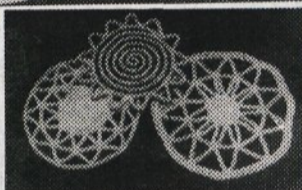
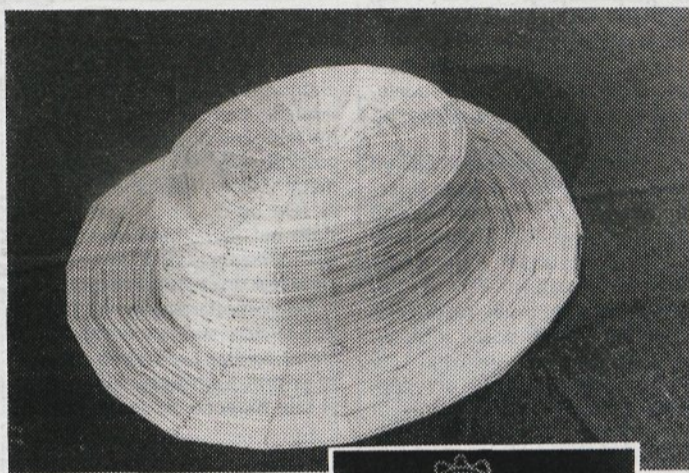

SLAMNIK

GLASILO OBČINE DOMŽALE

Ženam in mamicam sveta
doni pozdrav otrok srca,
saj lepšega na svetu ni,
če mami moja se smeji.

Slamnikarska zbirka se na ogled postavi

Vse občane, posebej pa vodstva šol, obveščamo, da si odslej poleg Železne jame in drugih zbirk v Jamarskem domu lahko ogledajo tudi slamnikarsko zbirko. Vodstva šol naj obisk šolarjev prej sporočijo po telefonu (711832). Za druge obiskovalce bo tako Železna jama kot muzejska zbirka v Jamarskem domu odprta vsako nedeljo od 14. do 17. ure.

25. APRIL 1992
OB 11. URI – ŠPORTNI
PARK DOMŽALE

DNEVNIKOV KROS

SODELUJEJO
TEKMOVALCI IZ
AVSTRIJE, ITALIJE,
MADŽARSKE,
HRVAŠKE IN
SLOVENIJE.

ATLETSKI KLUB
DOMŽALE

VOLITVE

so gledališka predstava

Kdor je imel kdaj opravka s politikom, ve, da se ta deli na tostransko vidno, javno sfero (politični oder) in on-

stransko, nevidno, tajno sfero (zakulisje). Takšno delitev politike nazorno odslkavajo tudi volitve. Volilno

letu, v katerem smo zdaj, je kar primerna priložnost, da nekoliko bolj osvetlimo našo politično areno.

(Nad. na drugi strani)

Ob razstavi OKOLJU PRIJAZEN DOM v Likovnem razstavišču Domžale od 23. marca do 2. aprila 1992.

Ustvarjajmo okolju prijazne domove tudi v Domžalah

Prizadevanja za čistejšo okolje postajajo v novi slovenski državi pomemben del političnih in razvojnih usmeritev. Bolj kot kdajkoli se zavedamo, da nam je vse bogastvo, ki je zdaj prvič povsem v naših rokah, dano zato, da ga ohranjamo, spoštujemo in predamo potomcem brez sramu in slabe vesti.

Pri ohranjanju in skrbi za okolje ima vsakdo v družbi svoje dolžnosti: od politike, ki mora sprejemati učinkovite ukrepe, gospodarstva in kmetijstva, ki morata preseči miselnost zgolj brezobzirnega računa, do vzgojnih institucij in ekoloških združenj, ki morajo krepiti odnos do zdrave narave in okolja.

Pri vsem tem ima veliko vlogo tudi vedenje posameznika, vsakega izmed nas. Onesnaževanja ne povzročajo le drugi, veliki industrijski onesnaževalci, pač pa sta zaznavna tudi brezobzirnost

in sprenevedanje malih onesnaževalcev, med katerimi se velikokrat najdemo tudi mi vsi. Potrebno je varstvo narave v hiši, na vrtu, v garaži – skratka, v našem vsakdanjem življenju in delu. Razi-skave namreč kažejo, da kar četrtino celotne onesnaženosti okolja lahko pripišemo gospodinjstvom in osebnim avtomobilom.

Z razstavo OKOLJU PRIJAZEN DOM želimo opozoriti prav na to. Morda bomo dosegli svoj namen: spremeniti želimo vsakdanje obnašanje in navade ter pokazati, s kakš-

nim načinom življenja lahko tudi VSI MI prispevamo k varstvu narave.

Na razstavi OKOLJU PRIJAZEN DOM Vas bomo seznanili z načini in možnostmi spremenjenega obnašanja pri rabi energije, onesnaževanju zraka, racionalni uporabi vode in gospodarnem ravnanju z odpadki.

Prepričan pa sem, da boste kaj kmalu spoznali, da ste s tem pridobili veliko: obvarovali svoje zdravje, prihranili denar in nenazadnje ustvarili bolj celovito in duhovno ter vsebinsko bogatejšo življenje.

Razstavo OKOLJU PRIJAZEN DOM namenjamo prav spremembi našega nepremišljenega načina življenja.

dipl. inž. STANE ORAŽEM
član Izvršnega sveta Domžale, zadolžen za varstvo okolja

OD 20. do 30. aprila 1992

Pomladanska akcija čiščenja okolja

V dneh od 20. do 30. aprila 1992 bo potekala akcija pomladanskega čiščenja okolja, vanj naj bi se vključili vsi, ki želijo okolje privlačno nam in tujcem. Akcija sovpada tudi z 22. aprilom – DNEVOM ZEMLJE, katere del ohranjanja je tudi skupna skrb za njeno čistočo in privlačnost.

Vsi bi radi, da bi bila akcija učinkovita in odmevna, zato pričakujemo, da se bodo vanjo vključili krajan v krajevnih skupnostih, podjetja, šole, turistična društva, taborniki, planinci, skratka, vsi, ki lahko pomagajo pri čiščenju okolja. Aktivnosti bo na nivoju občine vodil poseben štab, v katerem so vključeni najpomembnejši izvajalci akcije, in bo poskrbel za časovno in materialno organiziranost, pravočasno pripravi ustrezno opremo, organiziran pa bo tudi odvoz odpadkov na dogovorjena mesta. Vse informacije v zvezi z akcijo lahko dobite na Sekretariatu za urejanje prostora in varstvo okolja občine Domžale (tel. št. 721-022).

Letošnje POMLADANSKO ČIŠČENJE OKOLJA je v naši občini nadaljevanje v prejšnjih letih uspešno izvedenih akcij ZA ČISTE IN ZELENE DOMŽALE, v katerih so vedno našli mesto vsi, ki želijo živeti in delati v čistejšem in bolj zdravem okolju.

Naj bo tudi letos tako!

V SLAMNIKU PREBERITE

Str. 2

Preprečevanje poškodb v cestnem prometu

Str. 3

Ekologija in energija

Str. 5

Ne zatiskajmo oči

Str. 7

Politika in morala

Str. 9

Pisma bralcev

Str. 10

Sex shop – da ali ne?

Str. 13

Osmič pod mengeško marelo

Str. 19

Tončku Ravnikarju v spomin

Cenjeni bralci

- Zaradi odsotnosti tehničnega urednika, ste 2. številko prejeli prepozno. Za neljubo napako se opravičujemo.
- Zaradi denarnih težav je Slamnik postal mesečnik, ki ga boste prejeli v zadnji tretjini meseca. Rok za oddajo člankov je 12., za osmrtnice in reklame pa 18. vsak mesec.
- Zaradi obilice gradiva si bo Uredniški odbor vzel pravico, krajšanja člankov. Načelno bodo objavljeni le novinarski članki dolžine 45 tipkanih vrstic in mnenja, stališča ter pisma bralcev dolžine 30 vrstic. Prosimo, da vse članke oddajate natipkane z dvojnimi presledkom.

Uredniški odbor

**40 let
NAPREDEK
DOMŽALE**

Čestitamo!

Volitve so gledališka predstava

(Nadaljevanje s prve strani)

Volitve niso le gledališka predstava, ampak tudi obred, ritual, saj nosijo v sebi nekaj skrivnostnega, neznanega, mističnega, nekaj, kar zgrabi ljudi. Le spomnimo se prvih »demokratskih« volitev, ko se je do tal »zrušil« enopartijski prenoviteljski, pardon, komunistično – udbovski sistem!

Volitve so podobne uvajalnemu obredu, ko izvoljeni posameznik pridobi poseben položaj v družbi. V izvoljenega posameznika se naselijo posebne lastnosti, ki ga v očeh volilcev naredijo drugačnega, kot je bil pred izvolitvijo, čeprav se on v resnici ni čisto nič spremenil. Videti pa je, da pomeni postati poslanec, župan, minister, predsednik stranke in vlade in biti deležen drugih »velevažnih« družbenopolitičnih funkcij, hkrati tudi popolno preobrazbo tistega človeka. Morda se ti bo zdelo, cenjena bralka in spoštovani bralec Slamnika, naslednja primerjava za lase privlečena, toda »izvoljenec« je kot vrač v primitivni skupnosti, oseba, ki s kakršnokoli izvolitvijo »pomembne« funkcije kar naenkrat postane obdarjena z magično močjo. Ali je ta magična moč morebiti le skrivnostni odsev pridobljene oblasti, ne vem zagotovo, mislim pa, če je poprejšnji razmislek pravi, da je tudi politika magična sila, ne le nekaj grdega ali neko vzvišeno početje. Ker pa je veliko ljudi, ki ne verjamejo v skrivnostne, neznanne družbene sile okoli sebe, se mogoče zaradi takšnega »mojega odkritja« ne želijo politično udeleževati. Če pa že navaden državljani stopi na področje politike, ponavadi pade na nižjo stopnjo mentalne zmožnosti. Politika lahko tudi škoduje človekovemu duševnemu zdravju!

Že na začetku sem zapisal, da so volitve podobne gledališki predstavi. Kandidati za prihodnjo oblast nad ljudmi so igralci, volilci pa gledalci (davkoplačevalci). Oddaljeni gledalec marsičesa ne more videti, kar se dogaja na politični gledališki predstavi, saj mu je popolnoma nedostopno »zakulisje«. Na predstavi (volitvah) so igralci in igralci udeleženci izmišljene resničnosti, šele po predstavi se znova in znova začne vsakodnevno življenje. Vsak le še misli in skrbi za svoj ljubi kruhek. In prav je tako!

Spoštovano občinstvo Slamnika, vse skupaj prijazno vabim na naslednjo predstavo. Naporne vaje (predvolilni boj) se bo prej ali slej končal. Žal še ne vem, koliko bo vse skupaj stalo! Boj za oblast ni poceni! Še zmerom si želimo kruha in iger...

Bogdan Osolin

PREDAVANJE O KATOLIŠKEM DRUŽBENEM NAUKU

Človekovo dostojanstvo v medčloveških odnosih

Vsak tretji petek v mesecu KO SKD iz Doba prirejamo strokovna predavanja v Kulturnem domu na Močilniku v Dobu. Ta predavanja so postala že skoraj tradicionalna, saj v našo sredo vsak mesec vabimo priznane strokovnjake, ki nam odgrinjajo tančice neznanja.

V naši sredi je bil poleg drugih že dvakrat priznani profesor dr. Anton Stres, ki nam je obakrat predaval o katoliškem družbenem nauku, o katerem smo do sedaj tako malo govorili in vedeli. Saj smo kristjani veljali za drugorazredne državljane. Odkril nam je veličino politike, ki je v bistvu najplemenitejša človekovo delovanje in odgovornost za čim boljše medsebojne odnose. Kristijan mora delovati v politiki kot vsak drug človek, toda tako, da se vrne ugled in dobro ime političnemu delovanju. Vsak poklic, delovanje ali zavzemanje je lahko v svojem načinu umazano ali pa plemenito in pošteno. Te možnosti so praktično v vsakem poklicu. Zavzemanje za politiko je zavzemanje za dobro. Politika je služenje skupnosti, svojemu narodu. Vsak kristjan, ki čuti poklicanost za delovanje v politiki, naj najde svoj način delovanja ali stranko. Ko se pa odloča, v katero stranko se bo vključil, mora sam preudariti, ali so zavzemanja stranke združljiva z vero, katero nosi v svojem srcu. Profesor Anton Stres je tudi avtor knjige OSEBA IN DRUŽBA, ki poaja katoliška moralna načela glede gospodarstva, družbene in državne ureditve ter nekaterih najpomembnejših mednarodnih razmer. Lanskono leto je ta nauk obhajal stoletnico svojega novejšega obstoja in

Predavatelj profesor Anton Stres in Peregrin Stegnar med predavanjem v Dobu

razvoja in o tem nam je omenjeni profesor govoril. Katoliška moralna teologija je sicer že prej obravnavala vprašanja s področja družbene pravičnosti in družbene morale, vendar se je v zadnjih sto letih, po okrožnici papeža Leona XIII. Rerum novarum, tem vprašanjem posebej posvečala s posebno skrbjo in se razvila kot posebna veja katoliške moralne teologije in družbene filozofije hkrati. Zato to knjigo priporočam vsem, ki se želijo še bolj poglobiti v katoliški družbeni nauk. Knjiga je izšla pri Mohorjevi v Celju.

Teh zadnjih sto let pa je z vidika družbene zgodovine izredno pomembnih. Veliki družbeni sistemi in obetavne zamisli o novem svetu so pokazali vso svojo moč in nemoč, blišč in bedo. Ta veliki eksperiment, ki ga je naredilo človeštvo s seboj, zapuščamo danes strez-

V četrtek, 19. marca popoldne, je bil v Razdelilni transformatorski postaji na Podrečah sestanek direktorjev javnih podjetij distribucije električne energije v Sloveniji, javnega podjetja prenosa – ELES ter predstavnikov agencije za prestrukturiranje energetskega gospodarstva. Na dnevni red so uvrstili pregled poslovanja javnih podjetij distribucije Slovenije posebej JP Elektro Ljubljana, oblikovanje izhodišč za gospodarjenje v letu 1992, oblikovanje enotnih mnenj o novih predpisih za energetiko.

Da je bil sestanek pomemben, se vidi po tem, da se ga je udeležil tudi minister za energetiko, dr. Miha Tomšič.

Gostitelj je bila tokrat Elektro Ljubljana okolica, direktor inženir Boštjan Ložar je gostom najprej predstavil RTP Domžale na Podrečah in center vodenja ter službo odjemalcem. RTP na Podrečah je ena prvih razdelilnih transformatorskih postaj v Sloveniji z obratovalno napetostjo 110/20 kV. Tu je nastal tudi prvi center vodenja na daljinsko upravljane naprav v razdelilnih transformatorskih postajah v Sloveniji. Tako iz Domžal poslužujejo vse razdelilne transformatorske postaje na območju Elektro Ljubljana okolica na Gorenjskem, Dolenjskem in Notranjskem. S tem se je zaposlenost stikalcev in posluževalcev energetskega naprave na vsem območju precej zmanjšala.

Minister za energetiko v Domžalah

Tehnični direktor inženir Karel Juvan, inženir Janez Hostnik in ekonomistka Maca Božič pa so udeležencem predstavili delovanje tehnične službe in vodenje ter gospodarsko stran javnega podjetja Elektro Ljubljane. Podjetje, ki šele od 1. januarja 1991 služi kot javno podjetje, je leto zaključilo s precej manjšimi izgubami kot druga tovrstna podjetja.

Za gospodarjenje v letu 1992 so bile sicer sprejete nekatere pobude, vendar konkretnih navodil za pripravo gospodarskih načrtov ni bilo mogoče oblikovati.

Izsiljena stavka elektrikaarjev

O stavki, ki so jo tako kot nekateri drugi sindikati pripravili 18. marca, je direktor Ludvik Sotošek dejal, da ni bila upravičena. Dodal je, da so plače v distribuciji res majhne, vendar še zdaleč ne

tako majhne, da bi jih morali reševati na tak način. Posebej je nasprotoval odklapanju elektrike našim odjemalcem. V junjski vojni smo elektriko odklopili našim največjim sovražnikom Jugoslovanski vojski, da smo se je čimprej znebili. In sedaj smo to storili našim odjemalcem, ki razmeroma drago in redno plačajo elektriko. S tem smo si zapravili ugled in zaupanje pri naših odjemalcih, ki smo ga dolga leta skrbno gojili. S stavko smo naredili slabo uslugo podjetju, sebi in posebej gospodarstvu, ki je že sicer v težavah. Vprašanje pa je, če je organizator s slabo organizirano stavko, ki se je povsem izjalovila, svoj namen dosegel? Stavka je tudi pokazala, kako je možno z ljudmi manipulirati. Pri tem je zanimivo, da delavcev ni nihče vprašal, če s stavko soglašajo, ampak so preprosto dobili »od zgoraj« navodila, kako in kdaj naj stavkajo. Stavka je bila

torej izsiljena in hkrati tudi neupravičena. Da je to res tako, je potrdil tudi zbor delavcev, ki so ga imeli kar po radijskih zvezbah po vseh nadzorništvi v petek, 20. marca. Delavci so soglasno sklenili, da v napovedanih stavkah ne bodo sodelovali. Tako zaradi stavk elektrikaarjev morda ne bomo več ostali brez elektrike. S. S.

Preprečevanje poškodb v cestnem prometu v občini Domžale

V lanskem letu smo se na Inštitutu za zdravstveno in socialno varstvo v Ljubljani odločili, da bomo v eni izmed slovenskih občin izvedli program za preprečevanje poškodb v prometu.

Program, kakršen bo potekal v občini Domžale, je bil zasnovan na Švedskem (Karolinski inštitut). Da bi rezultate lahko primerjali s švedskimi, smo morali pri izboru občine upoštevati nekatere kriterije: število prebivalstva v občini (od 30 do 50.000), razvitost lokalnega in tranzitnega prometa, prometno rizičnost območja po številu in teži prometnih nesreč itd.

Med desetimi slovenskimi občinami, ki so ustrezale zahtevam

kriterijem, smo se odločili za občino Domžale, ker je bila na prvem mestu po usodnosti prometnih nesreč.

Program bo izobraževalen. Cilj programa je zmanjšanje števila umrlih in poškodovanih prebivalcev občine Domžale v prometnih nesrečah. Na osnovi ugotovitev in izkušenj, ki jih bomo pridobili v občini, pa želimo oblikovati model za preprečevanje nesreč v prometu, ki bi ga bilo mogoče uporabiti tudi v drugih slovenskih občinah.

Program bo usmerjen na vse udeležence v prometu: predšolske in šolske otroke, pešce, voznike, prometne policiste.

V njem bodo sodelovale občinske zdravstvene organizacije, Svet za preventivo in vzgojo v cestnem prometu občine, Sekretariat za notranje zadeve, prometna policija, šole, vzgojno-varstvene organizacije, krajevne skupnosti in društva.

Na Inštitutu smo že opravili temeljito analizo prometne varnosti v občini Domžale, v mesecu marcu in aprilu pa bomo z anketnimi vprašalniki skušali ugotoviti, kakšna so stališča, ravnanje in znanje udeležencev v prometu.

Delavcem Inštituta bo pri delu s svojim znanjem in izkušnjami pomagal v ta namen oblikovani koordinacijski odbor, ki ga sestavljajo predstavniki različnih institucij občine Domžale: osnovne šole, VVO, policije, Sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, zdravstvenega doma.

Sonja Borštnar

Na osnovi 67. člena Zakona o volitvah v skupščine (Uradni list RS št. 42/89 in 5/90 ter Uradni list RS, št. 10/90) Občinska volilna komisija Domžale objavlja

SEZNAM PRAVNOVELJAVNIH KANDIDATUR

ZA NADOMESTNE VOLITVE V ZBOR ZDRUŽENEGA DELA SKUPŠČINE OBČINE DOMŽALE

v volilni enoti št. 17

- BRANKO LIPAR
roj. 1944, predmetni učitelj, stan. Mengeš, Gorenjska 2, zaposlen Osnovna šola Mengeš
predlagatelj: Osnovna šola Mengeš
- JOŽICA POLANC
roj. 1950, dipl. pedagog, stan. Domžale, C. padlih borcev 29, zaposlena Osnovna šola Šlandrove brigade Domžale
predlagatelj: Osnovna šola Olge Avbelj, Osnovna šola Josip Broz Tito, Osnovna šola Martin Koželj Dob, Osnovna šola Jurij Vega Moravče
- SREČKO SOMRAK
roj. 1960, predmetni učitelj, stan. Moravče, Trg svobode 8, zaposlen: Osnovna šola Jurij Vega Moravče
predlagatelj: Slovenska demokratična zveza – narodna demokratična stranka
- MOJCA KANDUSCHER
roj. 1955, predmetna učiteljica, stan. Domžale, Župančičeva 7, zaposlena Osnovna šola Šlandrove brigade Domžale
predlagatelj: Osnovna šola Šlandrove brigade

Domžale, 11. marca 1992

Predsednik

Občinske volilne komisije

Aleš Butala, l. r.

NADOMESTNE VOLITVE V VOLILNI ENOTI ŠTEVILKA 17, ki obsega vse osnovne šole v občini Domžale, Glasbeno šolo Domžale in Poslovno skupnost osnovnih šol

BODO 9. APRILA 1992!

(Avtor se je honorarju odpovedal v korist Karitas)

PEREGRIN STEGNAR

PREZRAČUJEMO OBČASNO IN LE ZA KRATEK ČAS

Zmanjšajmo onesnaženje okolja s smotrno rabo energije

Spremenimo svoje navade

Varčevanje z energijo se prične pri drobnih, vsakdanjih opravilih; tu lahko dosežemo občutne prihranke že s pravilnim ravnanjem tako pri ogrevanju kot pri električnih gospodinjstvih napravah.

Zato:

- znižajmo temperaturo prostorov in se topleje oblecimo

- prezračujmo občasno, dobro in le za kratek čas

- ne zastirajmo grelnih teles z zavesami in pohištvom

- uravnajmo temperaturo prostorov ponoči ali podnevi, kadar smo odstotni

- skrbimo za prvilno temperaturo medija v ogrevalnem sistemu z uravnavanjem temperature kotla in nastavitvijo mešalnega ventila

- varčujemo s toplo vodo pri umivanju in pranju posode

- s termostatom uravnajmo temperaturo vode v bojlerjih

- spremljajmo porabo energije, da odkrijemo morebitne

potratna	varčna
360kg	0 kg
1773kg	1,5 kg
14085kg	3645 kg
24kg	0,12 kg
13,5kg	3 kg
36kg	0,006 kg
1700kg	0 kg

Zato:

- redno vzdržujemo vse elemente sistema

- skrbimo za pravilno nastavitve gorilnika

- skrbimo za čist dimnik

- toplotno izolirajmo cevi, kjer ni potrebna oddaja toplote

- dodatno toplotno izolirajmo bojler za toplo vodo

- namestimo termostatske ventile

- namestimo avtomatsko regulacijo ogrevalnega sistema

- zamenjamo star kotel z modernim, boljšim izkoristkom

- kurimo le s takim gorivom, za katerega je peč narejena

- uporabljamo tako gorivo, ki manj onesnažuje okolje

- kjer je možno, namestimo kotel na plin

- pravilno namestimo grelna telesa

- če je možno, namestimo toplotno črpalko in nizkotemperaturno ogrevanje

- pri vseh posegih poiščimo pomoč strokovnjaka

Zmanjšajmo toplotne izgube

V dosedanjih hišah, predvsem pa pri načrtovanju novih, lahko storimo marsikaj, da bomo v njih zadržali čimveč toplote in s tem porabili manj energije. Ali veste:

- energijsko varčna hiša porabi za ogrevanje letno 15.000 kWh energije, potratna pa kar 45.000 kWh

Zato pri obstoječih objektih:

- zatesnimo okna in vrata, kjer je prepričan

- zatesnimo in toplotno izolirajmo rolo omarice

- namestimo toplotno izolacijo za grelnimi telesi

- namestimo nočno zaščito oken (refleksijske zaves, srebrne žaluzije, rolete)

- zamenjajmo okna ali namestimo dodatno steklo

- toplotno izolirajmo podstrešje, fasado in tla.

- Pri gradnji nove hiše pa:

napake

- pri nakupu električnih gospodinjstvih aparatov se odločimo za energijsko varčnejše aparate

- skrbimo za redno vzdrževanje in brezhibnost (odstranimo led v hladilnih napravah, kamen v boilerjih)

- stroje napolnimo do predpisane količine (pralni in pomivalni stroj)

- pri uporabi vseh aparatov pazimo, da niso vključeni dlje, kot je potrebno (luči, likalnik, štedilnik, pečica, sušilnik za lase)

- kjer je možno, aparate vključujemo med cenejšo tarifo

Zmanjšamo porabo energije pri ogrevalnem sistemu

Oddaja odpadnih snovi je odvisna od porabe energije in vrste goriva. Primerjava emisij energijsko potratne hiše, ki porabi lignita energetske vrednosti 45111 kWh in energijsko varčne hiše, ki porabi plina energetske vrednosti 15.000 kWh kaže:

žveplovega dioksida, ogljikovega monoksida, ogljikovega dioksida, ogljikovodikov, dušikovih oksidov, prahu in pepela

- načrtujemo tako, da je zunanjih površin čimmanj

- prostore pravilno orientirajmo glede na smeri neba

- poskrbimo za optimalno toplotno izolacijo fasade, podstrešja in tal ter preprečimo toplotne mostove

- namestimo posebna toplotno izolacijska stekla

- zatesnimo in toplotno izolirajmo rolo omarice na oknih

- pri vseh posegih poiščimo strokovnjaka

Zaloge nafte, premoga, zemeljskega plina se zmanjšujejo, pri njihovem sežigu pa nastaja veliko snovi, ki onesnažujejo okolje. Tudi nuklearna energija je zelo velika potencialna nevarnost za okolje.

Ostanejo nam torej obnovljivi viri energije - sončno sevanje, biomasa (les, bioplin, alkohol iz rastlin), veter, tekoče vode, geotermalna energija, toplotna okolica.

Ali veste, da

- za 1 kWh elektrike na naši vtičnici v termoelektrarni zgori premog ali lignit energetske vrednosti 3 kWh,

- s sončnimi kolektorji za ogrevanje vode lahko v enodru-

žinski hiši prihranimo do 3.000 kWh energije letno?

Zato:

- izkoristimo sončno energijo za ogrevanja sanitarne vode

- izkoristimo sončno energijo za pasivno ogrevanje zgradb s pravilnim razporedom in velikostjo prostorov ter oken

- namestimo elemente za pasivni zajem sončne energije (prosojne toplotne izolacije fasade, stekleniki)

- namestimo kotel za kurjenje z lesnimi odpadki

- če je možno, uporabimo toplotno črpalko za ogrevanje in pripravo tople vode

- kjer so primerne razmere, lahko naredimo malo hidroelektrarno, izkoristimo bioplin ali veter

- pri vseh posegih poiščimo pomoč strokovnjaka

IN KAJ BOSTE STORILI VI?

Zmanjšajmo onesnaženje okolja s smotrno rabo energije

V Sloveniji »pridelamo« letno skupno prek 200.000 ton žveplovega dioksida 50.000 ton dušikovih oksidov in 14.000.000 ton ogljikovega dioksida. Gospodinjstva porabijo približno 30% vse energije in

Urejeno smetišče Šentpavel

SPREMLJAMO PORABO SREDSTEV EKOLOŠKEGA SKLADA

Najprej smetišča

V februarju in marcu je bilo očiščenih več velikih smetišč. Urejevalcem se je mudilo, saj so do začetka spomladanskega oranja hoteli narediti pretežni del opravil. Takojšnja uporaba saniranih površin (preoranje in zasaditev) za kmetovanje je namreč najboljši lek proti ponovnemu dovažanju smeti.

Z odlagališča pri Šentpavlu (fotografija) je povsem odstranjeno smetje in navlaka. Podobno je med Kamniško Bistrico in Ten Tenom v Domžalah in ob izlivu kanala Pšate v Kamniško Bistrico v Srednjih Jaršah.

pri tem prispevajo k onesnaženju okolja:

- 37% SO₂ (žveplovega dioksida)

- 17% NO_x (dušikovih oksidov)

- 28% CO₂ (ogljikovega dioksida)

Energijsko potratna enodružinska hiša, ki jo na primer ogrevamo s sežiganjem lignita, oddaja letno 360kg žveplovega dioksida in s tem onesnažuje do največje dovoljene mere (50 ug/m³) kar 7 milijonov kubičnih metrov zraka.

Dovolj razlogov za odgovornejše ravnanje

Na zmanjšano onesnaženje okolja lahko vplivamo s tem, da

- varčujemo z energijo,
- izberemo čistejše vrste goriv za ogrevanje.

Možni prihranek energije v gospodinjstvih lahko doseže prek 40% ne da bi pri tem poslabšali bivalne razmere. Največji prihranek je pri ogrevanju, saj je tu tudi poraba energije največja.

STANE ORAŽEM, dipl. inž.

Član IS zadolžen za varstvo okolja

Stranka krščanskih demokratov Domžale

OBVEŠČA,

da so uradne ure vsako sredo od 12. do 16. ure v pisarni Ljubljanska cesta 70, prvo nadstropje.

PESEM POSVEČENA MATERINSKEMU DNEVU

Pozdrav vsem ženam in mamicam sveta

Ženam in mamicam sveta donipozdrav otrok srca, saj lepšega na svetu ni, če mami moja se smeji.

Zakladi, zlatamomama, iskren pogled, poljub jemama insolza drobna, biser je, otrok sem tvoj, jaz ljubim te.

Opora vedno nam si bila, poštenosti si nas učila, naj trdni smo, če jehudo in zdrava duša sta telo.

Ko ležal sem bolan z vročino, si ti prečula z bolečino, točila bridke si solze, daritev tvoja jeza me.

Kje tvoji žulji, tvoje roke? Vse dala si za nas, otroke, tovarna pije ti moči in polje hrbet ti krivi.

Za otroka mati vsa drhti, če nezro ljubeče ga oči, a kopovrne se nazaj, srcu odpre se zopet raj.

Kako poplačam naj vse to? Kar ti storila si srčno, saj vem, da nočeš ti plačila, ljubezen tvoja merodila.

O tem, mama, vedno sanjam, hvaležno rožo ti poklanjam, kizrasla je iz dna srca, otroku tvojega ljubljeneega.

Emilijan Pevec

Brezposelnost, stečaji, negotovost tudi v Domžalah

Površnemu opazovalcu se zdi, da socialne in ekonomske razmere v občini Domžale niso tako kritične kot drugod v Sloveniji. Vendar ob pogledu na podatke gospodarjenja in ob soočenju problematike v podjetjih, življenje v naši občini ni nič manj težavno kot drugod.

Zaradi negotovosti v trgovinski menjavi oz. zastoji trgovinske menjave z drugimi »bivšimi« jugoslovanskimi republikami se je proizvodnja pošteno zmanjšala. Še naprej pa se povečuje tudi brezposelnost. V občini Domžale je približno 2.000 nezaposlenih, kar je že prek 10% vseh zaposlenih v občini.

Doslej sm imeli dva stečaja (Melodija in Mlinostroj) in eno likvidacijo (Toko). V zelo težkem položaju pa so še podjetja: SGP GRADNJE, Agromona, Termit, Obrtnik, Induplati, Hidrometal.

Socialni položaj nezaposlenih in tudi tistih, ki so zaposleni v podjetjih, je težak, vse težji. »Mizerna« nadomestila, še bolj »mizerne« plače.

Nekaj bo treba narediti. Sindikat bo končno moral postati sogovornik pri razreševa-

nju problemov delavcev. To predvsem zato, ker v tem prehodnem obdobju še nimamo lastnikov kapitala, kjer si nekateri brezvestni direktorji domišljajo, da so že lastniki podjetij. Kar pa je tudi razlog, da le-ti v imenu podjetništva frazo »delavci so se samopravno odločili« zamenjujejo z grožnjami z odpovedmi, pošiljanjem delavcev na prisilni dopust, preštevanjem presežkov delavcev, kot da so delovna sredstva in tudi delavci njihova last. Ne zavedajo pa se, da v razvitem svetu v primerih, ko podjetje ne dosegla zelenih uspehov, lastniki najprej odpustijo celotno vodstvo.

Kaj pa oblast? Ta pa ima žal toliko problemov sama s seboj in s svojimi strankarskimi razprtijami, da za probleme gospodarstva sploh nima časa. Če pa si ga le vzame, pa ni redek primer, da se postavi na stran »ubogih« direktorjev, za katere sindikat nima nobene poslušne pri tem, ko odpuščajo delavce in ne zagotavljajo niti izplačil zajamčenih plač, ki jim jih celo zakon zagotavlja.

JUSTI ARNUŠ

Bogata surovinska zaloga v Jabljah brez kontejnerja

Zakaj je bilo v Mengšu in Domžalah 66 ulic preimenovanih po hitrem postopku?

Na 15. seji Skupščine občine Domžale, dne 6. 2. 1992, je bilo med drugim preimenovanih tudi 26 imen ulic v Domžalah in 40 imen ulic v Mengšu – ne da bi bil osnutek predloga posredovan v 30-dnevno javno razpravo, kot je to običajno!

V svojem članku se ne mislim spuščati v vsebinska (beri ideološka) vprašanja preimenovanja imen ulic, temveč bi rad kaj več povedal o proceduralnih vprašanjih, ki se mi postavljajo ob zgoraj navedenem sklepu občinske skupščine, saj menim, da je imel tak sklep kaj malo skupnega z demokratičnimi postopki, za katere se vsepovsod zavzemamo. Kot delegat krajevne skupnosti Preserje v zboru krajevnih skupnosti SO Domžale sem glasoval **proti hitremu postopku** preimenovanja omenjenih 66 ulic in bi rad svojo odločitev tudi obrazložil.

Kaj se je res dogajalo na 15. seji skupščine občine Domžale?

Pod 9. točko dnevnega reda smo delegati najprej poslušali poročilo direktorja Geodetske uprave Domžale, ki je po uradni dolžnosti obrazložil osnutek predloga za preimenovanje ulic v občini Domžale. Predloge za preimenovanja so geodetski upravi posredovale krajevne skupnosti Slavka Šlandra Domžale, Simona Jenka Domžale, Vencija Perka Domžale in krajevna skupnost Mengeš. Po obrazložitvi je direktor Geodetske uprave delegatom predlagal, da osnutek sprejmejo in ga (v skladu z dosedanjim skupščinsko prakso op. a.) posredujejo občanom v 30-dnevno javno razpravo. S takim sklepom bi občanom (predvsem prebivalcem »prizadetih« ulic) dali še zadnjo možnost, da v roku 30. dni posredujejo svoje predloge ali pripombe na predlagana preimenovanja.

Nato je za govorniški oder stopil Franc Gorše – delegat SDZ-NDS v Družbenopolitičnem zboru skupščine občine Domžale.

Takoj po naročilu direktorja Geodetske uprave se je k besedi prigrabil delegat Franc Gorše in predlagal, da se osnutek predloga prekvalificira v predlog in sprejme takoj (torej po hitrem postopku – brez javne razprave op. a.). Franc Gorše je imel kot delegat sicer pravico, da predlaga tak sklep, vendar dvomim, če se je zavedal, da s tem svojim predlogom občanom (tudi prebivalcem KS Slavka Šlandra, katere predsednik sveta je) dejansko odreka elementarno pravico do 30-dnevne javne razprave (tu mislim predvsem tisoče prebivalcev ulic, ki so bile predvidene za preimenovanje).

Zakaj je delegat Franc Gorše predlagal »hitri postopek« preimenovanja imen ulic?

Ne vem! Lahko le ugibam: Ali morda zato, ker živi na

Trdinovi cesti, ki ni bila predvidena za preimenovanje in tako Goršeta sklep ne bi posebno prizadel (ne bi mu bilo treba menjati hišne tablice, naslova v dokumentih, naslova v telefonskem imeniku, delati novih vizitk..., kot bo to moralo storiti nekaj tisoč njegovih soobčanov?)

Ali je morda to storil zato, ker so prav tako (po hitrem postopku in ne, da bi kaj vprašali prebivalce) to storili bivši »partizansko-komunistični« oblastniki, ki so si pač demokracijo predstavljali po svoje?

Ali je morda to storil v skladu z napotki poslanca Ervina Antona Schwarzbartla, ki jih je le tri dni pred sejo skupščine podal poslancem DEMOS-a, ko je med drugim zapisal, da predlaga poslancem, »ki so bili ob zadnjih volitvah zaradi zagovarjanja demokratičnih vrednot evropske civilizacije izvoljeni kot neopredeljeni ali na listah DEMOS-a«, da na 15. seji občinske skupščine glasujejo za prekvalifikacijo osnutka v predlog (torej, da preimenovanje ulic speljejo po hitrem postopku op. a.)?

Ali pa je delegat Gorše to storil zaradi kakšnih drugih, meni neznanih »demokratičnih« nagibov?

Kaj so o Goršetovem predlogu menili delegati »prizadetih« krajevnih skupnosti?

Nič! In to me je presenetilo, kajti oglašil se ni niti delegat Krajevne skupnosti Mengeš – Janez Škrlep niti delegati vseh treh domžalskih krajevnih skupnosti: Slavka Šlandra – Karel Grad, Simona Jenka – Peter Pavli in Vencija Perka – Karel Strehar. Presenetil me je njihov molk zato, ker vem, kako bi ravnal jaz v primeru, ko bi se odločalo o preimenovanju ulic v krajevni skupnosti, ki jo v skupščini zastopam. Sam bi šel za govorniški oder in odločno zahteval, da se tak predlog ne sprejme po hitrem postopku, ampak normalno – v dvofaznem postopku, ter se tako mojim sokrajanom da zares še tista zadnja (30-dnevna) možnost, da proučijo osnutek in podajo eventualne predloge in pripombe, ali pa osnutek zavrnejo. Ampak omenjeni delegati iz zboru krajevnih skupnosti so molčali!

Ali je morda njihov molk pomenil tihi pristanek na Goršetov predlog?

Če je tako, bi jih moral takrat kdo spomniti na tisto znamenito geslo, ki ga večkrat uporabi delegat E. A. Schwarzbartl, ki pravi: »služiti« (verjetno misli narodu op. a.), – kajti služiti narodu tako, da mu odrečeš

pravico do poslednje možnosti za vplivanje na zadeve, ki se tičejo predvsem taistega naroda (tu mislim zlasti prebivalce preimenovanih ulic), se mi zdi dokaj čuden način »služenja«!

Ali se je res tako mudilo?

Menim, da ne! Kajti, če se je s preimenovanji čakalo skoraj dve leti, bi se lahko počakalo še tistih 30 dni! Tudi posledice takega (hitrega) preimenovanja je bilo na terenu kaj hitro čutiti. Ko so namreč prebivalci preimenovanih ulic zvedeli za preimenovanja, se je vsul plaz pripomb in zahtev, da imena ulic ostanejo nespremenjena. Na podlagi anket, ki so bile potem opravljene, in podpisov, ki so se po ulicah začeli zbirati, lahko za sedaj trdim, da so večinsko voljo proti preimenovanju svoje ulice izkazali prebivalci Chvatalove, Vojkove, Brejčeve in Kraigherjeve v Domžalah in Partizanske ter Dolinškove v Mengšu in kot pravim, se tvornste aktivnosti med stanovalci nadaljujejo. Prebivalci omenjenih ulic so v anketi v veliki večini odgovarjali, da so se ulice preimenovali brez njihove vednosti in pristanka na vprašanje: »Kaj na splošno menite o preimenovanjih ulic?«, pa je le sedem (7) odstotkov (%) vprašanih (anketa je zajela 113 prebivalcev), odgovorilo, da menijo, da preimenovanja so potrebna, ostalih triindvajset (93) odstotkov (%) vprašanih pa je odgovorilo, da menijo, da preimenovanja niso nujno potrebna oz., da so nepotrebna!

Kako naj ostane volk sit in koza cela?

Čeprav sem na začetku poudaril, da se ne bom spuščal v vsebinska vprašanja preimenovanja, bom kljub temu samo na enem primeru skušal dokazati, kako brezpredmetni so včasih predlogi za preimenovanja (v tem primeru predlog KS Slavka Šlandra). Vzel bom primer Kraigherjeve ulice v Domžalah: Za predstavnike Krajevne skupnosti je ulica morda

sporna zato, ker naj bi nosila ime po Borisu oz. Sergeju Kraigherju? Če pa vzamete v roke »Malo splošno enciklopedijo/Državna založba Slov./letnik 1975), boste lahko na strani 397 prebrali, da je na Slovenskem živel in delal tudi LOJZ Kraigher (rojen 1877), slovenski pisatelj, dramatik in esejist, ki je med drugim napisal obsežno študijo o pisatelju Ivanu Cankarju! Z opisanim primerom želim povedati (in takih primerov je kar še nekaj), naj bi veljaki krajevnih skupnosti, pa tudi delegati omenjenih štirih KS pustili prebivalcem, naj naprej živijo s dosedanjim imenom ulice, vsak pa naj v mislih ima pač »svojega Kraigherja«, ljudje smo različni in nekemu »bo bolje ležal« Boris, drugim spet Lojz Kraigher! Ne pa, da jim ime ulice spremenijo mimo njihove volje in jih s tem spravljajo samo v dodatne stroške in sitnosti.

Kaj lahko storijo stanovalci, katerim je bila ulica preimenovana, pa se s preimenovanjem ne strinjajo?

Ker imamo sedaj demokracijo in je oblast v rokah ljudstva (bolj precizno povedano volivcev), imajo prebivalci preimenovanih ulic več možnosti. Naj navedem le tri:

1. Lahko pokličete sedež svoje krajevne skupnosti (v Domžalah je to tel. 711-064, v Mengšu pa tel. 737-081) ali še bolje – pismeno vložite svoje nestrinjanje s preimenovanjem. Če bo takih zahtev iz posameznih ulic več kot polovica, lahko pričakujete (ker imamo pač sedaj demokracijo), da bodo vaše krajevne skupnosti same predlagale občinski skupščini, da predlog za preimenovanje z novim sklepom vrne nazaj v 30-dnevno javno razpravo.

2. Če krajevna skupnost vaših pripomb ne bo upoštevala, se s svojo pismeno pripombo kot občan lahko obrnete na Skupščinsko komisijo za vloge in pritožbe občanov, Ljubljanska 69, 61230 Domžale, ki je

po statutu in poslovniku vaše pritožbe dolžna obravnavati.

3. Vaša tretja možnost (ne pa tudi zadnja) je, da v primeru, ko menite, da se delegat vaše krajevne skupnosti v občinski skupščini ni dovolj zavzemal za demokratičnost postopka preimenovanja imena vaše ulice, pričnete s postopkom odpoklica tega delegata. To pravico in možnost namreč v skladu s 104. členom zakona o volitvah kot volivec imate. Zakon pravi, da mora volivca pri takem predlogu podpreti vsaj še 5% volivcev iz volivne enote, da lahko potem občinska volivna komisija sproži postopke za predčasni odpoklic delegata. Volivec lahko tak podpis oddaja ob predložitvi osebne izkaznice v sobi 10 v pritličju Skupščine občine Domžale, Ljubljanska 69. Tako bi recimo za pričetek postopkov za razrešitev delegata iz KS Slavka Šlandra zadostovalo cca. 180 podpisov!

Krajevni skupnosti Trzin in Dob sta postopke preimenovanja ulic speljali veliko bolj demokratično, saj so po predlaganih ulicah za preimenovanje najprej pobrali podpise stanovalcev, in če je bilo podpisov več kot polovica, so se odločili za preimenovanje, v nasprotnem primeru pa ne.

Končal pa bom s svojim mnenjem, s katerim se bo verjetno strinjala večina občanov!

»Možnost za spremembo imena posamezne ulice ima po zakonu sicer res občinska skupščina – (na predlog KS), PRAVICO do zamenjave imena ulice pa naj imajo le prebivalci te ulice in nihče drug! In kot je rekel neki šaljivec na komisiji za preimenovanje imen ulic: »Če se ljudje večinsko odločijo za SLONOVO ulico, pa naj jo imajo« – tudi to je demokracija, ali ne?

Delegat KS Preserje, v zboru krajevnih skupnosti SO Domžale
MARTIN GROŠELJ

Študent naj bo

Nekoč, a ne tako dolgo nazaj, da bi se ne spominjali več, smo v šolskih čitankah lahko prebrali zgodbe, novele in črtice slovenskih avtorjev o težkem življenju študentov. Danes se zdi, da se je kolo zgodovine obrnilo nazaj.

Povprečna slovenska družina komaj čaka, da zadnjega člana spravi h kruhu. Razmere so pripeljale do tja, ko je vredno več-

krat premisliti, kdo bo finančni fant, dekle, ki želi študirati.

Potem, ko se po dolgem in tehtnem premisleku družina le odloči, pot še ni končana. Nasprotno. Študentska leta so postala nekaj dragega in za marsikoga nedosegljiva. Biti študent je še nedavno pomenilo tudi živeti študentsko življenje. To danes ni več mogoče. Družinski proračun ne prenese vzd-

ževanja nekoga, ki bi, resda z veliko sreče, lahko že služil kruh.

Socialne štipendije dobijo tisti, ki imajo starše nezaposlene ali pa se preživljajo sami. Za vse drugo ne ostane nič. Toda ko se s težavami študent le prebije do štipendije, spozna, da tako lahko ne bo šlo. Socialne štipendije so nizke. Absolutno (ka), ki se preživlja sam(a), s povprečno oceno okoli osem, dobi približno 5 tisoč tolarjev štipendije. V to je vključena tudi vožnja, prehrana... Mesečna vozovnica od Domžal do Ljubljane stane nekaj več kot tisoč tolarjev. Od tu naprej se začne brezupen boj – kako preživeti. Štipendija ne zadostuje za normalno življenje, seveda brez obiska gledališča in po-

dobnih »zabav«. Odločitev se giblje med dvema možnostma – ali redno študirati in živeti pod eksistenčnim minimumom ali skupaj študirati in delati. Ponavadi se je potrebno odločiti za drugo možnost. Najbližji sopotnik študentu tedaj postane čas. Začne se dirka od fakultete do honorarnega dela – če ga je mogoče dobiti. Tako pade v začaran krog, iz katerega je rešitev težka. Nizke štipendije pa niso dovolj. Štipendije tudi pomenijo, da bodo morali starši študentov plačati večji davek na dohodnino, kajti štipendije so obdavčene prek dohodka staršev. Tedaj se za nekaj trenutkov bolje godi tistim, ki so brez štipendij...

Poseben problem naše družbe so študentske družine.

Ob vseh floskulah, spodbujanju rojstev in problemih nizke natalitete pristojni pozabljajo na študentske družine. Celo več. Takrat, ko študentka ali družina zaprosi za pomoč, največkrat sliši, da obstaja tudi kontracepcija. Večkrat se sliši, da je na posledice potrebno misliti prej. Pomoči pa ni. Vsaj takšne ne, kakršno študentska družina potrebuje. To pa je ponavadi denar.

Biti študent je včasih pomenilo hoditi na fakulteto in se zabavati – torej živeti študentsko življenje. Za mnoge je danes fakulteta izhod v sili, kajti služb ni oziroma jih je zelo malo. Te pa so za matere nedostopne. Toda to je že drug problem.

B. Z.

Revščina se širi tudi v domžalski občini

Vse večja brezposelnost, minimalne plače zaposlenih in borne pokojnine upokojencev so naredile svoje: revščina ni obšla domžalske občine, ki je slovela kot ena najbogatejših v Sloveniji. Res je, v naši občini se obračajo veliki denarji, ki so iz nekaterih čez noč naredili milijonarje, iz drugih pa tudi čez noč reveže. Začetki za nas

novega kapitalističnega sistema so naredili svoje, poglobljajo se socialne razlike, na eni strani vidimo blišč, ki ga je naredil denar, na drugi pa ubožstvo, lakoto, beračenje tistih, na katerih so zrasli novi milijonarji. Medtem ko se naši poslanci v skupščini ukvarjajo z moralno in preimenovanjem ulic, pa ljudje lačni čakajo kruha.

Kam naj se torej obrnejo, kdo jim bo dal jesti, ljudem, ki so celo življenje pošteno delali, zdaj pa ne morejo več s svojim delom preživeti.

Na Centru za socialno delo so nam povedali, da najbolj ogroženim dajejo enkratne družbene denarne pomoči in jih napotijo na Rdeči križ občine Domžale, kjer jim dajo

pomoč v prehrabnih paketih in oblačilih. Na Rdečem križu opažajo, da prihajajo po pomoč predvsem družine s šolo-obveznimi otroki in moški brez zaposlitve. Opažajo pa tudi, da so ljudje, ki prihajajo po pomoč, osramočeni in se počutijo ponižane, ker morajo prositi za hrano, obleko, saj so se do sedaj lahko sami preživljali s svojim delom, naenkrat pa so se znašli v revščini. Na Rdečem križu so v letošnjem letu izdali že 131 prehrabnih paketov z najosnovnejšimi živili (sladkor, moka, olje), njihovo skladišče rabljenih oblačil, ki jih darujejo občani, pa se vse bolj prazni. Primanjkuje jim zlasti otroškega spodnjega perila in perila za odrasle. Prehrabne

pakete dobivajo od Rdečega križa Slovenije, Unicefa in nemške pakete, ki so namenjeni hrvaškimi beguncem. Zasukati pa so tudi s prošnjami Osnovnih šol za pomoč otrokom socialno ogroženih staršev, ki ne zmorejo plačevati šolske prehrane. Rdeči križ rešuje prošnje glede na svoje omejene finančne zmožnosti, kamur pa ne morejo pomagati, ga pošljejo na Karitas, ki naj bi bil finančno bolj zmožen pomagati ljudem.

V tem sistemu vsi ne morejo preživeti, bogastvo se deli med bogate, za tiste, na katerih pa je bogastvo zraslo, pa ostajajo le drobtinice.

KRISTINA BRODNIK

...na Jureta ...
 ...vega. Poloni iz 2. letnika je vidno všeč Z...
 iz 3. letnika. - Zaskrbljeni. (4)
DOMŽALE Osnovna šola: Sl. brigade -
 Andrej F in Miha K iz 6.B sta neustavljivo
 zašminkirala z uhančkom! Iz tega razreda
 Petra O je še vdana Joeju iz skupine
 N.K.O.T.B! Urša D je že opazila Boruta H iz
 7.c! Po šoli paradira Fico z baretko. **Vuč**
7.b in njegova banda so navdušeni, ker
so prvič videli injekcijo in se vedejo kot
odtrgani. Na ta podvig se že privajata
Simon (Sime) in Marko P iz 6.b! Polono L
 iz 8.a grozno begata Durmo iz 6.d in Ružnič
 iz 7.d! Dušanu P iz 8.a so vdane Petra P iz
 6.b in ostale. Simon K - Kosi iz 8.r se je na
 športnem dnevu imenitno obnašal. Sedem
 punc je opazilo, da se Janez iz 8.a že zelo
 lepó drsa. - **Poznavalci razmer. (4)**
KOPER Martina V se boji poklicati Da-
 mjana B, ker ve, da je še nesrečno zaljubljen
 v Romino B, ki ljubi Tomaža B. Za Romini
 ni dan...
 Iz revije Antena v marcu 1992

PREIMENOVANJA POVZROČAJO MLADIM IDEOLOGOM SIVE LASE

Ideološko obremenjena imena ulic v mestu Domžale smo odpravili

Zaradi dezinformacij v zvezi s preimenovanjem ulic v Domžalah, ki jih producirajo nekateri občinski, školjevi liberalni demokrati (g. Martin Grošelj in drugi) in zavajajo prebivalce nekaterih ulic, vas obveščam o poteku in postopku tega preimenovanja.

Skupščina občine Domžale je za namenom, da bi dajala pobude in usmerjala aktivnosti pri odpravljanju ideoloških imen ulic, krajev in ustanov, ustanovila posebno komisijo, ki pa na začetku ni bila posebno uspešna. Ker je sestavljena strankarsko, je bila dolgo časa blokirana pri svojem delu (npr. SDP ni hotela imenovati svojega predstavnika več kot leto dni). Znano pa je, da je SDZ že v letu 1990 predlagala ustanovitev take komisije. Krajinjani so namreč vse pogosteje zahtevali, naj se vendarle pristopi k odpravljanju ideološko obremenjenih imen (npr. u. V. Vlahoviča, Kidričeva, Kraigherjeva, Brejčeva, Ljube Šercerja, itd. ter OŠ J. B. Tito, OŠ S. Šlandra, OŠ E. Kardelja itd.). Na sedežu krajevnih skupnosti mesta Domžale so vse leto 1991 zbirali predloge za preimenovanje ulic. Po pooblastitvi svetov krajevnih skupnosti je to zadevo vodil mestni koordinacijski odbor.

Sprejete so bile usmeritve, po katerih naj bi čimprej odpravili ideološko obremenjena imena ulic ter jih preimenovali po pomembnih ljudeh, praviloma živčičih v obdobju pred drugo svetovno vojno. Izognili naj bi se vseh ideologij, zlasti pa rdeče, bele ali črne. Zaželjeni so bili predlogi, sloneči na krajskih livadnih imenih.

Oblikovana je bila strokovna delovna skupina, ki je proučevala ustreznost predlogov in pobud, pazila, da ne bi prišlo do podvajanja imen v mestu, dopolnjevala obrazložitve ter oblikovala predloge v skladu s predpisi. Predlog preimenovanja ulic je bil oblikovan v novembru 1991 in posredovan v objavo občinskemu glasilu »Slamnik« ter nabit na oglasnih deskah vseh treh krajevnih skupnosti. Oglas je vseboval poziv vsem krajanom, naj se

vklučijo v razpravo in posredujejo svoje pripombe ter dodatne predloge. Javna razprava v krajevnih skupnostih je trajala dva meseca. Na to je bil dopolnjen predlog posredovan občinski komisiji za preimenovanje, skupno z mnenjem te komisije pa poslan kot vloga na Geodetsko upravo občine. Geodetska uprava je po zakonu pristojna, da izvede predpisane postopek in predloži Skupščini občine preimenovanje ulic v sprejem.

Na zasedanju zborov Skupščine občine Domžale dne 6. februarja 1992 sem predlagal, naj Skupščina predlog preimenovanja ulic za mesto Domžale sprejme v enofaznem postopku zaradi ekonomičnosti postopka.

Za to me je spodbudilo več stvari:

- na zasedanju skupščine je g. Zupan, sekretar za notranje zadeve in član Izvršnega sveta, ponovno poudaril, da je preimenovanje ulic smotno izvesti čimprej zaradi racionalnosti, še pred zamenjavo osebnih dokumentov državljanov;

- o možnosti in smotnosti za sprejem predloga po skrajšanem postopku smo razpravljali na mestni koordinaciji;

- v razpravi na seji skupščine ni bilo bistvenih, praktično nobenih pripomb na domžalski predlog;

- predhodna razprava po krajevnih skupnostih je trajala 60 dni, dovolj dolgo, da je imel vsakdo možnost podati pripombe in predloge;

- skupščinske javne razprave (30-dnevne) so praviloma zgolj formalnost, kajti nihče jih na terenu ne organizira;
- za krajinjane preimenovanje ulic ne povzroča stroškov, pa tudi za občinski proračun so ti stroški bistveno manjši, kot so nekateri opozarjali;

- v razpravi je bil osnutek proračuna občine, ki naj bi zagotovil za to potrebna sredstva.

Skupščina občine Domžale je sprejela odlok o preimenovanju nekaterih ulic v Domžalah torej povsem legitimno in z veliko večino glasov. Seveda, nekateri so bili preglasovani in se z rezultatom te demokratične igre ne morejo sprijazniti. Naj-

brž imajo svoje razloge - ideološke. Kaže, da jim gredo tudi umazane igrice dobro od rok. Menda pošiljajo pozivna pisma v nekatere ulice »zaslužnih občanom prejšnjega obdobja«, morda »žlahti« (M. Grošelj, J. Bizjak), naj se uprejo preimenovanju ulic, kljub temu da je skupščina že sprejela odlok. Dva mladina, fant in dekle, sta zbirala podpise po prejšnji Kraigherjevi ulici in uspešno preprečevala krajinjane, kako jih bo

preimenovanje drago stalo, da se je baje ulica imenovala po Lojzu in ne po Borisu Kraigherju itd. (kar je smešno). Anketni list je nekdo anonimno poslal na krajevno skupnost brez ustrezne utemeljitve predloga (telefonski pozivi, dokumentacija v KS). To naj bi bila zahteva krajanov za ohranitev prejšnjega ideološkega imena ulic.

Povsem na mestu bi bilo, če bi krajinjane predlagali poimenovanje svoje ulice brez navedenih igrice. Seveda pa bi moral predlog vsebovati ustrezno obrazložitve v skladu s sprejetimi kriteriji. Sprejem predlogov naj poteka po principih prave, parlamentarne demokracije, ne na ulici, na mitingu. Imena ulic pa ne morejo biti zgolj domena krajanov posamezne ulice, temveč predlog celotnega kraja in odločitev v parlamentu.

Predsednik Koordinacije svetov mesta Domžale
 FRANCE GORŠE

ANKETA

Se strinjate s preimenovanjem ulic?

V času po zadnji seji Skupščine občine Domžale, ki je bila 6. februarja 1992, je bilo v zvezi s preimenovanjem ulic povedanega že precej. Zelo zagnani in aktivni pri tem početju so bili predvsem nekateri posamezniki v Liberalno demokratični stranki, spodbujeni

s predstavniki SDP-ja. Seveda so (po svoji stari navadi) počeli to z dobršno mero neokusnosti in politične zlaganosti. Nas pa je zanimalo, kaj si ljudje v resnici mislijo o preimenovanju ulic. Povprašali smo 100 anketirancev, kaj menijo o tem. Odgovori so bili (v %):

1. Se ne strinjam, to je predrago 9%
2. Se ne strinjam, ker menim, da je to nepotrebno 11%
3. To je bilo nujno potrebno, čas je že, da se osvobodimo ideološko spornih imen 77%
4. Ne želim odgovarjati, me ne zanima 3%

Mislim, da so rezultati dovolj zgovorni, kajti 77% občanov se strinja s preimenovanjem. Med njimi je bilo precej takšnih, ki so pripomnili, da bi jih morali preimenovali celo več, ker so ostanki starih časov še vedno precej vidni, pa tudi »ta rdeči« lezejo ven iz vseh lukenj in nas skušajo ponovno pahnuti v propad (reinkarnacija komunizma). Ob tem pa je potrebno še pripomniti, da je sedaj še ravno pravi čas, kajti pred nami

so zamenjave osebnih dokumentov. Zakaj bi morali ponovno po nove osebnice izkaznice, če bi se ulice preimenovala recimo čez en mesec? Ravno na to vižo pa igrajo nekateri »ta rdeči«, ker želijo zrevoltirati občane, češ, poglejte, ravnokar ste zamenjali dokumente, pa jih morate zaradi teh Demosovcev ponovno, pa še na vaše stroške.

JANEZ STIBRIČ

DAVEK NA ŠOLSKO MALICO

Tudi šolarji obdavčeni

Nova davčna zakonodaja je udarila vseprek in po vsakemur; da pa bo tudi po šolarjih, ali točneje rečeno, po njihovih starših, marsikdo niti v sanjah ni pričakoval. Pa se je zgodilo! Najbrž na mnogih področjih, ki so mnogo bolj opazna in mnogo več prispevajo v dr-

žavno blagajno kot ta, ki sem se ga lotila. Ampak začne se pri malem...

Kar verjeti nisem mogla, ko sta mi moja nadobudneža ob koncu meseca prinesla domov položnici za šolsko malico. Nekje tam okoli pol stare milijarde tolarjev se je sukala vsota,

ob kateri pa me je zbudila v oči postavka prometni davek 5 (pet) odstotkov. Tako TOREJ! Tako daleč smo prišli, da bomo plačevali celo davek na šolsko malico, ki je za marsikaterega otroka edini obrok v dopoldanskem času, za marsikaterega starša, zlasti tiste z več otroki, pa izdatek, ki se zelo pozna v družinskem proračunu. In sedaj bomo vsi skupaj plačevali še davek na šolsko malico! Pa je najbrž preden pride do uste našega šolarja, že večkrat plačan.

Kruh, namaz, morda žemljica in jabolko, ali pa čaj, mleko, sem in tja tudi kakšna enolončnica, so najpogostejše malice naših šolarjev. Če podrobneje pogledamo kruh ali kakšen drug izdelek iz pšenice, ki so najvestnejši spremljevalci šolskih malic, ugotovimo, da je

prometni davek plačan že pri umetnem gnojilu, ki pomaga zrasti pšenici. Obdavčeno je gorivo, s katerim kmet požanje pšenico, vmes je plačal tudi prometni davek na zaščitna sredstva, kmetijske stroje, delovno obleko, hrano, ki jo poje, in kdo bi vedel, kateri davek še vse. Mlinar pšenico zmelje, in če moko prodaja, ji zopet zaračunajo prometni davek. Prometni davek plačamo tudi za kruh v trgovini in na koncu za majhen košček kruha plačajo tolarček tudi šolarji oz. njihovi starši. Vmes so še davki na stroje, s katerimi pripravljamo hrano, pa davki na kuhinje in kuharice, prometni davek od drv, od kuhalnice, od serviet in davek, ki ga plača razdeljevalka hrane, davek na pobrani davek itd. itd.

Davek na davek, veliki davek, vmes pa naša skrb za dobro in zdravo prehrano; skrb za to, da bi bili naši šolarji bolj zdravi, da bi se redneje prehranjevali. Tako nam bo ostalo denarja ravno za davek, skoraj obvezna šolska malica pa bo ostala le še prijeten spomin. V.

Ne zatiskajmo si oči

Kot kakšna zahrbtna in prikrita bolezen se nam je, prav potihno in vztrajno pritihotapila v vas neljuba vsiljivka, ki ji ne moremo in ne smemo odpreti vrat, temveč ji moramo preprečiti nadaljnjo pot s PREVENTIVO. Z zatiskanjem oči ne bomo odpravili nevarnosti. Če je ne bomo priznali ali če je ne bomo hoteli videti, smo izgubili bitko. Bolnik, ki sam sebi laže, da mu nič ni in je v resnici zelo bolan, a se v strahu pred diagnozo boji obiskati zdravnika, izgubi bitko, še preden jo je pričel.

Zato, dragi starši, bi vam rada povedala, da so naši otroci, ki jih imamo iz srca radi, v veliki nevarnosti, saj preži nanje prav v nevednosti ter nepoučenosti. Ne smemo si lagati, da v naši občini še ni TEGA ZLA.

Moram priznati, da smo včasih res prezaposleni s službo, raznimi družinskimi in finančnimi skrbmi ob pomanjkanju časa. Toda to, da otrokom odriemo nekaj žepnine zato, da se ga odkrižamo, in niti ne vemo, za kaj porabi ta denar, nas še ne reši odgovornosti, ki jo imamo pred njim in zanj.

Otroci si namreč lahko že po naših šolah - na skrivaj »se ve« - kupijo razne NALEPKE (npr. zvezdice), prepojene z DROGO.

Ko sem šla v dobri veri, da opravljam svojo človeško in materinsko dolžnost na šolo, da na problem opozorim, sem bila zelo razočarana, ko mi je odgovorna oseba oporekala. »To se mene ne tiče, kaj delajo otroci popoldan, da je pa dopoldan vse O.K.« No, jaz pa mislim, da so to naši otroci, zaupani staršem in učiteljem za celih 24 ur, in to vsak dan posebej. Meni namreč ni vseeno, kakšen bo sosedov otrok, kot za svojega.

»Mene se to ne tiče. Ali naj otrokom rečem, naj se zaklenejo v stanovanje?« reče odgovorna oseba.

Ne, toda mislim, da se je treba znati varovati. Če ne vemo za sovražnika oziroma nevarnost, to še ne pomeni, da je ni. Mislim, da je vse to treba otrokom povedati, jim razložiti in jih usmerjati v to, da bodo ideale začeli iskati tam, kjer so: v lepi knjigi, kulturi, veri, naravi, športu, dobrih prijateljih, starših... (tega se ne da kupiti z žepnino), - ne pa tam, kjer jih ni: diskotekah, bifejih, lokalih, sex shopih, pornografiji, slabih filmih (to si lahko kupijo z žepnino).

Otroci so precej zmedeni s filmi, polnimi raznovrstnega nasilja. Včasih bi se radi poistovetili z junaki, zato se jim zdi sošolec, ki jim ponuja omejenje stvari (nalepke, špansko muho) za visoko ceno, morda celo junak, fantič, učenec višjega razreda osemletke. Kakšno moralo imajo njegovi starši? Je njihova morala - njihov bog - denar? Verjetno, sicer ne bi počeli tega, kot je služenje denarja z naivno otroško dušo, ki bi rada obrnila svet na glavo, samo da ne bi česa zamudila.

Priporočam ogled filma MOJ OTROK PA ŽE NE. Prav grozljivo je, s čim vse si ti mladi zasvojenci ne pomagajo do denarja. Za stvar, ki jim je bila prvič prinesena v šolske klopi, prvič celo dana zastonj, kako »velikodušno«!!! Kako nizki in podli so cilji nekaterih, se tega zavedamo?

To ni stvar, ki se še vedno dogaja tam daleč po svetu nekje. ŽAL, SE DOGAJA ŽE NAM.

BODIMO ČUJEČI!

mama MARIJA

Odprto pismo

Gospodu Francu Goršetu, predsedniku Sveta KS Slavko Šlander, gospodu Karlu Gradu, delegatu KS S. Šlander v SO Domžale, gospodu Janezu Peru, predsedniku Sveta KS Mengeš, gospodu Janezu Škrlepju, delegatu KS Mengeš v SO Domžale.

Kocka je padla. Demokratični odločitvi ljudstva o preimenovanju ulic in cest se ne nameravam upirati. Vendar pa bi od Vas, ki ste bili v končni fazi predlagalci in zagovorniki preimenovanja, rad izvedel tole:

1. Zakaj si dr. France Kidrič (literarni zgodovinar, rektor ljubljanske univerze 1923/24, predsednik Slovenske akademije znanosti in

umetnosti, napisal Zgodovino slovenskega slovstva) ne zasluži več ulice v Mengšu niti v Domžalah?

2. Zakaj si dr. Lojz Kraigher (zdravnik, zobozdravnik, zaveden Slovenec, služboval od Bovca, Sv. Trojice, Gorice do Ljubljane, pisatelj (Kontrolor Škrobar/1914), dramatik (Školjka/1911, Umetnikova trilogija/1921) ne zasluži več ulice v Domžalah?

3. Zakaj je v Mengšu izgubil ulico Ciril Kosmač (Balada o trobenti in oblaku (tudi film), novele (Gosenica, Tantandruj / tudi radijska igra - v svetu nagrajena), Tistega lepega dne /tudi film/...)?

4. Ali v komisiji za preimenovanje niste imeli vsaj literarno razgledanega človeka, če že ekonomista (glede na stroške) niste imeli?

Pričakujem Vaš vljudni in iskreni odgovor. Z dolžnim spoštovanjem! IGOR LIPOVŠEK LENASI

V studiju Mije Suhadolc

Mija Suhadolc, zdravstvena delavka, ki je petindvajset let delala med drugim tudi v medicini dela, se je pri svojem delu soočala z nemajhnimi težavami delavcev in delavk v proizvodnji, zlasti tistih, ki so delali na tekočem traku. Videla je, da ropot stroja človeku izredno škoduje. Delavke, ki delajo na

Mija Suhadolc

**OBIŠČITE ME
V STUDIJU VITA-SARM
V LJUBLJANI,
Ul. Gradnikove br. 10
(Nove Jarše),
telefon: 455-124
ali 344-755,
kjer opravljam:**

- ročno limfno drenažo
- aromaterapijo
- kozmetično nego obraza in telesa

tekočem traku, se pritožujejo zaradi bolečin v nogah, in to mnogokrat že po desetih letih delovne dobe. Nekatere stalno spremljajo glavoboli, bolečine v križu in podobne tegobe.

Ugotovila je, da ljudem lahko pomagamo z ročno limfno drenažo. Svoje strokovno znanje je preizkušala na delavkah tovarne Odeja v Škofji Loki, Velani iz Ljubljane in tudi v naši občini. Precej je delovala v Rafolčah in okolici.

V zadnjem času opravlja to delo v lastnem studiju v Ljubljani. Naj povemo še to,

da je med njenimi pacienti precej občanov iz naše občine, zlasti iz Domžal, saj je tam očitno zdravstvena prosvetljenost na bolj visoki ravni. Ravno zato smo jo poprosili, da nam odgovori na nekaj vprašanj. Ljubezno se nam je odzvala.

Povejte nam prosim, kaj je ročna limfna drenaža?

To je vrst masažne tehnike, s katero obdelujemo velike površine kože in tkiva z namenom, da vzpostavimo ravnotežje tekočin v organizmu. Postopek pri zdravljenju limfnih poti je Slovencem skoraj neznan; prav zaradi tega smo do takega zdravljenja nezaupljivi.

Ali bi lahko preprosto povedali, kako deluje tako zdravljenje na človeka?

Poznamo krvni in limfni sistem. Kri prehranjuje naš organizem, odpadne snovi pa odhaja v limfni sistem, ki pa jih mora ta predelati in v določenem času odvesti iz organizma. Če limfni sistem ni sposoben »odpeljati« teh odpadnih snovi v določenem času iz telesa, nastajajo motnje – otekline, bolečine, mravljinčavost, utrujenost in morda še kaj.

Z ročno limfno drenažo pomagamo odplaviti iz organizma odpadne in odvečne snovi. S tako metodo zdravljenja odvajamo iz limf vodo, beljakovine in drugi odpadni material mehkega tkiva. Ko so ta material raziskovali, so ugotovili, da zaostajajo v limfah pretežno beljakovine živalskega izvora. Če uživamo torej preveč mesa, sira in mleka, se nam te težave pojavljajo v še bolj zaznavni obliki.

Ročna limfna drenaža vpliva na človeka imunološko, preventivno in relaksacijsko. V svetu tako zdravljenje zelo cenijo. Na Tirolskem deluje celo institut, ki se ukvarja samo s takim zdravljenjem. – dr. Vodder Schule Walchsee.

Proti katerim boleznim še lahko uporabljamo to tenkočutno masažno tehniko?

Ročna limfna drenaža koristi tistim, ki imajo težave z nogami ali pa jim celo zatekajo. Naj navedem še bolečine v hrbtenici zlasti v vratnem delu. Dalje, težko obračanje glave, bolečine v ramenskem sklepu, mi-

grene, visok krvni pritisk, težave s prebavo, krči in še bi lahko naštevali.

Kdo je pravzaprav utemeljitelj te metode?

Utemeljitelja te metode sta danski biolog dr. Emil Vodder in njegova žena Estrid. Najprej sta oba delala kot maserja v Franciji. Že v začetku svojega delovanja je dr. Vodder opazil, da so skoraj pri vseh pacientih limfni vozli zatečeni. Poglobila sta se v problematiko teh vozlov in po daljšem študiju razvila novo tehniko zdravljenja, ki sta jo poimenovala »ročna limfna drenaža«. Metodo sta tudi avtorsko zaščitila.

Koliko časa se ukvarjate s to dejavnostjo?

Nekako štiri leta. Na koncu bi rada povedala še to, da sta vzroka raznim tegobam med drugim tudi neustrezna prehrana in nezadostno pitje tekočin.

MILOŠ LIKAR

Janja Šmigovc

Kljub dosežkom moderne časa večina ljudi prisega na naravo, na njene sposobnosti, da človeku in njegovemu zdravju pomaga. Če pa so zraven včasih ljudje še ne čisto doumljivih sposobnosti, da naravo in njene moči usmerijo na odpravo človekovih težav, so rezultati sodelo-

STE ŽE SLIŠALI ZA HEILLPRAKTIKE?

Narava in Janja za vaše zdravje

vanja človeka in narave prav neverjetni.

Gospa Janja Šmigovc, s Pšate 68, je človek, ki prisega na naravo, na njene sposobnosti, da človeka ozdravi, da se izboljša njegovo telesno počutje. Pri tem uporablja predvsem ročno masažo, naravno zelišča in preparate ter bogate izkušnje, ki si jih je pri tem pridobila. Njeni slepi bol-

niki so spregledali, gluhi začeli prave glasove, veliko njenih pacientov je z njeno masažo odpravilo manjše zdravstvene težave in pridobilo novo življenjsko silo, zdravje, ki so iskali, in ga končno našli – in so srečni.

Njena ordinacija v tišem in mirnem delu naše občine ter njene spretno roke ob pomoči narave odpravijo išias in migreno; z masažo, ki glede na naravo vaše bolezni ali počutja traja od pol ure pa do kar nekaj ur, »obdelano« telo je bolj zdravo in se dobro počuti.

Če imate torej zdravstvene težave in menite, da vam narava in gospa Janja lahko pomagata, zavrtite telefonski številki 442-172 ali pa 375-481!

Gospa Janja se bo z vami dogovorila za vaš obisk, skupaj z naravo pa bosta poskrbeli, da boste od nje odhajali bolj zdravi in z več moči za jutrišnji dan.

Ali sem alkoholik?

Večkrat se srečam z ljudmi in v pogovoru o zadevah, ki so jih hudo prizadeli, razberem, da je vzrok za nastalo težko situacijo alkoholizem. V nadaljnjem pogovoru pa spoznam, da so še daleč od spoznanja, da so alkoholiki.

Za alkoholika priznavajo le človeka, ki se dan za dnem opija do take stopnje, da ni sposoben več niti normalne hoje. Oni pa so še daleč od tega. Vsak dan popijejo le nekaj »pivca«, ali nekaj vina, če jim ga ponudijo, pa seveda v bife morajo pogledati, ker jih tam čakajo prijatelji. Tudi večere preživijo skupaj z družbo po gostilnah. Kaj pa naj drugega počno. Po neprespani noči pa so tako utrujeni, da bi najraje ostali kar v postelji, kar se včasih tudi zgodi. Vendar oni so še »zvezde«, kaj pa njihovi prijatelji, ki so že pred leti pustili službo in se zapili. Poznajo tudi veliko mladih, ki se prav tako dan za dnem zbirajo v »boljših bifejih«, nekateri celo kadijo »travo«. Mnoge matere tožijo, kako nimajo denarja za plačilo položnic ali za nakup osnovne hrane, medtem ko njihovi že odrasli otroci ali možje popivajo in veseljačijo, zapravljajo svoj zaslužek, potem pa pridejo domov in mama naj poskrbi s svojo skromno pokojnino ali plačo tudi zanje. Danes, ko je brezposelnost vse večja, je večina podjetij

za alkoholike ne zmeni več, preprosto jih odpustijo, saj imajo na razpolago dovolj treznih in pridnih ljudi, ki so pripravljeno delati. Tako postaja problem alkoholikov še težji. Alkoholizem je huda bolezen, ki lahko uniči alkoholika, njegovo družino in škodi celotni družbi. Pri številnih boleznih pa je tako, da jih v začetku težko spoznamo. Tako tudi alkoholika težko ločimo od zmernega pivca, zato se večina alkoholikov tolaži, da to niso. Bežijo pred resnico, pri tem jim pomagajo s toleranco tudi njihovi najbližji in jih tako pahnejo na rob družbe. **Anonimni alkoholiki in njihovi svojci, ki se vsako sredo zvečer ob 19. uri zbirajo na Ljubljanski 34, v prostorih župnijske Karitas Domžale, imajo vprašalnik, po katerem lahko testiramo sami sebe, ali smo tudi mi alkoholiki in v katerem stadiju bolezni smo. Preberite ga natančno in če ste ugotovili, da spadate med alkoholike, poiščite takojšnjo zdravniško pomoč in zaprosite za zdravljenje. Če o svojem stanju niste prepričani, se lahko pogovorite z anonimnimi alkoholiki. Na njih se lahko obrnete tudi v primerih, ko ste se odločili, da ne boste več pili. Pomagali vam bodo, da boste pri tej odločitvi lažje vztrajali. Sedaj pa si natančno preberimo anketni list z vprašanjem »Ste alkoholik?« in na vprašanje pošteno odgovorimo.**

M. B.

Ste alkoholik?

Stadij alkoholizma.

Pol poročilu Svetovne zdravstvene organizacije (WHO) prof. E. M. Jellineka.

- Da Ne Simptomatična faza
- () () 1. Imate po hudem popivanju kdaj težave z izgubo spomina?
- () () 2. Pijete na skrivaj?
- () () 3. Veliko premisslujete o alkoholu?
- () () 4. Spijete prve kozarce na hitro?
- () () 5. Vas zaradi pitja mučijo občutki krivde?
- () () 6. Se izmikate pogovorom o alkoholu?

- Kritična faza
- () () 7. Imate po prvih kozarcih neustavljivo željo po nadaljnjem pitju?
- () () 8. Uporabljate izgovore za opravičevanje pitja?
- () () 9. Se do svoje okolice obnašate zelo agresivno?
- () () 10. Se zaradi pitja nagibate k notranji skesanosti in trajnim občutkom krivde?
- () () 11. Ste kdaj kakšno obdobje poskušali abstinerirati?
- () () 12. Ste poskusili izdelati sistem pitja (npr. ne piti pred določenim časom)?
- () () 13. Ste pogostokrat menjali službo?
- () () 14. Prilagajate svoje delovne in življenjske navade pitju alkohola?
- () () 15. Ste opazili, da vas razen alkohola stvari ne zanimajo kaj dosti?
- () () 16. Opažate izrazito samopomilovanje?
- () () 17. So v družinskem življenju nastopile kakšne spremembe?
- () () 18. Ste se zalotili pri ustvarjanju zaloga alkohola?
- () () 19. Zanimarjate redno prehrano?
- () () 20. Ste morali zaradi zlorabe alkohola kdaj v bolnišnico?
- () () 21. Pijete redno zjutraj?

- Kronična faza
- () () 22. Ste kdaj popivali več dni zaporedoma?
- () () 23. Ste opazili pri sebi upadanje moralnega čuta?
- () () 24. Se vam je sposobnost pomnjenja zmanjšala?
- () () 25. Pijete z osebami, ki so daleč pod vašim nivojem?
- () () 26. Ste kdaj zaužili tudi tehnične alkoholne proizvode, kot so kolonjska voda ali špirit?
- () () 27. Se vam je odpornost do alkohola zmanjšala?
- () () 28. Se zjutraj tresete?
- () () 29. Ste ugotovili, da morate piti?
- () () 30. Ste že kdaj padli v alkoholni delirij?

Če ste si pošteno izprašali vest in na več kot pet vprašanj odgovorili z »da«, je velika možnost, da ste alkoholik.

Karitas v Trzinu

Trzinska Karitas, ustanovljena v novembru 1991, že utečeno deluje. Čeprav smo majhni, se soočamo s problemi beguncev, težkih bolnikov; seveda je naša skrb posvečena tudi starejšim župljanom.

Čeprav je zelo pomembno duhovno delo in ne zgolj zbiranje dobrin, pa smo le uspeli pridobiti nekaj sredstev, ki so namenjena najbolj potrebnim.

V trgovini je bilo darovano precej hrane in drugih uporabnih reči, ki smo jih razdelili potrebnim, predvsem beguncem.

Obleko nam še vedno redno prinašajo. Ko jo pregledamo in posortiramo, jo odpelje župnik Jože Tomič na zbirno mesto na Viču, le manjši del ostaja v Trzinu.

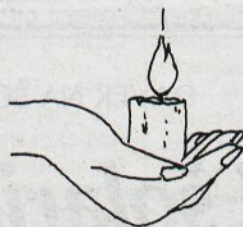
Menimo, da še nismo našli poti do vseh, ki potrebujejo materialno ali duhovno pomoč. Zaradi tega smo organizirali vsak terek od 17.-18. ure »pogovorno uro« v župnišču Trzin, kjer nam je župnik odstopil en prostor in telefon za naše delovanje. Vsak tretji terek v mesecu je strokovno merjenje krvnega tlaka.

Imamo še veliko načrtov o prirejanju tečajev, iskanju zaposlitve za mlade... upamo, da bomo predvideno delo za letošnje uresničili.

V domžalski občini deluje kar nekaj župnijskih Karitas. Bilo bi hvalevredno, če bi se skupaj zbrali in si posredovali svoje izkušnje, mar ne?

Lep pozdrav!

Odbor župnijske Karitas
Trzin

Otročiči moji, ne ljubimo z besedo, tudi ne z jezikom, ampak v dejanju in resnici.

(1 JN 3, 18)

Karitas Župnije Jarše

Zahvaljujemo se vsem obiskovalcem trgovin MARKETA Količevo in MINI-MARKETA, ki so kupili in darovali hrano in drugo blago za begunce in revne občane. Dobrine smo osebno delili najpotrebnejšim in bomo z akcijo še nadaljevali.

Hvala tudi za naprej!
Hkrati vas obveščamo, da imamo uradne ure vsak petek od 16.-17. ure v prostoru župnišče JARŠE (tel. 712-422). Pričakujemo vas!

Še naš žiro račun dobrote: 50120-620-149 sklicevalna številka 05-1300113-1042920.

S. F. DJUDJA

Imejmo radi svoje otroke

Imeti rad otroka ne pomeni dati mu vse, mu ustreči vedno in vsem. Bolj pomembno kot to, da mu nudimo vse materialne dobrine, je to, da mu znamo in zmremo dati del sebe, svoje ljubezni, svojega življenja. Čas, posvečen otroku, ni nikoli izgubljen, obrestuje se stotero. Zato se igravimo z njim in ga poslušajmo. Ni vedno lahko poslušati otrok, ko imamo toliko drugih skrbi. A skrbi bodo vedno, otroci pa bodo odšli.

Med igro ali med sprehodom, pa tudi ko nam pomaga pri delu, se nam nudi dovolj priložnosti, da se z otrokom pogovarjamo in ga spoznavamo. Takrat se nam bo odprl in nam marsikaj razkril. Mi bomo tisti, ki nam bo zaupal.

Ne ulica, mi mu bomo pravi prijatelji in zavetje. Ne smemo pozabiti, kako pomembno je, da svojim otrokom nismo samo starši, temveč tudi prijatelji. Morali bi to biti. Saj drugače se ne bo obračal na nas, ko bo odraščal in našel na probleme. Pomoč bo iskal drugje, velikokrat na nepravem mestu.

čal in našel na probleme. Pomoč bo iskal drugje, velikokrat na nepravem mestu.

In ne pozabimo, da so otroci tudi osebnosti, ki imajo svoje misli. Zato jim ne vsiljujmo vedno svojih, lahko so njihove boljše, le da ne ustrezajo vedno našemu egoizmu.

Naj bo tisto, kar mu dajemo, vedno res namenjeno otroku, ne le zadovoljiti naše sebičnosti in naših želja. In ne poslušajmo samo njihovih besed, katere gredo tolikokrat mimo nas. Prislunimo njihovim dušam, skrivnostim njihovih src, začutimo tisto nezrečeno, ki je v njih. Ponačarjamo se, da želimo razumevati, po ljubezni, po tem, da bi jih sprejemali takšne, kot so.

Bodimo veseli, da smo jih smeli sprejeti, da je Bog v nas videl vredne vzgojitelje in varuhe svojega življenja. Zato se potrudimo, da bomo opravičili to njegovo zaupanje.

MILOJKA LUNAR

OBISK V INCE

Zadovoljni varovanci

»Merilo uspešnosti našega dela je zadovoljnost varovancev,« pravi sedanji direktor Centra za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Domžale Kamnik v Mengšu Bruno Kocbek, čigar besede so bile njegovo vodilo ves čas njegovega dela v tem centru, ki ga poznajo tudi v svetu in se po njem ogledujejo.

Trenutno je v Centru za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Domžale Kamnik v Mengšu 63 varovancev, dva pa delata doma. Obisk svetlih delavnic, kjer ob delovnih mizicah delajo zadovoljni varovanci, ki vsak po svoje ob glasbi iz zvočnika, skuša doseči največ, je prijeten. Gledaš te zadovoljne obraze, ki pridno sestavljajo izdelke, te ob prihodu pozdravijo in se predstavijo, pa ob tem pomisliš na krut vsakdan, kjer včasih ne najdemo trenutka za drobno pozornost. Nič drugače ni v delavnici v prvem nadstropju, kjer strokovna so-

delavka v pogovoru z eno izmed varovank skuša ustreči njeni želji. Vmes pa vrsta prijaznih in dobrodušnih obrazov, ki se jim kljub pomanjkljivostim življenje zdi lepo in ti to tudi pokažejo, ko se z njimi srečaš v odmoru med malico. Niso zahtevni, tudi težavni ne, samo malo več ljubezni in razumevanja potrebujejo. Na prijazno besedo odgovorijo s prijaznostjo, pozornosti so veseli in znajo biti zanj zelo hvaležni. So kot otroci: ničesar ne znajo skriti, vse povedo naravnost, odpro ti srce in pričakujejo, da boš storil enako. To pa je včasih za večino ljudi težko. Za vse, ki v Centru delajo, pa je razumevanje in skrb za invalidnega sočloveka vsakdan, v katerega vgrajujejo tudi delčke sebe. Varovance imajo radi, skušajo jih razumeti, jim pomagati in če jim to uspe, in največkrat jim, se skupaj z njimi veselijo.

Dela imajo dovolj. Spošto-

vanje dogovorjenih rokov in kvalitetna izdelava omogočata vodstvu Centra, da delo lahko izbira in pri tem upošteva, kaj je za varovance ugodnejše. V pogovoru izvem, da vsi po vrsti radi delajo in so zelo nesrečni, če jim bolezen prepreči, da bi prišli na delo. Še preden se do konca pozdravijo, so že z bolniške med sodelavci v delavnici, kjer je vedno prijetno in delovno.

»Idealno število varovancev je od 80 do 100,« pripoveduje Bruno Kocbek in razgrinja načrte, po katerih naj bi razmere v centru še izboljšali. Načrtujejo izgradnjo še ene delavnice, radi bi novo garderobo in sanitarije, vse pa naj bi bilo dostopno tudi invalidom z vozički. V letošnjem letu bodo s pomočjo občine poizkušali urediti tudi kanalizacijo, ki bo tudi precej prispevala k bolj urejenim razmeram. Računajo na pomoč družbe, za katero pravijo, da jim je zlasti v naši občini vedno priskočila na pomoč.

V pogovoru z g. Brunom Kocbekom vemo tudi za njegovo slovo od Centra za usposabljanje in varstvo invalidnih oseb Domžale-Kamnik. V njem zapuščila dober del življenja, veliko bogatih izkušenj, na katerih bodo v prihodnje gradili njegovi sodelavci, pa tudi mnogo lepih spominov na varovance, s ka-

terimi je delal. Čeprav profesionalno odhaja, bo na tem področju ostal prisoten kot podpredsednik Zveze društev, ki je že doslej uspešno pokrivala to področje. Pripravljen pa je tudi v prihodnje pomagati pri delu Centra. Za njegovo prihodnost se ne boji, saj za seboj pušča sodelavce, ki so že dokazali, da znajo in zmorejo trdo, vendar hvaležnosti polno delo z varovanci. Želi si le, da bi tudi v prihodnje v občini generacije mladih in starejših, ki se vključujejo v delo INCE-ja v Mengšu, našle v družbi delček razumevanja in človeške skrbi, ki ju zelo potrebujejo, če želijo preživeti jutrišnje dni. Skrb družbe za invalide bi morala ostati na enakem nivoju kot doslej.

Veliko prijetnih dni v pokajo, spoštovani Bruno Kocbek!

VERA VOJSKA

OBČANI IN OBRTNIKI!

Sklad vzajemne pomoči nudi:

- potrošniško posojilo na 40 mesecev
- stanovanjsko posojilo na 60 mesecev
- za nakup nepremičnin na 60 mesecev

Vsa posojila so BREZ OBRESTI. Informacije: (061) 722-540.

Politika in morala

Mogoče ste se začudili ob tem naslovu, vendar sem se odločil, da danes napišem drobno razmišljanje o politiki in morali oz. nemorali. Pravzaprav o pomanjkanju neke splošne morale, ki manjka nekaterim politikom (članek se nanaša na občinske politike). Mislim, da vam ni potrebno razlagati, da so to nekateri politiki iz Liberalno demokratske stranke in SDP-ja.

Če vzamemo samo primer, ki je zadnje dni (tedne) zelo aktualen; sex shop. Verjetno vas zanima, zakaj se toliko govori o njem. Če sem iskren, vam lahko zaupam, da se le-glo tega skriva pod plaščem kulture, točneje, knjižnice Domžale, še točneje, glavni vzrok je v. d. ravnatelj knjižnice ga. Cveta Zalokar-Oradžem. Ona je ena izmed delegatk (SDP-ja) v Družbenopolitičnem zboru SO Domžale. Ker je njena stranka seveda v opoziciji (to pomeni, da ni več na oblasti), poizkuša na vse (ampak res na vse, še tako izprijene) načine nagajati pri delu vladne koalicije. Kot ena izmed stanujočih v bloku, kjer imajo kabelsko televizijo, se trudi, da po naključju ne bi prišla v eter kakšna novica, ki bi govorila v prid Demosu. Če vas zanima, ona je bila glavna pobudnica, da je na sejo skupščine prišla lastnica sex shopa, da so bili tam prisotni tudi ljudje s kabelske televizije, da se je naredil prispevek za Tednik, v katerem je kar mrgolelo laži in pretvar...

Lahko se seveda samo sprašujemo, kaj jo vodi k tako nemoralni dejavnosti? Si tako zelo močno želi imeti oblast? Ali pa je res do konca »izprijena«, nesposobna prenesti poraz, se vživeti v realni svet, kjer se ve, kdo pije in kdo plača?

Podoben primer je tudi v Liberalno demokratski stranki,

imenuje pa se Martin Grošelj. Mar je možno, da bi ta, sicer mirni in na pogled prijazen fant, ki je bil kdor proti temu, je dobil (v najboljšem primeru) samo kakšen negativen zaznamek v osebni kartoteki. Sedaj, po vseh teh javnih razpravah, po preimenovanjih, ki so neideološka (tudi mi bi lahko preimenovali ulice npr. v Balantičevo, pa jih nismo, ker smo prisluhnili željam občanov), nam nekateri očitajo, da je bilo to izpeljano nedemokratsko, zavajajo ljudi z velikimi stroški, ki naj bi jih s tem imeli...

To seveda nista edina primera, pri katerih bi se lahko spraševali, kam jih je zanesla politika. Upam, da mi ne bo potrebno več pisati o takšnih zadevah, ker menim, da je časopis tipa Slamnik namenjen predvsem za informiranje občanov o dogodkih v občini, ne pa, da se politiki spopadamo med seboj. Vendar, če so nekateri že začeli z dezinformacijami, je potrebno to stvar uravnotežiti in predstaviti drugo stran medalje. Najhujše je to, kar smo nekoč

že imeli (nopartijski sistem) in si ga nekateri želijo nazaj (vsaj prevzeti oblast). Če to stvar obrnemo na preimenovanje ulic, potem vam je gotovo znano, da so ulice v prejšnjem sistemu preimenovali kar tako, brez vprašanja prebivalcev. Če je bil kdo proti temu, je dobil (v najboljšem primeru) samo kakšen negativen zaznamek v osebni kartoteki. Sedaj, po vseh teh javnih razpravah, po preimenovanjih, ki so neideološka (tudi mi bi lahko preimenovali ulice npr. v Balantičevo, pa jih nismo, ker smo prisluhnili željam občanov), nam nekateri očitajo, da je bilo to izpeljano nedemokratsko, zavajajo ljudi z velikimi stroški, ki naj bi jih s tem imeli...

JANEZ STIBRIČ

Mar je oblast res toliko vredna, da se nekateri ne znajo več brzdati in počenajo stvari, ki po nekih splošnih, evropskih, demokratičnih načelih niso možne? Mogoče mislijo, da bi tako znova pridobili oblast? Si želite, da vam vladajo takšni ljudje? Verjetno bom v naslednji številki doživel pravi napad opozicijskih sil. Vendar se tega ne bojim. V zalogi imam še precej umazanih potez, ki so jih naredili predstavniki levih strank. Zato le pogumno, LDS-ovci in SDP-jevci. Razkrijmo karte do konca. Prej, ko jih bomo, lažje bo naša nova, mlada država zažvela, prej bomo prebrodili gospodarsko krizo...

IZJAVA ZA JAVNOST

Nasilje nad svobodo?

Domžalski odbor Liberalno-demokratske stranke se v svoji izjavi za javnost zgraža nad tem, da je Skupščina občine Domžale sprejela odlok o javnem redu in miru v občini, ki med drugim prepoveduje: »opravljati storitve, ponujati usluge in prodajati stvari na način, ki ogroža ali žali javno moralo ter kvarno vpliva na vzgojo mladine«. Prepričani so namreč, »da je sprejeta odločitev grob poseg v elementarno pravico, to je pravico do svobodnega življenja, ki ga želi živeti po svoji veri in prepričanju...«.

Liberalne demokrate najbolj moti to, da ni nikjer v odloku zapisano, »kaj to javna morala je«. Svoj strah zaradi naraščajočega »nasilja nad svobodo« zabelijo z demagoškimi vprašanji »ali je kršenje javne morale, če se dekleta sončijo zgoraj brez, če v gostilni kdo izgovori kletev ali če se mlad par poljublja v parku...«. Da jih potolažimo, zagotavljamo, da po naših pojmovanjih javne morale gornja dejanja ne bi predstavljala prekrška.

To pa še ne pomeni, da pojem javne morale ne obstaja!

Bistvo moralnih pravil je ravno v tem, da niso nikjer defenitivno zapisana, saj predstavljajo kompleksen sistem družbenih norm in splošno priznanih vrednot, ki pa se nenehno spreminjajo. Kljub temu pa so lahko pravno sankcionirana, če se določena skupnost preko svojega demokratično izvoljenega organa tako odloči. Konkretno presojo, ali gre pri določenem dejanju za kršitev sankcionirane norme, pa opravijo pristojni državni organi in sodnik za prekrške, v zakonsko predpisanem (večstopenjskem) postopku.

Ko liberalni demokrati predlagajo »pluralizem javne morale«, upamo, da s tem ne mislijo, da bi lahko kdo svojo »pravico do svobodnega življenja« izvajal tako, da bi n.p. pred osnovnošolsko dvorišče pripeljal monitor in na njem otrokom vrtil trdo pornografijo.

S tem bi namreč ne samo ogrožal javno moralo, ampak tudi

Na enem drevesu več sadnih sort

Čeprav sem šele po cepljenju več sadnih sort na eno drevo ugotovil, da nisem prvi, ki je v Komendi delal take poskuse, nisem bil prav nič razočaran. Nasprotno, zelo ponosen sem, da je bil to že pred dvesto leti Peter Pavel Glavar, po krivici zapostavljen veliki Slovenec, župnik v Komendi, čebelar, sadjar, ljubitelj slovenske zemlje in njenih ljudi. Človek, ki je bil vsestransko pomemben za slovenski narod, zato mu je treba dati v naši zgodovini ustrezno mesto.

Na obisku pri Glavarju je njegov brat, general Jernej Basaj, pri ogledu njegovih lepih sadovnjakov dejal: »Zdaj se spomnim, da si bil že v Vopovljah pravi mali sadjar. Nekeč si cepil domačo hruško tako, da je polovica rodila moštnice, polovica pa tepke.« Sadjarji so od blizu in daleč hodili gledat ta čudež na Gorenjskem. Meni se danes to ne zdi ravno čudež, pa sem vseeno ponosen, da mi je uspel moj sen – imeti na enem drevesu več sort sadja.

Tako sem cepil na zgodnjo oziroma poletno jablano več drugih zgodnjih sort jablan. Cepiči so se lepo prijeli in že drugo leto po cepljenju sem občudoval ter užival v pestrosti barvnih odtenkov jablanovega »šopka«. Da ne govorim o okusnosti neškrupljenih plodov.

Taka vzgoja sadnega drevja se je izkazala za zelo primerno v majhnih vrtovih. Če bi imel za vsako sorto svoje drevo, bi to vzelo preveč prostora. Poleg tega nastane kasneje, ko drevesa porastejo, problem s preobilico zgodnjega sadja, ki ga ni mogoče v kratkem času obstojnosti zaužiti. Obstojen pa ni, da bi ga shranjevali.

Tako sem rešil več stvari hkrati. Najpomembnejša je, da imam lahko na majhnem vrtu več sort sadja, ki ga sproti, ko dozoreva, družina lahko porabi. Ostal pa mi je prostor, kjer sem nasadil druge sadne vrste. Pogled na pisano sadno pre-

progo je ob vsakem letnem času zanimiv. Prav gotovo je tudi opravevanje boljše. Pa še kaj bi lahko naštel.

Uspešnost takega cepljenja več sort jabolk na eno drevo je bila devetdeset odstotna. Izkazalo pa se je, da je uspešnost cepljenja odvisna od vrste drevesa. Mislim na njegovo starost in druge lastnosti.

Najhitreje se primejo in zaraščejo cepiči na mlajših drevesih. Pri starejših so rane večje, zaraščanje je počasnejše. Obstaja pa tudi nevarnost, da se cepljeni del pod težo plodov in zaradi velike listne površine ter sunkov vetra odlomi. Zato je potrebno z rezjo prilagajati rast cepiča zaraščanju cepljenega mesta.

Tudi tukaj velja rek, da se velike stvari delajo počasi. In mislim, da to velja prav v sadjarstvu in v naravi. Vse te nove sorte sadja, ki so sicer zelo lepe, debele, okusne, jih lahko obiramo, skratka, tržno zanimive. Vendar ne odtehtajo preizkušene in odporne stare sorte, ki jih je slovenski sadjar skozi stoletja vzgajal na sejancu, divjaku oziroma na semenjaku.

Ta je tudi pri mojih cepljenjih najlepše uspel. Izkopal sem ga v gozdu, posadil in cepil pa v vrtu. Po cepljenju žlahtnih sort je tako močno pogнал, kot bi hotel reči: »Le poglej, kje so prave korenine moje moči!« Divjak, sejanec, semenjak ali kakorkoli ga že imenujemo, pa ima tudi to dobro lastnost, da njegove korenine voluharju ne dišijo preveč.

Seveda semenjak potrebuje več let rasti (do deset) preden zarodi. Je pa tudi res, da rodi in preživi več rodov (sedemdeset let in več). Ob tem mi nehoti prihaja na misel tisto berilo iz prve čitanke, ko mimoidoči sprašuje starčka, zakaj sadi drevesa, ko pa ne bo mogel več uživati njihovih plodov. Pa jim kot dober gospodar odvrne: »Jih bodo pa drugi jedli.«

BRANIMIR BITENC

rata? Zakon o splošnem upravnem postopku namreč v svojem 266. členu določa, da se izvršljiva odločba lahko razveljavi, če je potrebno, da se odvrne neposredna nevarnost za »javno varnost, javni red in mir ali JAVNO MORALO...«. 134. člen pa določa, da mora uradna oseba, ki vodi postopek, »paziti na to po uradni dolžnosti!« Ali lahko vodi občinsko upravo oseba, ki se javno na televiziji zgraža nad tem, kar zahteva zakon?

»Noč se plazi nad svobodnjaštvo,« so zapisali Liberalni demokrati, iz njihovih »argumentov« pa izhaja, da se je njim nekaj »zamračilo«. Prepričani smo, da bodo tudi s tem odlokom Domžale še naprej poznane kot odprto, svetovljansko, podjetniško in svobodomiselnost mesto. Pa tudi evropsko, civilizirano!

Občinski odbori strank SDZ-NDS (Narodni demokrati), SKD, SKZ-LS in SDSSS povezanih v koalicijo DEMOS DOMŽALE

RAZISKOVANJE, RAZISKOVANJE

Karton za izdelovanje tekočinskih embalaže

Že pred časom je bila v Papirnici Količev narejena raziskovalna naloga z naslovom: **Možnosti izdelave kartona za izdelovanje tekočinskih embalaže po sistemu Tetrapak**, ki jo je sofinancirala tudi občina Domžale iz proračunskih sredstev za raziskovalno dejavnost. Delež proračunskih sredstev je bil sicer minimalen, pomenil pa je spodbudo raziskovalnemu delu, kar ni nepomembno.

Kartonska kompleksna embalaža se je močneje začela uveljavljati po letu 1950. Embalaža je zelo stabilna, funkcionalna in praktična.

Kot osnovni material je uporabljen brezlesni karton, ki že sam po osnovnih posebnostih zagotavlja trdnost. V svetu je uporabljenih več sistemov. Švedska industrija je lansirala svoj sistem Tetra-pak. Ime sistema je izbrano glede na osnovno obliko embalaže, ki je tetraeder. Zaradi nepraktične oblike je ista firma lansirala novo obliko Tetra-brik, ki ima za osnovo kvader. Švedska industrija je lansirala tudi Tetra Brik Aseptik, ki ni samo pakiranje, ampak kompleksen racionalen sistem distribucije prehrabnih proizvodov (mleko, sadni sokovi, jedilno olje, voda, vino, ...). Po tem sistemu se v svetu pakira okrog sedemdeset tekočih živilskih proizvodov. Sistem zajema naslednje:

- stroja za polnjenje
- material za pakiranje
- pomožna oprema za distribucijo
- kompleten program servisiranja

Prednosti kartonske embalaže v primerjavi s stekleno

Osnovna zahteva, ki jo mora izpolnjevati embalaža, je zaščita proizvoda. Mleko je zelo občutljivo živilo, ki se hitro inficira. Embalaža mora biti med pakiranjem čista, prav tako je potrebna zaščita pred

infekcijo med skladiščenjem in prevozom. Mleko je občutljivo tudi na svetlobo.

1. Pakiranje na bazi papir/plastika omogoča boljšo zaščito pred svetlobo kot steklena embalaža. Svetloba povzroča spremembe v vonju in zmanjšuje hranilno vrednost. Primerjalna študija na univerzi Wisconsin v ZDA, narejena v pogledu oksidacije vonja za štiri različne vrste embalaže, je pokazala naslednje:

Embalaža:	Stopnja oksidacije:
papir/plastika	12,7%
steklenica	46,8%
plastična vrečka	50,5%
plastična steklenica	86,1%

2. Lažje zagotovimo higiensko neoporečnost kot pri stekleni embalaži. Higienski standard povratnih steklenic je odvisen od:

- rokovanja na poti iz mlekarne do potrošnika in nazaj
- pranja in stanja pred pranjem
- koncentracije pralnega sredstva
- možnost inficiranja na poti med pranjem in polnjenjem.

Tudi karton je izpostavljen raznim možnostim inficiranja med proizvodnjo in dodelavo, vendar je kontrola inficiranosti mnogo bolj preprosta.

3. Polnilna linija s kartonsko embalažo zavzema štiri- do petkrat manj prostora kot polnilna linija za stekleno embalažo. Tetra Brik Aseptik stroj zavzema 22,9m² za proizvodnjo 3600kom/h. Za toplo polnjenje v steklenice potrebujemo stroj za pranje, stroj za polnjenje, hladilni kanal in stroj za etiketiranje.

4. Manjši prostor za skladiščenje embalaže in izdelkov. Za skladiščenje papirnih rol potrebujemo 1,44m² za 4000 pakiranj. Ena paleta s 680 steklenicami zaseda površino 0,96m², to pomeni, da potrebujemo za 15000 steklenic 22 palet oz. 21 m, to pa je 39-krat več kot pri kartonski embalaži.

5. Manjši stroški pri kartonski embalaži v primerjavi s stekleno. Raziskave v Nemčiji so pokazale, da bi morali stekleno embalažo uporabiti vsaj 30-krat, da bi bila primerljiva s kartonsko embalažo.

6. Površina za tisk pri kartonski embalaži je veliko večja, kot je površina etikete.

7. Kartonska embalaža veliko manj tehta kot steklena.

Trditve, da embalaža povečuje ceno proizvoda, je zgrešena. Prihranki, ki jih daje sodobna embalaža, so veliko večji, kot je njena cena.

ske embalaže. Glede na to niko, ki je v Papirnici Količev obstajajo možnosti za izdelavo omenjenih vrst kartonov. Ker empirični podatki za širšo možnost nezanimivi (kdor si jih želi pogledati, jih dobi v domžalski knjižnici, kjer so shranjene v raziskovalne naloge), se bo omejil samo na stvari, ki so jih naredili v okviru raziskav. V okviru raziskovalne naloge smo analizirali tuje vzorce kartonov, definirali zahteve testne metode. Po osnovnih raziskavah smo izbrali možne vrste surovin in jih analizirali, brali najprimernejše ter pripravili recepture za industrijski poskus. Določiti je bilo treba tudi ustrezno tehnologijo in izvedbo poskusno proizvodnjo.

Ugotovitve analiz kartonov narejene po pripravljeni tehnologiji, so pokazale, da smo skoraj v celoti dosegli zahtevne parametre, tako da smo v nadaljnjem vanju ustrezen karton poslali v predelavo in izvedli poskusno pakiranje v ljubljanskih mlekarinah. Testirali so tudi embalažo in mleko. Rezultati so pozitivni, to pomeni, da je karton narejen v Papirnici Količev primeren za izdelavo embalaže za mleko. Pri uvajanju proizvoda v redno proizvodnjo bi potrebno odpraviti pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene pri industrijskem poskusu, zagotoviti ustrezne surovine in izvesti vse druge priprave in aktivnosti, potrebne za stabilno proizvodnjo.

STANE ORAZEM dipl. inž.

Pogovor z invalidom Francem Limonijem

Franc Limoni se je rodil 25. maja 1941 v Krtini v tako imenovani Kovačevi Pintarnici, to je v stanovanjskem poslopij ob nekdanjem mlinu. Pozneje se je družina preselila v mlin, kjer so stanovali do leta 1959 in nato odšli domov k Bitencu v Račo.

Domačini te poznamo kot invalida na vozičku. Kako te je ta nesreča doletela?

Ko sem imel dve leti sem obbolel za paralizno. Posledice so bile hude. Naenkrat se mi desna noga ni več razvijala, zdravniki so ugotovili, da bo ostala suha. Čeprav do šestega leta nisem hodil, sem pa kljub temu veliko gibal, se je

noga kljub temu razvijala, vendar bolj počasi. S šestimi leti sem dobil oporni aparat in začel hoditi, kar se mi je pri hoji seveda poznalo.

Kako si se kot invalid prebija skozi življenje?

Osnovno šolo sem do leta 1959 obiskoval v Krtini potem pa pri Sv. Trojici. Po končani osnovni šoli sem se kot invalid zaposlil v tapetniški invalidski delavnici v Homcu. Ko so delavnice propadle, sem se zaposlil pri Komunalnem podjetju Domžale kot inkasant vodarine. Zaradi težavne hoje po hribih se mi je poškodovala hrbtenica. Po daljši bolezni sem bil sedem let kurir pri istem podjetju.

Vem, da imaš družino. Kako kaj živite?

Pred nekaj več kot šestindvajsetimi leti sva se vzela z Lucijo, doma je iz Senovega. Imava hčerko Biserko in sina Borisa. Oba sta že preskrbljena. Žena je zaposlena na Biotehniški fakulteti v Grobljah. Ker je tudi ona zbolela na hrbtenici, pred leti so jo operirali in težjih del ne more več opravljati, je telefonistka.

Čeprav si invalid, včasih vendarle nisi bil na vozičku, kako je s tem?

Po vrhu vsega me je v maju

1979 zadela še možganska kap. Povsem mi je »odpovedala« še leva noga. Od tedaj sem veliko na invalidskem vozičku. Pravzaprav imam kar dva enega terenškega in enega sobnega. Iz stanovanja v nadstropju le s težavo s pomočjo bergel pridem do vozička. Na dan prevozim okrog 20km vse tja do Doba in še dlje me ljudje lahko vidijo. Promet me sicer nič ne ovira, le projektanti in gradbeniki do invalidov na vozičkih niso prav nič uvidni. Skoraj nikjer ob stolpnica ni posebne poti, da bi se invalid lahko pripeljal v trgovino, zdravstveni dom ali druge javne prostore.

Kako prenašate svoje težave?

Res je, kar precej težav imam. Po vrhu vsega drugega sem pred štirimi leti preživel še infarkt. Z vsem sem se spriznal, človek mora biti z vsem zadovoljen.

Kako dolgo si že upokojen?

Ker se mi zdravje niti za silo ni več povrnilo, so me v letu 1981 upokojili, tako sem že več kot deset let upokojenec.

Vidim, da precej kadiš, ali ti cigarete ne škodujejo?

Kadim veliko preveč, po 30 do 40 cigaret na dan. Za vse najdem dobro voljo, toda za to, da bi cigarete opustil, pa ne. Z ženo se

sicer dobro razumeva, če je pa kdaj kaj narobe, so vmes gotovo cigarete. Žena lepo skrbi zame, saj sem povsem odvisen od nje. Večkrat me tudi kam pelje z avtomobilom.

Imata svoj avto? Čigavo je tole stanovanje?

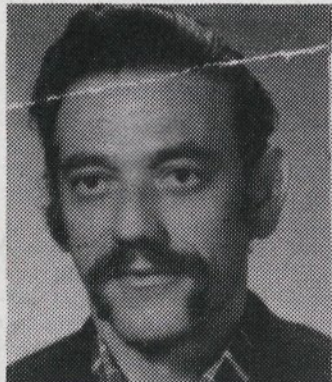
Da. Že pred leti sva prodala parcelo, ki sem jo po starših posedoval pri Kremžarju in Dobu. Kupila sva avtomobil AX. Lani pa sva odkupila tudi tole kar udobno stanovanje v bloku v naselju Simona Jenka v Domžalah.

Spominjam se te tudi kot igralca. Včasih si bil tudi jamar. Kakšne spomine imaš na mladost? Ali imaš kakšen hobi?

Na mladost imam lepe spomine. Včasih sem veliko igral pri različnih igrah, največ v Dobu, na Studencu pa menda pri igri Bratova kri. In, čeprav sem invalid, sem tudi po jamah veliko hodil.

Izmed hobijev me največ zaposli zbiranje znamk, imam jih dvanajst albumov z vseh kontinentov. Imam tudi obsežno zbirko papirnatega denarja od začeta stoletja, kovanega pa iz srede prejšnjega stoletja. Denarja sicer ne zbiram več, hranim pa ga za vnukinjo Mašo.

S. S.

Franc Limoni

Vedno več ljubiteljev psov v Domžalah

Pes je človeku najbolj zvest prijatelj. To spoznava vedno več ljudi, saj se tudi na področju domžalske občine število ljubiteljev kosmatih štirinožcev vedno bolj povečuje. O tem pa ne govorijo zgolj pasji laježi, pač pa tudi številni članovi Kinološkega društva Domžale. Vanj se vključujejo predvsem tisti, ki hočejo in želijo svojega ljubljence čim bolj vzgojiti za bivanje v urbanem okolju, pa tudi tisti, ki želijo izpolniti svoje znanje, se aktivno udeleževati v zanimivih športnih panogah in nenazadnje v obrambnih, zaščitnih ter humanitarnih dejavnostih. Pravilno negovan in vzgojen pes je ponos posameznika in izraz kulture naroda. To pa je lahko le, če je njegov lastnik strokovno dobro podkovan, seznanjen z napotki o vzgoji in negi. Prav to pa mu nudi članstvo v kinološkem društvu.

Štirinajstletna tradicija

Domžalsko kinološko društvo je bilo ustanovljeno na pobudo izvršnega odbora Kinološke zveze Slovenije in nekaterih ljubiteljev psov iz Domžal maja 1978. Prvo leto so zabeležili 54 članov, nato pa se je vsako leto vključilo v različne oblike dela društva več novih, tako

da jih je sedaj že blizu 300. Domžalčanom so spočetka precej pomagali prijatelji iz ljubljanskega društva, ki je bilo in je še vedno baza kinoloških strokovnjakov. Posebej velja omeniti znanega kinološkega strokovnjaka Miroslava Zidarja, ki je tudi domžalski občan in sedaj sekretar Kinološke zveze Slovenije.

Začeli so s šolanjem psov, za vadbo pa so v najem vzeli dve travnati parceli, ob njiju pa postavili leseno lopo za vadbene rekvizite. Februarja 1979 so jim nepridipravljeni pripetki zbrali denar za nakup starega poštnega železniškega vagona, ki jim je nekaj let služil za shrambo rekvizitov. Izboljševali so strokovno delo, vsako leto pripravili tečaj šolanja psov, nekajkrat organizirali meddruštvena tekmovanja šolanja psov, priredili vzrejni pregled ovčarskih pasem in javne nastope šolanja psov na stadionu v Domžalah.

Po letu 1980 so ustanovili petčlansko tekmovalno ekipo, ki se je več let uspešno udeleževala različnih tekmovanj šolanja psov po Sloveniji. Udeleževati pa so se začeli tudi lavinskih tečajev za reševanje ljudi izpod ruševin ali snežnih plazov. Kmalu so se vključili še v enote za Teritorialno obrambo in Civilno zaščito ter začeli vaditi pse

za obrambne in zaščitne namene. Tudi vadbeni prostor, ki so ga imeli v najemu, so s pomočjo sekretariata za LO in CZ postopoma odkupili, tako da je sedaj trajna last društva in brezplačno na voljo vsem članom.

Svoje znanje so in še vedno preiskujejo ob rušenju starih stavb v Domžalah, naredili pa so tudi posebno vadišče za vadbo psov - ruševinarjev. V društvu se ukvarjajo še z vzrejo pasemskih psov, predvsem nemških ovčarjev, dog. novofundlandcev in drugih pasem.

Nov društveni dom

Člani Kinološkega društva Domžale, ki ga že dalj časa uspešno vodi Janez Hribar, so pred leti dobili od Strelske družine Domžale dovoljenje, da lahko za potrebe društva uporabijo zgradbo v nepo-

Člani KD Domžale s svojimi ljubljenci pred novim društvenim domom ob vadišču na Šumberku

sredni bližini društvenega vadišča za Šumberkom. Zgradbo so postopoma obnavljali in dograjevali, tako da je prerasla v lep objekt, društveni dom, ki je vsem članom v ponos. Upravni odbor društva je že leta 1989 ustanovil tričlanski gradbeni odbor, ki se je najprej lotil zbiranja denarja za obnovo in dograditev objekta. Denar so zbrali z organiziranjem tečajev za šolanje psov, članarino in finančno po-

močjo pristojnega občinskega organa. Veliko so prispevali člani društva, tako s prostovoljnimi prispevki kot z odrekanjem povračila stroškov za obiskovanje izobraževalnih seminarjev, odrekanjem honorarjev inštruktorjev, pa tudi s posojili. Gradbeni odbor je pritegnil tudi dve podjetji in nekaj zasebnikov, ki so pomagali z materialom ali delom. Člani društva so brezplačno opravili veliko prevozov, zidarskih in slikopleskarskih del. Vsa mizarska dela je opravil eden izmed najbolj poštvalnih članov društva.

Vsa dela, vključno z zunanjo ureditvijo, bodo opravljena letos spomladi, ko naj bi z otvoritvijo v maju tudi kronali večletno delo. V zgradbi je večja soba, namenjena pisarniškim opravilom in sejam organov društva ter strokovnim predavanjem in drugim dejavnostim. Poleg tega so uredili še prostore za

sanitarije, manjši bife in veliko shrambo za rekvizite.

Šolanje psov

Kinološko društvo Domžale je lani organiziralo tečaj šolanja psov po programih ISP-A, ISP-B in ISP-1. Tečaj so potekali dvakrat tedensko sodelovalo je 31 tečajnikov. Tečaj so vodili inštruktorji Janez Pirnat, Drago Šušnjara in Srečo Gorenc. Po končanem tečaju pa so vsi vodniki, ki so se dobro izšolali, opravljali izpite. Sodnik je bil Dominik Knus.

Tudi letošnji pomlad se bo šolanje nadaljevalo. Na tečaje se je prijavilo nad 50 vodnikov s svojimi ljubljenci, za izpite pa se bodo pripravljali tudi štirje tečajniki višje stopnje (ISP-2).

Novembra lani so organizirali predavanje za lastnike mladih psov oziroma bodoče lastnike. Teme so bile zelo zanimive: nakup, prehrana, vzgoja in zdravstvena nega psov.

Od zgodnje pomladi do pozne jeseni poteka z manjšo prekinitvijo v poletnih mesecih, tudi šolanje oziroma kondicijsko vzdrževanje vodnikov in psov reševalne enote za reševanje ljudi izpod ruševin in pogrešanih oseb. Komisija za reševalne pse pri KZS je lani v domžalskem društvu dvakrat organizirala izpite (R-1, R-2 in R-3) za vso Slovenijo.

V letu 1992 nameravajo v Kinološkem društvu Domžale začeti tudi s tečaji nove kinološke športne zvrsti agility.

Kogar zanima kaj več o delu društva ali se želi vanj vključiti, domžalski kinologi vabijo medse. Redna srečanja so vsako nedeljo dopoldne na vadišču za Šumberkom.

SAŠO NOVAK

cedam

DOMŽALE V MARKETIH DOMŽALE in KAMNIK, MARKETU DIKA Radomlje, M MARKETU Domžale in MARKET Loka pri Mengšu

NUDIMO PO IZREDNO UGODNIH CENAH

	SLT
- mila pakirana po 3 in 4 kom.	63,40
- šamponi, 1 l	162,10
- laki za lase, 200 ml.	170,30
- laki za lase, 400 ml.	278,70
- laki za lase, 600 ml.	359,80
- pena za utrjevanje las, 450 ml.	313,90
- mehčalec perila FABRIC, 2 t	310,10
- prašek za pomivalni stroj, 1 kg	138,60
- prašek za pomivalni stroj, 3 kg	486,50
- krema za lase VALLEY	145,20
- deodoranti	218,13

PISMA BRALCEV • PISMA BRALCEV

Revolucija teče dalje

Človek, ki se je po pomladi 1990 morda sprostil ob misli, češ sedaj so norosti komunizma za nami, lahko v današnjem času z bridkostjo v srcu ugotavlja, da se je krepko uštel. Ne samo ideje, ampak tudi dejanski projekti, ki se pojavljajo v naši okolici, so po svojem končnem rezultatu takšni, da se jih ne bi sramovali tudi najbolj zagreti revolucionarji v obdobju največje revolucionarne vne. Eden od tovrstnih projektov si ravno sedaj med nami utira pot do svojega zaslužnega mesta v zgodovini. Že zaradi tega bi bilo neprimerno, če bi ga ne omenili. **V mislih imam projekt množičnega preimenovanja ulic v Mengšu, ki po svoji naravi neverjetno spominja na podobne zadeve, kot jih je izvajala povojna oblast, in ki dejansko niso imele druge namere, kot da manifestativno pokažejo navadnim smrtnikom, kdo je sedaj tisti, ki vlada »v imenu ljudstva in za njegov blagor«.**

Kako se je kalilo jeklo

Če samo mimogrede omenimo nekatere statistične podatke, se človek ne more izogniti vtisu, da gre za značilno porevolucionarno megalomanstvo, le da so se zamenjali glavni akterji, metode pa so ostale iste. **Tako ima Mengš na območju svoje krajevne skupnosti šestdeset ulic (66), misli pa jih preimenovali kar dvainštirideset (42),** kar bi ob površnem izračunu nanese slabih petinšestdeset odstotkov (65%) vseh ulic. Prestolnica najmlajše evropske države pa jih je od približno tisoč osem stih (1800) ulic dosedaj preimenovala dvaindvajset. Ni treba biti posebno učen, da ne bi ugotovili nesorazmerja, toda ali je še kaj slajšjega od tega, da se bodo lahko Mengšani, tisti, ki jim bo do tega kaj mar, hvallili, da s(m)o v Mengšu kar petinšestdeset odstotno obrabčevali s preteklostjo. Dosežek, ki bi bil svoj čas vreden udarniškega priznanja in objave navidnem mestu v javnih trobilih, pardon glasilih.

Kako bo rjavelo jeklo

Strinjam se, da so nekatera imena ulic popolnoma neprimerna za današnji čas, toda njihova delež je zanemarljiv. Ne bi se spuščal tudi v filozofsko-politične utemeljitve drugih poimenovanj, ker mi je kot navadnemu državljanu bolj pomembno to, da sploh lahko napišem svoj bivalni naslov, kot da tega ne bi mogel. Zastavljajo se mi nekatera vprašanja bolj retorične narave, kot npr. ali bodo sedaj tisti, ki bodo živeli z novimi imeni ulic v svojih osebnih izkaznicah, kaj bolj odrešeni vsakdanjih travm, ki jih pred nas postavlja življenje? Ali bo komu, ki bo imel to srečo, da bo živel v ulici, ki bo nosila ime kakšnega velepomembnega moža, že samo dejstvo njegovega bivanja preživeti ob čedalje nižji mezdi, če jo bo sploh še imel? In da bo moral še, iz že tako čedalje bolj praznih žepov, odšteti nekaj fičnikov, da bo lahko ponosno pritrtil novo ulično ime na svoje čedalje večje siromaštvo. Ali pa, da se bodo pojavili stroški, drugi – kot so tiskanje novih zemljevidov, načrtov komunalne infrastrukture...? Ali se sploh kdo zaveda, da se zaradi zmešnjave, ki bo nastala ob množičnem preimenovanju ulic, lahko celo ogroža človeško življenje, če se npr. voznik interventnega vozila prve po-

moči ne bo uspel znajti v labirintu novih ulic?

Sicer pa, ali je to sploh pomembno. Važno je le, da smo na PRAVI poti v prihodnost, pa četudi gremo že nekaj časa nazaj. Živela prihodnost!

PS: Če jo bomo dočakali,

JURE RIFELJ
LDS Domžale

Še enkrat o trapastih zamislih

Pa brez panike bi rekel Švejk. Sošolcu Mihiu kot drugim krajanom Krajevne skupnosti Toma Brejca Vir in vsem ostalim sporočam, naj se me ne bojijo, saj nimam nobene želje, da bi postal vrhovni. Strasti po oblasti in gospodovalnosti v meni ni in upam, da me ta pri mojih letih ne bo obsedla.

Moram pripomniti, da me je bivša skupščina krajevne skupnosti po nenadni smrti bivšega predsednika sveta KS g. Franca Zormanana, naprosila, da prevzamem to mesto. Na mojo izrecno zahtevo sem prevzel to kot vršilec dolžnosti.

Na volitvah novega sveta KS sem prevzel mesto predsednika sveta zato, ker tega mesta ni nihče hotel prevzeti. Razlogi so bili verjetno v tem, ker so člani sveta menili, da sem najbolj primeren, pa tudi honorar ni bil ravno privlačen.

Kar se tiče komunistične in klerikalistične diktature, pa imam lastne izkušnje. Navedel vam bom primere, bralci naj pa sami presodijo.

Jeseni 1987, torej še pod diktaturo komunistov, sem napisal štiri in pol tipkanih strani dolg članek. V njem sem kritiziral poslovanje Stanovanjske zadruga Domžale, delo domžalske davčne uprave, poslance v slovenski skupščini pa vse do Branka Mikuliča. Odločil sem se, da bom članek objavil v Nedeljskem dnevniku. Juš Turk, odgovorni urednik te rubrike, me je res hotel vreči skozi vrata. Še danes ga slišim, kako se je drl name. Zgini, skrajšaj, kaj misliš, da je to tvoj časopis. Jaz imam pol strani časopisa za celo Slovenijo, ne pa samo zate. Na moje prigovarjanje se je le potrudil in članek prebral. Ni bila sporna vsebina, ampak dolžina članka. Tudi Juš Turk je ugotovil, da je vsebina zgostena, aktualna in da bi s kakršnim koli krajšanjem članek izgubil svojo vsebino. Tako je bil članek brez popravkov in krajšanj objavljen.

Kako pa je to do pred kratkim potekalo v Slamniku, torej pod diktaturo klerikalizma. V Slamniku št. 15/91 je uredništvo tega objavilo, katere ulice in ceste v KS Vir nimajo časa primerne imena, in tudi objavilo, kako naj se v bodoče te ulice in ceste imenujejo. Jaz sem na to takoj reagiral v Slamniku št. 16/91. V daljšem članku sem spodbijal utemeljenost preimenovanja. Od tega članka so mi v Slamniku objavili samo tisto, kar je uredništvo še nekako preneslo. Torej začetek in konec članka. Srce članka pa sem na vso jezo odnesel na uredništvo Nedeljskega dnevnika. Torej, če hočete prebrati vsebino celotnega članka, morate vzeti v roke Slamniki št. 16/91 in Nedeljski dnevnik z dne 18. 1. 1992.

K članku Trapaste zamisli, objavljenem v Slamniku št. 1/92, nimam kaj dodati in se tudi ne opravičevati. Vprašujem pa se, kdo je tisti, ki koga posiljuje. Menda so to tisti, ki nas silijo v preimenovanje ulic, in tisti, ki krajane naše krajevne skupnosti silijo, naj pridejo na zbor krajanov v Dob. Jaz se

samo branim in sem prepričan, da s tem branim interese večine krajanov naše krajevne skupnosti.

Ko sošolec Miha sprašuje, koliko pa jih je bilo pod novo oblastjo že oropanih, zaprtih, mučenih in pobitih, bi rekel, da o tem, koliko je bilo zaprtih, mučenih in pobitih, ne vem, vem pa, da je bilo oropanih in ogoljufanih veliko. Nikoli nisem izjavil, kot navajaš, Miha, da so vsi trapasti in zamočeni. Ljudje so v glavnem pametni in razsodni, neko majhno število pa je po mojem prepričanju le trapastih in zamočenih.

Pa naj končam, kajti če bo članek predolg, mi ga bo uredništvo spet skrajšalo in mu s tem vzelo vsebino.

Lep pozdrav vsem bralcem, pa tudi sošolcu Mihiu.

PAVEL GROS

Preimenujmo se še mi iz svojega žepa

Glede na že sprejet sklep domžalskega DEMOSA na zadnjem zasedanju skupščine je potrebno javnosti povedati še nekaj dejstev, ki so povezana z izglasovanjem sklepa o preimenovanju ulic v občini.

Gradivo je bilo posredovano kot osnutek, ki naj bi ga skupščina sprejela ali zavrnila. Če bi ga sprejela, bi šel v javno razpravo med ljudi, da bi povedali svoje mnenje. Na predlog g. župana in njegovih se je osnutek preoblikoval v predlog in po izglasovanju bil tudi sprejet brez javne razprave po terenu (seveda zaradi večje demokratičnosti in vračanju tradicionalnih civilizacijskih vrednot op.p.). Ljudje na terenu sivo (seveda zaradi večje demokratičnosti in vračanju tradicionalnih civilizacijskih vrednot op.p.). Ljudje na terenu sivo (seveda zaradi večje demokratičnosti in vračanju tradicionalnih civilizacijskih vrednot op.p.). Ljudje na terenu sivo (seveda zaradi večje demokratičnosti in vračanju tradicionalnih civilizacijskih vrednot op.p.).

Seveda so tudi predlogi samo predlagani ter izglasovani brez vsake obrazložitve (asociacija na ne tako davno enoumje). Verjetno je en od pogojev zgodovinska »čistost« osebnosti (npr. domobranski pesnik Balantič...), da lahko v naši občini dobijo svojo ulico ali trg.

Po mojem mnenju, ki pa ni

Gregorijeve lučke v Dobu

Spuščanje lučk po potoku zvečer pred godom svetega Gregorija, letos je bilo to v torek 11. marca, je v Dobu zelo star običaj. Zanimivo je, da se je obdržal tudi v najhujših časih po drugi svetovni vojni do danes. Na Pšati so letos drugič spuščali lučke.

Po ljudskem izročilu je običaj nastal takole. Dan se do praznika Sv. Gregorija precej podaljša. Čevljarjem se je dan zdel zadosti dolg, da jim ne bi bilo treba delati tudi pri luči, so jo spustili po vodi. Zato je potem spuščanje lučk prišlo v navado.

Starejši domačini pomnijo v tem času različne vremenske razmere, včasih, ko je bil potok še zamrznjen voda pa nizka, so lučke plavale kar pod ledom, to je običaju dalo poseben čar. Včasih so bile vode zelo visoke, tako nizke kot letos pa že zlepa ne. Zato so se lučke po nizki vodi pomikale zelo počasi.

Spuščanje Gregorijevih lučk po vaškem potoku je v Dobu res že star, a se je nekoliko moderniziral. Če so nekdanje svečke pritrjevali na lesene deščice, tega

Spuščanje lučk po potoku, zvečer pred sv. Gregorijem leta 1991

zdaj nihče več ne počenja. Sedaj uporabljajo za to kose stiroporja, ki skupaj s prižganimi svečkami ponoči plavajo skozi vas.

Letošnjega spuščanja Gregorijevih lučk od gasilskega doma do znamenja ob Prešernovi cesti se je udeležilo več kot šestdeset navdušenih otrok in odraslih.

preverjeno med ljudmi, nisi veliko odgovornost za sprejem sklepa tudi g. župan, ki je poslal posebno pismo svojim Demosovim poslancem, jih nagovarjal, da ga podprejo pri njegovih amandmajih (to bi moralo biti samoumevno, če so dobri) in jim v nasprotnem primeru celo zagrozil s svojim odstopom (oz. razmislil bo o smiselosti opravljanja svoje funkcije). Seveda so poslanci pod psihozo razmišljali s »svojo« glavo in podprli župana v vsem, kar jim je serviral na mizo (strankarska disciplina na višku). Zlobna, a resnična pripomba je prišla iz poslanskih klopi, da bi danes lahko nove zvonove dobili po vseh farah, ne samo v Domžalah, denar pa bi tako zagotovil Izvršni svet iz proračuna.

Denar je tudi pri preimenovanju ulic pomemben dejavnik. Porabili ga bomo (iz proračuna), približno 1.26 milijonov tolarjev, zato verjetno ni bil slab predlog enega od poslancev, ki je predlagal, naj se ulica ali trg preimenujeta ob soglasju vsaj dveh tretjin polnoletnih prebivalcev ulice, ki pa bi ob soglasju za preimenovanje na svojo denarnico prenesli tudi vse stroške preimenovanja. De-

nar iz proračuna pa bi lahko porabili za druge, bolj potrebne izdatke, npr. v socialni program, v družbene dejavnosti, za brezposelne, za razvoj obrti in podjetništva, razvoj podeželja ali ekologije. Verjetno ne bi bilo posebnega problema razdeliti 1.26 milijona SLT, saj denar potrebujemo na vseh področjih.

Predvsem pa bi bilo dobro vprašati davkoplačevalce, katerih denar zapravljamo. Moje mnenje je, da sedanji trenutek (kljub zamenjavi dokumentov) ni primeren za postopek preimenovanja, ker preveč stane. Pravzaprav je meni in verjetno še marsikomu, prav vseeno, ali živim na Titovi ali Balantičevi, če ne morem živeti tako, kot živi tisti na Hauptstrasse ali na Los Angeles aviniji. Tako pa bomo živeli, če bomo drugače in bolje delali, in manj politikovali in zapravljali davkoplačevalčev denar.

Po tem članku čakam, kdaj boste, gospodje iz Demosa, na podlagi nove, drugačne koordinacije predlagali nov amandma odloku o preimenovanju ulic in zahtevali preimenovanje obeh Dragarjevih ulic v občini Domžale. Ali pa tudi ne? Verjetno ime ulice ni sporno, ker pač nikoli nisem bil komunist, pozitivnih pogojev pa tudi nimam, ker nikoli nisem bil »ta bel«. Vedno sem bil »zelen«. Kaj moremo?

D. T.

Zaklali te bomo 933, moje znanje moj ponos

Ali smo res vsi dvignili roke od Agroemone? Ali je mlad, sposoben, strokoven kolektiv res prepuščen sam sebi v agoniji borbe za preživetje, ne sebe, pač pa ubogih, nedolžnih živali, ki v končni stopnji lahko v zahvalo, da so celo življenje delale za ljudi, ne morejo pričakovati humane, normalne smrti, ampak bodo crknile od lakote.

Agroemenci so ostali sami. Odkrili so se jih vrhovi VPS Emona, vsi, katerim je Agroemona obilno pomagala pri preživetju in razširitvah, odkrila se jih je oblast, ravno sedaj, ko pomoč najbolj potrebujejo. Moramo res uničiti in razprodati vse premoženje in znanje, ki ga imajo delavci Agroemone v nemajhnih količinah. Se v republiških vrhovih res ne najde tistih 15 mio slt za odpis obrsti in za ponoven zagon proizvodnje ali pa imata mali pobalin Podobnik in njegov veliki tast Oman res toliko moči, da že vnaprej odrekata vsako pomoč Agroemoni.

Tudi vsi strokovnjaki, ki ste delali razne doktorate, lahko papir vržete proč; vaše znanje ni nič vredno in kar ste se naučili in »pogruntili« na Agroemonskih farmah, ne boste mogli več prenašati na mlajše robove.

Če je dolg za obresti res samo 5% od tako v tančico skrivnosti zavite afere Slovingate, gospodje, to res ni velik problem za vas (saj veste, mislim na nakup za blagovne rezerve). Verjetno bi kakšno dobro besedo in večjo angažiranost pričakovali tudi od bivšega direktorja Agroemone g. Senegačnika, ki se je pravi čas umaknil za svetovalca Republiške vlade, pa g. Koviča, g. Markešev in tudi g. Osterca.

In še o kravah. Če jih pustimo pobiti, pomeni to samo še en dokaz več, da Slovenci niti sami sebe niti svojega znanja ne znamo ceniti. Na zahodu so ponosni na vsak svoj dosežek, kaj šele da bi imeli kravo rekorderko, ki bi dajala trikrat več mleka od svoje kolegice iz sosedovega hleva.

Da pa bo Agroemona pomagala tudi te »zgodovinske«, prejšnjedobske, »rdeče« napeke in prebrodila krizo ter se razvila v odlično podjetje, jim zares želim že zaradi znanja, ki je vloženo v proizvodnjo. Zupam v razum vladajočih, odločujočih ljudi in v sposobnost mladih, ambicioznih strokovnjakov iz Agroemone. Tisti pa, ki še vedno dvomite, rajši premislite, kako boste pomagali Agroemoni v težavah, da bomo še naprej jedli govedino in pili mleko. Krava, številka 933, nekateri smo še vedno s tabo.

TONE DRAGAR
Ihan, Domžale

TRGOVINA Z DODATNO STANOVANJSKO OPREMO
Ulica talcev 14, 61230 Domžale - Tel&Fax: (061) 721-781

- * velika izbira halogenskih luči: namizne, stoječe, vgradne
- * žični sistem light line in palični sistem halogenskih luči za opremo lokalov in stanovanj
- * stavbno in pohištveno okovje
- * stoječi in stenski obešalniki
- * stikala firme Legrand
- * drobna kopalniška oprema

Trgovina je odprta vsak dan od 9. do 13. ure in od 16. do 19. ure, ob sobotah od 9. do 12. ure.

Vljudno vabljeni!

ANKETA

Sex-shop – da ali ne?

Ker so v zadnjem času precej govorili o Odloku o javnem redu in miru občine Domžale in ker so se pojavljale najrazličnejše dezinformacije (dekleta naj ne bi smela hoditi v mini krilih, sončenje »zgoraj brez« naj bi bilo prepovedano, s tem odlokom naj bi onemogočili delo sex shopa...), smo se odločili opraviti anketo med občani (zaradi lažjega preračunavanja smo anketirali točno 100 oseb). Anketa je potekala v dveh delih. V prvem smo občane povprašali, kaj menijo o odloku? Odgovori na to vprašanje so bili sledeči:

1. Odlok je nesprejemljiv, kar je razvidno iz medijev (Tednik, kabelska TV) 43%
2. Odlok ni v skladu z zakonodajo, jemlje osebno svobodo (mini krila, sončenje zgoraj brez) 37%
3. Odlok ni sporen, moti me samo to, da ni definirana javna morala 13%
4. V celoti se strinjam z odlokom 5%
5. Ne vem 2%

Na naslednje vprašanje, ali so seznanjeni z vsebino odloka, smo prejeli samo 4 pozitivne odgovore, kar pomeni, da so anketiranci odgovarjali na prvo vprašanje povsem pod vplivom medijev. Nato smo jim predstavili odlok in se z njimi pomenili o pojmu javna morala. Presenečenje je bilo popolno, kajti skoraj vsi so nas seznanili o širjenju govorice, da je g. Schwarzbartl zahteval, da v odloku mora pisati o prepovedi oblačenja deklet v mini krila itd. Rezultati na ista vprašanja, ki smo jih zastavili na začetku, so bila sedaj, po branju odloka, naslednja:

1. Odlok je nesprejemljiv, kar je razvidno iz medijev (Tednik, kabelska TV) 4%
2. Odlok ni v skladu z zakonodajo, jemlje osebno svobodo (mini krila, sončenje zgoraj brez) 2%
3. Odlok ni sporen, moti me samo to, da ni definirana javna morala 0%
4. V celoti se strinjam z odlokom 93%
5. Ne vem 1%

Drugi del ankete je bil namenjen sex shopu. Prvo vprašanje je bilo, kaj menite o tem, da imamo (naj bi imeli) v Domžalah sex shop? Tu so odgovori:

1. Naj bo, saj ima vsa dovoljenja za obratovanje 29%
2. Naj bo, vendar so mu z odlokom prepovedali obratovanje (Odlok o javnem redu in miru) 52%
3. Me ne moti, če je to seveda v skladu z zakonodajo 6%
4. Sem proti delovanju, kaj takega ne sodi v urbano naselje, tudi sosedje so proti temu 10%
5. Ne vem 3%

Tudi te anketirance smo seznanili z odlokom, jim pojasnili, da niti sosedje niti krajevna skupnost ni dala soglasja za obratovanje, ravno tako pa smo jim obrazložili, da se za vsem tem skrivajo določeni posamezniki, ki za vsako ceno želijo ustvariti napeto politično ozračje v občini. Odgovori na ista vprašanja so bili sedaj naslednji:

1. Naj bo, saj ima vsa dovoljenja za obratovanje 0%
2. Naj bo, vendar so mu z odlokom prepovedali obratovanje (Odlok o javnem redu in miru) 3%
3. Me ne moti, če je to seveda v skladu z zakonodajo 6%
4. Sem proti delovanju, kaj takega ne sodi v urbano naselje, tudi sosedje so proti temu 90%
5. Ne vem 1%

Kakšne zaključke torej lahko potegnemo iz ankete?

Večina ljudi sploh ne ve, v čem je bistvo odloka. Pri tem so svoje seveda ustvarili mediji in pa nekateri posamezniki v t. im. levih političnih strankah (SDP, LDS). Če samo pogledamo, kdo vse so bili že gost sex shopa, ki uradno še ni (ne more) biti odprt (spisek vas bo mogoče presenetil, vendar je vse to možno videti, ker je zabeleženo na filmskem traku); Martin Grošelj – sekretar LDS Domžale, Jože Lenič – predsednik LDS Domžale in predsednik Izvršnega sveta Skupščine občine Domžale, Milan Pirman – predsednik poslanskega kluba LDS Domžale, Franci Juhant – sekretar Sekretariata za občno upravo in član izvršnega sveta SO Domžale, Zoran Kramžar – podpredsednik izvršnega sveta SO Domžale in sekretar Sekretariata za družbeno planiranje in razvoj, Boris Grabrijan, član izvršnega sveta, zadolžen za kmetijstvo...

Lahko bi našteval še na-

prej, vendar je spisek precej obsežen. Mar je možno, da predstavniki oblasti in politične stranke LDS Domžale podpirajo in obiskujejo lokal, ki sploh ne bi smel biti odprt. Saj so ravno oni tisti, ki morajo ravnati po zakonodaji (ne pozabite, sex shop ni sporen zaradi tega, ker naj mu sprejeti odlok ne bi dovolil obratovanja, ampak zaradi tega, ker nima soglasja sosedov in krajevne skupnosti, ki ga seveda ne more dati, če so sosedje proti). Kaj to pomeni? Da imamo nesposobne ljudi v vodstvu, da je Izvršni svet SO Domžale pravzaprav stranka LDS v malem, da imamo nesposobno inšpekcijsko službo (če bi jaz »na črno« odprl bife, sem prepričan, da bi v trenutku dobil »inšpekcijo na vrat«, sex shop pa je ne, ker za tem stojijo zgoraj omenjeni ljudje!!!). Nekaj čudnega se dogaja z levimi strankami v Domžalah. Zakaj, gospe in gospodje iz LDS-a in SDP-ja, zakaj?

JANEZ STIBRIČ

Domžale so že od nekdaj slovele po svoji podjetnosti. Nekoč slamnikarsko mesto je danes postalo zatočišče turistim, ki vedo, kaj hočejo. Eno najbolj razvitih slovenskih mest pa se je nedavno začelo spopadati s hudim problemom. V Domžale se je prikradlo nekaj pohujšljivega, nekaj, kar kvari javni mir in red, kar dviga prah in razburja občane. Ene bolj, druge manj. Prišle so na dan nove in stare definicije morale, pokazali so se tisti, ki so za, in tisti, ki so proti.

Nedaleč stran od centra, tik ob Kamniški Bistrici, je gospa Vlasta Čavž odprla vse prej kot nedolžno dejavnost. Podjetje, ki se je pridružio staremu, nosi vabljiv naziv: Trgovina sex shop.

Natančneje to pomeni, da podjetnica odpira lokal zaprtega tipa skupaj z erotiko, torej vključuje tudi predstavitve erotičnega perila in erotičnih pripomočkov.

Začelo se je s sosedi

Podjetna gospa Čavž je lokal odprla brez privoljenja sosedov oziroma širše okolice, ki je ob takšni dejavnosti nujno potrebno. Privoljenja za odprtje lokala tako zelo strnjenem naselju tudi ni dobila od krajevne skupnosti. Za lokal takšne dejav-

nosti mora obstajati urbaniščična, namenska opredelitev prostora. Gospa Čavž trenutno deluje povsem protizakonito, za opravljanje takšne dejavnosti pa je lahko tudi kaznovana. Vlasta Čavž je dokumentacijo brez potrebnega privoljenja sosedov predstavila na ob-

žalske skupščine. Tu so Demosovi poslanci sprejeli amandma, ki prepoveduje »opravljanje storitev, ponujanje uslug in prodajanje stvari na način, ki ogroža in žali javno moralo ter kvarno vpliva na vzgojo mladine«. Poslanec Peter Primožič jim je dejal, da njihov amandma

njegovem mnenju je dejavnost nesprejemljiva za vrednote, za katere so po volitvah borijo. V okviru svojih kompetenc, moči in predvsem moralnega vpliva bo skušal prepovedati dejavnosti, kajti Domžale so za podjetnosti takšne vrste pre-majhne.

Kako naprej?

Lastnica podjetja Glorex d.o.o. še vedno verjame v svoj uspeh, saj meni, da ji zakon dejavnosti ne prepoveduje. Zaveda se neustrezne lokacije in po njenih besedah trenutno še neurejenega parkirišča. Srečuje se s številnimi težavami, saj ne more dobiti niti natakarc za strežbo. Tako vsa dela opravlja sama. Poseben problem ji povzročajo govorice, ki so zelo žaljive. Svojim najbolj vnetim gostom oziroma tistim, ki si po njenem mnenju zaslužijo obiskovanje lokala, je namenila tudi članske izkaznice. Prepričana je, da ji ljudje nasprotujejo le zaradi nevoščljivosti, saj v Domžale pri naša lokal, ki pomeni podjetnost nove vrste. Kdo bo zmagovalec, ne bo povedal Salomon; odločil bo močnejši. Vsaj do takrat pa bo lokal podjetne Vlaste Čavž gotovo zelo obiskan.

B.Z.

ZGODILO SE JE

Pripoved o seks shopu

čini, tam pa je razburila duhove...

Nadaljevanje v domžalski skupščini

Demos in opozicija sta se povsem ločila. Medtem ko opozicija spodbuja vsako podjetniško inovativnost, seveda v primernih okoliščinah, Demosovi predstavniki menijo, da prilika dela tatu. Odločitev o dejavnosti Vlaste Čavž je bila na seji dom-

verjetno nima ustavne podlage, kar pomeni, da je sporen. Trgovina sex shop je priromala na visok nivo, vprašanje morale pa ostaja v »razpravi«.

V intervjuju za kabelsko televizijo CATV IMPULZ je župan, gospod Ervin-Anton Schwarzbartl dejal, da podjetje opravlja storitve, ki niso v interesu občanov. Prepričan je, da je dejavnosti takšne vrste potrebno omejiti, torej jim določiti ostre pogoje izvajanja. Po

Iz naših krajevnih skupnosti

Ob prazniku

Članice Krajevne organizacije Rdečega križa Dob so tudi ob letošnjem dnevu žena obiskale vse starejše krajanke in jih razveselile z drobnim darilcem. Bolj kot darilca so bile vse obiskane vesele toplih besed ter najboljših želja za zdravje in prijetno počutje.

Program gre naprej

Program krajevnega samoprispevka se v Krajevni skupnosti Toma Brejca Vir uspešno uresničuje tudi v letu 1992. Asfaltno prevleko bo do konca marca dobila Čufarjva ulica, nato pa se izvajalec SVT seli v Aljažovo, po njej pa bo na vrsti Metelkova. Ob samoprispevku so k dosledni realizaciji programa samoprispevka prispevali predvsem krajanji sami z dodatnimi sredstvi pa tudi z razumevanjem, ko je bilo potrebno brezplačno odstopati zemljišča.

Največja naloga pa v letu 1992 ostaja nadaljevanje urejanja športnega parka, ki bo zanesljivo opravljena preje, če se bodo krajanji odzvali vabilu k sodelovanju, katerega objavljamo na drugem mestu. V zaključni stopnji je pridobivanje potrebne dokumentacije, na osnovi katere bodo pričeli graditi večnamenski objekt.

Za boljšo vidnost

Z izgradnjo TV oddajnika na Limbarski gori se je le delno izboljšala vidnost oz. sprejemanje I. programa RTV Ljubljana na območju dela Črnega grabna. Del tega območja je še vedno brez potrebnega signala, zato se je SVET Krajevne skupnosti Blagovica odločil, da skupaj z RTV Ljubljana-Oddajniki in zveze postavijo dodatni pretvorniki, ki bo še preostalim domačijam prinesel v hiše signal prvega programa RTV Ljubljana. Gradbeni odbor je po pridobitvi dokumentacije že začeli graditi temelje, RTV

Ljubljana je ustrezne aparature že nabavila, tako da »bodoči« poslušalci in gledalci s tega območja lahko že do konca letošnjega leta pričakujejo boljšo

Viktor Vranič iz Tlačnice pri Pečah pri svoji kovačnici, izdeluje pa tudi koše in košare

slušnost in vidnost prvega programa, drugega zaradi velikih finančnih sredstev, ki bi bila potrebna zanj, za zdaj še ne bo.

Kanalizacija tudi v Češenik in Turnše

Medtem ko so se izvajalci kanalizacije s Češeniške (nekdanje Ulice Tomšičeve brigade) preselili na začetek Prešernove, kjer pa je brez kanalizacije le še nekaj hiš, so se o tej pridobitvi začeli pogovarjati tudi v vaseh Češenik in Turnše. S postavitvijo smernih znakov na M10 in obeh tabel krajevnih imen, z izgradnjo dela javne razsvetljave sta obe vasi postali bolj »znani« in vidni, na dveh zborih krajanov pa so vroče razpravljali tudi o gradnji kanalizacije na tem območju.

Samoprispevek, v tem delu plačujejo le 0,5 odstotka za ceste in javno razsvetlavo ter delno ureditev potoka, se počasi izteka in dobri rezultati pri

gradnji kanalizacije v sosednjem Dobu, kjer plačujejo 1,5 odstotka tudi za kanalizacijo, so jih opogumili, da tudi sami razmišljajo o uvedbi novega samoprispevka, s katerim bi v petih letih zbrali kar nekaj finančnih sredstev za gradnjo kanalizacije. Ne sicer dovolj za vse kanale, vendar računajo, da bo tudi njim pomagala občina, čeprav za zdaj ne more.

Odločitev za kanalizacijo je v njihovih rokah. Še pred poletjem naj bi se na referendumu odločili, ali bodo prispevali po dva odstotka ali pa bodo tudi v prihodnje reševali ta problem, ki je zlasti aktualen v večjih objektih, vsak po svoje – včasih tudi na škodo okolja.

KRAJEVNA SKUPNOST DOB

OBVESTILO

Krajevna skupnost Dob obvešča najemnike grobov na pokopališču Dob in pri Sveti Trojici, da poravnajo najemnino za leto 1992 – 93 najkasneje do 31. 3. 92. na Krajevni skupnosti Dob v uradnih urah:

ponedeljek
od 8. do 11. ure

sreda
od 8. do 11. ure
in od 16. do 18. ure

petek
od 8. do 11. ure

KRAJEVNA SKUPNOST DOB

Ali si lahko predstavljate, kako veliki bi bili videti, če bi si nadel masko? Vsaj pol metra višji! In kako bi gledali v lep svet? Ni težav. Luknjice za oči so narejene na maskirnem vratu.

Resnice in zmote o domžalskih »obritih glavah«

Mnoge je presenetil pred kratkim objavljen zapis v reviji Mladina, o skin-headih, obritih glavah, kot rasističnem gibanju, ki je na pohodu tudi v domžalski občini. Bili smo šokirani, da se lahko kaj takšnega dogaja tudi pri nas, starši in pedagogi so bili ogorčeni nad izjavami skinov, kakšnega določnega odziva pa ni bilo z nobene strani. Ker pa reviji Mladina, ki je znana po svojem senzacionalizmu ne gre vedno verjeti, sem se odločila, da poiščem predstavnika skin-headov v Domžalah in se sama prepričam, koliko je resnice v šokantnem Mladininem zapisu.

Moram priznati, da me je bilo kar malo strah, ko sem ga čakala na dogovorjenem mestu, saj so veliko govorili o skin-headovski agresivnosti, netole-

rantnosti in pomanjkanju človeške kulture. Zato sem bila toliko bolj presenečena, ko mi je fant z obrito glavo, oblečen v vetrovko, kavbojke in težke škornje, gentlemansko odpiral vrata in se celo ponudil, da bi nesel mojo torbico. Govoril je v kratkih, odrezanih stavkih, vendar brez groženj ali izzivanja. Preprosti, kratki in jasni odgovori so del njegovega imidža, zato jih nisem obdelovala po svoje, pustila sem jih takšne kakršni so, da govoriyo sami zase.

Naj povem še to, da je skin-head želel ostati anonimen in da je to morda še en dokaz več, da so njegove izjave bližje pravi resnici o gibanju skin-headov pri nas.

Kdo ste skin-headi, kako se vas prepoznavajo?

Pobrita glava, zelen ali moder bomber (t. j. kratka vetrovka), črni čevlji dr. Martins, rdeči trogarji, kavbojke Levi S.

Morda poslušate kakšno posebno zvrst glasbe?

Poslušamo Oi! To je podzvrst punka, skupine: 4 Skins, Nabath, itd.

Torej se družite tudi s punkerji in sprejemate njihovo ideologijo?

Ne. S punkerji smo bili nekaj časa skupaj, potem pa smo se skregali eden od naših se je stpel z enim punkerjem in zdaj nismo več skupaj.

Za kaj se torej zavzimate, kakšna je vaša ideologija?

O tem jaz ne vem dosti. Vem, da so skini nastali v Angliji, ker so bili brezposelni, priseljenci pa so imeli delo. Bili so jezni. Zbirali so se v skupinah in topli priseljence. Naši skini pa podpirajo ideje Zmaga Jelinciča. Ta nas večkrat obišče in se pogovarja z nami.

Ali to pomeni, da so se skini borili za preživetje?

Ne vem. Ne marajo drugih ras – črnec, ker mažejo belo raso.

Ali gre za rasizem?

Črnci so manjvredni.

Kaj pa Bosanci?

Kakšni so v redu, če ne težijo, so v redu. Ljubljanski skin-headi jih pa tepejo.

Bosance, jih je sploh še kaj ostalo?

V Domžalah jih ni več, v Ljubljani pa so. Pa metalcev tudi ne maramo, ker so smrdljivi. Pedre pa sovražimo. Ponašajo pedre najdemo za Petrolom v Ljubljani, zraven železniške postaje. Enega od naših pošljemo za vabo. Ko ga peder opazi in gre za njim, naš zažvižga, mi skočimo iz grma in ga pretepemo.

Torej vam ni pomembna ideologija, ampak gre bolj za mladostno objestnost?

Ja, mislim da je to. V glavnem žuriramo skupaj z Ljubljančani, pijemo, delamo žurke in tepemo tiste, ki ne ubogajo.

Ali vi rišete kljukaste križe po Tivoliju, tudi v Domžalah sem jih že opazila?

Mi ne rišemo kljukastih križev. To je brez veze. Rišejo jih mulci, idioti, ki ne vejo, za kaj se gre.

Kaj pa v Ljubljani, ali obstaja kakšna organizirana skupina, ki propagira nacizem?

Ne da bi jaz vedel. Križe rišejo kar tako, brez veze. Nimajo nobene ideologije, niso organizirani. Mi pa z njimi nimamo nič.

Vi torej žurirate, se napijete in potem tepete?

Ja. Ampak ženske ne tepemo. Jaz jih ne. Nekateri pa jih, ker so kakšne ženske tudi zoprne. Na živce mi gre, da nas gre 10 po cesti, nasproti pa prihaja parček, fant in punca. Eden od naših zavpije: Oi!, fant zbeži, punco pa pusti tam. Mi ga ujamemo in ga pretepemo, ker ni v redu, da pusti punco samo. Punci pa nič ne naredimo. Z bokserji se ne tepemo, ker s tem lahko koga tudi ubiješ, potem je pa konec. Znamo pa iti tudi do konca, če je treba.

Koliko vas je v Domžalah?

Zdaj nas je pet. Pred kratkim smo pridobili novega člana. V Ljubljani pa jih je več, ker je večje mesto. Zmerom več nas je. V glavnem smo stari od 17 do 25 let, vsi delamo ali hodimo v šolo.

Imate tudi kakšne probleme s policijo, vas nadzorujejo?

Kar naprej nas popisujejo, čeprav nas že vse poznajo. Vprašanja znam že na pamet. Iščejo orožje, ali ne vem kaj. Mi ne nosimo orožja.

Imate tudi kaj punc – skin-headovk?

Punc nam primanjkuje. Vsak od nas ima svojo punco in jih malo navajamo. Povemo jim kako naj se oblačijo. Drugače pa ne hodijo z nami na akcije.

Ko boš pisala intervju, nas ne kritiziraj. Tisto v Mladini je bilo grozno. Starši so bili jezni. V Mladini so naredili iz nas kretene. Ne delat tega.

Nisem kritizirala ali moralizirala, želela sem ga predstaviti takšnega, kot je – skin-heada v Domžalah.

K. B.

Mengeš na slikah in fotografijah

Na sv. Valentina dan, zavetnika zaljubljenca, je bila v predverju mengeške kinodvorane odprta razstava Mengeš na slikah in fotografijah, ki jo je ob pomoči članov Kulturnega društva Franca Jelovška pripravil g. Marko Korenčan, amaterski zbiratelj razglednic, fotografij in dokumentov pri sekciji zbiralec starih razglednic.

Otvoritev razstave so kulturno oblikovali člani obeh kulturnih društev v Mengešu, mešani pevski zbor Svobode in recitatorji KD Franca Jelovška.

Tisti, ki ste si razstavo ogledali, ste videli marsikatero stvar, ki je šla

Mengeš, Glavni trg pred prvo svetovno vojno

že skoraj v pozabo ali pa se je niti ne spominjate. Na fotografijah so deli Mengeša, slikani še v prejšnjem in na začetku tega stoletja, pivovarna, Gregčevi bratje, stari dokumenti, npr. vozniško dovoljenje za kolo, stare petrolejke, slike...

Marsikateri obiskovalec si je vzel čas in si skušal čim več vtisniti v spomin.

Mengešani imamo sami veliko gradiva celo doma, na podstrešju in ga čuvamo, da le ne bi kdo izvedel, da ga imamo. Morda pa niti ne vemo, kaj vse imamo. Verjetno bi bilo zelo dobro, če bi Mengešani sami poskrbeli za tako ali še celo večjo zbirko in bi bilanam in našim znancem v ponos ter večni spomin. Kaj pravite, če bi naredili akcijo zbiranja vsega starega? Bi bili pripravljeni odstopiti starine mengeškemu muzeju, ki bo, če bo le vse po sreči, zagledal luč sveta?

TATJANA SIVEC STRMŠEK

O modrosti govorjene besede

Za medsebojno razumevanje uporabljamo ljudje pretežno govorjeno besedo, zato lahko za govor rečemo, da je eno najmočnejših orodij pri življenjskem uspehu.

Znanstveniki so dognali, da ima le kakšnih pet odstotkov ljudi prijeten in izrazit govor od narave. Skoro vsak med nami pa ima možnost, da svojo govorico z vajami izpolni do te mere, da bo dobra, jasna in prikupna. Dr. M. Weller, znani retorik, je izrekel pomembne besede:

– Kdor hoče biti govornik, mora znati najprej govoriti!

In kako lahko postanemo mojstri govorjene besede?

Najprej moramo spoznati svoje govorne napake. Gotovo ste že

kdaj slišali svojo govorico po magnetofonu ali celo po radiu in bili potem slabe volje, češ da govorite pretiho, preglasno, prehitro, prepočasi, nerazločno in še bi se dalo naštevati. Dobro zdravilo za jasno govorico je šepetanje. Ko šepetamo, nehote začnemo govoriti počasneje in razločneje.

In ne gre samo za to. Govoriti moramo tudi lepo! Če bo naš glas mehak in lepo zvoneč, nas bodo ljudje radi poslušali.

Dobrega govorjenja se moramo torej naučiti. Med vajo ustnice izrazito premikajmo in široko odpirajmo usta. S tem bomo povečali resonančni prostor in glasilke bodo popustile. Glas bo globlji, polnejši in lepši. Zraven dihajmo globoko in enakomerno!

Najvažnejši pri izgovorjavi so samoglasniki. Oni nosijo melodijo jezika, zato jih izgovarjamo z odprtimi usti. Seveda pa ne smemo zanemarjati soglasnikov. Samoglasniki dajejo jeziku lepoto, soglasniki razumevanje. Samoglasniki so hrbenica besede, soglasniki njeno meso in kri.

Naše besede naj bodo zgovorne in lepe. Sokrat je rekel:

– Govori, da te vidim! Da bomo to dosegli, se moramo veliko vaditi v branju. Berimo glasno in počasi. Sprva nalašč pretiravamo in prišlo nam bo v navado, da bomo govorili bolj razločno. Tudi telesna drža med govorom je važna. Če smo sključeni, obtežujemo grlo, prsni koš in glasilke. Za vajo menjajmo hitrost branja. S tem si urimo artiku-

lacio. Spet drugič berimo šepetaje, nato tiho, glasneje, nazadnje kričimo! (Seveda ne v bloku). Tako bomo dobili v oblast glasovno spreminjanje, ki je tako potrebno pri vsakem govoru. Tudi tale vaja je dobra: berimo z različnimi smiselnimi poudarki: vprašujoče, proseče, zapovedujoče, brezbržno, pomembno, prestrašeno, drzno, rezko, milo, veselo, žalostno, pritrdilno...

Tako pri vajah kot pri govorih raje uporabljajmo kratke stavke, kajti kratek stavek je vedno učinkovitejši, mikavnejši in slikovitejši od dolgega. Največja umetnost govora je ravno v tem, da z minimumom besedi dosežemo maksimum bistva.

Pa veliko uspeha!

IVAN KEPIC

NAŠI GRADOVI

Grad Češenik

Grad in vas Češenik viri še v 19. stoletju in cerkvene listine še danes pišejo Čemšenik. Verjetno je ime nastalo iz osnove čemš ali česmin, ki je rasel v okolici.

Nemško se je kraj imenoval Scherenbüchl, Scherembüchl, Schorenpihel, najdemo pa tudi drugo obliko tega imena.

Prvi čemšeniški gospod Wulfing je v listini omenjen leta 1300. Harting Češeniški še kot dobrotnik stiškega samostana omenja leta 1329. V listini, izdani na sv. Jurija, 24. aprila 1604, pa je zanimiv tale podatek: In dem dorf Scherenbüchel oder na Kherdtini genandt in Ayher Pfarr, von Oberstainer Landgericht gelegen. To je hkrati tudi prvo znano slovensko ime za vas Krtno. Na starem cerkvenem računu z dne 4. decembra 1614 so našli pripis: ratio filialis Ecclesiae c. Leonhardi in Schörenpichel. Leta 1615 so ime Krtno v Urbarju zapisali Shern-Puchel in naslednje leto Scherenpichel. Pozneje je ime nekdo prečrtal in napisal Cartina.

Ta zveza Češenika s Krtno kaže, da so imeli čemšeniški gospodje svojo posest in grad na Krtni. Po soseskinem patronu sv. Lenartu bi mogli

Grad Češenik v Valvasorjevih časih

sklepati, da so se skupaj s soseskinem zavetnikom tu naselili v frankovski dobi med sedmim in desetim stoletjem.

Kdaj so čemšeniški gospodje svoj grad postavili v ravno in sedanji Češenik, seveda ne vemo. Valvasor poroča, da je tam, kjer je sedaj čemšeniški grad, prvotno stal utrjen stolp »turen«, ki je imel vhod visoko nad zemljo, najbrž po dviznem mostu, da je bil dobro zavarovan pred napadalci in poplavami, ki so bile včasih pogoste.

Na »turen« v Češeniku ali na črnemskem hribu spominja tudi vas Turenše. Tudi to krajevno ime so zapisovali različno. Leta 1683 so jo imenovali Poturnis.

V čemšeniški »turen« je kar nekaj let po vrsti treskalo, dokler ga strela leta 1581 ni povsem razdejala. Potem so zgradili sedanjo graščino.

Ko so Češeniški gospodje izumrli, je grad in posest v Češeniku prišla v last rodbine Lamberg. Leta 1600 je bil lastnik gradu Viljem pl. Lamberg. Tega so Turki ujeli in zahtevali zanj visoko odkupnino. Njegova soproga Sabina je grad zastavila kamniškemu meščanu Petru Šavničarju za 3000 goldinarjev in z njimi moška odkupila iz turškega ujetništva.

Iz leta 1619 sta ohranjena zadolžnica in zastavno pismo Sebastijana Lamberga Juriju Krištofu in Janezu Boltežarju Purgkhstalu za 24.000 florintov. Zastavno pismo se nanaša na gospodstvi Češenik in Črnelo, ki sta bili leta 1673 last Ernsta Sauraua.

Z dne 7. maja 1620 je ohranjen obsežen inventarni zapisnik, na desetih straneh so popisali čemšeniško posest: žimo, žito, lesnino, železnino, perilo, perutnino, posevke idr.

Za Lambergi so lastniki čemšenskega gospodarstva postali Sauraui. Leta 1630 je v dobski krstni knjigi omenjen Franc pl. Saurau iz Češenika.

Iz leta 1658 je ohranjena pogodba med Ernestom Saurauom in Lambergi o lastništvu gospodarstva Češenik in Črnelo.

Dne 8. oktobra 1660 je v Češeniku prenočil cesar Leopold, ko se je vračal iz Kranjske na Štajersko.

Po smrti Felicite, rojene Paradeiser, vdove po Francu Ernestu Saurau, je Češenik podedoval Ivan Boltežar Rasp, ki se je 21. marca 1677 poročil s Suzano Margareto, rojeno Saurau.

Od leta 1710 je ohranjeno poravnano pismo med Wolфом Herbertom Apfaltrerjem, ki je imel neke pravice do čemšenskega posestva, in Leopoldom Engelbertom Raspom, kot lastnikom.

Janez Seyfrid Rasp je z odstopnim pismom leta 1714 svoje pravice do posestva Češenik izročil Karlu Antonu Raspu. Iz leta 1715 je

ohranjen osnutek poravnane pogodbe med Karlom Antonom Raspom in Wolфом Horwardtom Apfaltrerjem. Po izročilnem pismu je Janez Sayfridt Rasp leta 1718 neko posest izročil Wolfu Horwardtu Apfaltrerju.

Okrajno sodišče je Ivanu Sayfridtu Raspu leta 1720 izdalo zaščitno pismo za 1500 florintov ali izročitev dvorcev v Češeniku in Črnelo, kar mu je dolgoval Karel Anton Rasp.

Od leta 1723 je ohranjen inventarni zapisnik barona Wolfa Horwardta.

Iz leta 1737 je ohranjeno kupno pismo, baron Sigmund Ferdinand Apfaltrer je Češenik prodal Leopoldu Zahariju pl. Rastenu. Ohranjena je tudi neka originalna pogodba med grofom Adamom Raspom in Jožefo Terezijo Hasiber iz leta 1745. V letu 1777 sta dosegla poravnavo Wolf Horwardt Apfaltrer, ki je prevzel Karla Raspa, in Leopold Engelbert Rasp. Zanimiv je inventarni zapisnik od 24. aprila 1777; tu so popisali: gotovino, nepremičnine, listine, galanterijo, srebrnino, porcelan, majolike in steklenino, slike, ure, obleke, moško perilo, orožje, namizno in drugo perilo, pregrinjala, preproge, posteljnino, platno, prejo, predivo, cin, baker, medenino, usnje, slanino in prekajeno meso, orodje, vozove in vprego, kleti, šrambe, kapelo, žito, seno in slamo, gospodarsko orodje, pohištvo po prostorih in podložniški zaostanki.

Po oporoki iz leta 1752 je leta 1794 čemšeniško posest prevzel Leopold Zaharija Marija Ignac pl. Rastern. Od 6. avgusta 1796 je tu zagospodaril Vincenc Leopold pl. Rastern. Sredi 19. stoletja se je v listinah zvrstilo več čemšeniških dedičev. Naslednik Franc Ksaverij Nikomed pl. Raztern je 24. decembra 1875 umrl za srčno kapjo. Za njim je postala lastnica Češenika Johana Raztern.

(se nadaljuje)

Predsedstvo na jamskem občnem zboru

Slamnikarska zbirka se na ogled postavi

Tako kot smo v prejšnji številki Slamnika že napovedali, se je v nedeljo, 8. marca, v okviru Društva za raziskovanje jam Simon Robič zvrstilo kar nekaj pomembnih prireditev.

Dopoldne smo se jamarji, domačini in gostje, zbrali na Šenturški gori pod Krvavcem na Robičevi spominski slovesnosti.

O življenju in delu znamenitega prirodoslovca Simona Robiča je ob njegovi 95-letnici smrti govoril znani starosta jamarjev dr. France Habe iz Postojne. V kulturnem programu je nastopil oktet bratov Pirnat iz Jarš, ki letos praznuje že 35-letnico svojega uspešnega prepevanja po Sloveniji, v zamejstvu in drugod po svetu.

Ob zaključku prireditev ob tridesetletnem jubileju društva so imeli jamarji popoldne svoj redni občni zbor. Med gosti smo v Jamskem domu pozdravili dr. Franceta Habeta, ki je zastopal Jamsko zvezo Slovenije in mednarodno komisijo za zaščito krasi in jam, predstojnik biotehniške fakultete dr. Feri Habe je ob tem v imenu konjeniškega kluba Biotehniške fakultete Krumperk društvu izročil lično priznanje za uspešno sodelovanje.

Ob 16. uri je v Jamski dom prišlo še nekaj gostov. Skupaj s člani društva in udeleženci občnega zbora so si najprej ogledali na novo postavljeno in urejeno slamnikarsko zbirko.

Za tiste, ki usode slamnikarske zbirke ne poznajo, naj na

kratko povzamemo. Avtor in spodbudnik domžalske zbirke je bil sedaj že pokojni Tonček Ravnikar. Zbiranju eksponatov iz sedaj že skoraj povsem opuščene slamnikarske obrti po naših krajih je posvetil veliko prostega časa. Tako so leta 1973 postavili slamnikarsko zbirko.

Ravnikarju je tedaj precej pomagal Franci Brojan. Zbirko so ostavili v treh sobanah v gradu Krumperk. Tu si jo je ogledalo kar precej šolarjev in turistov.

Urejena je bila tudi vodniška služba.

Za zbirko je bilo najbolj usodno to, da je občina pred kakimi štirimi leti iz gradu izselila vse stranke, že pred tem pa so začeli preurejati stopnišče v gradu. Tako dostop do zbirke ni bil več mogoč. Ko pa so razni priložnostni obiskovalci, med njimi je bilo tudi nekaj

»ljubiteljev« in preprodajalcev starin, skozi okno vdrli v grad, je zbirka hitro kopnela.

Kolikor je Ravnikarjeve bire v gradu še ostalo, so jo prepeljali v klet domžalske knjižnice.

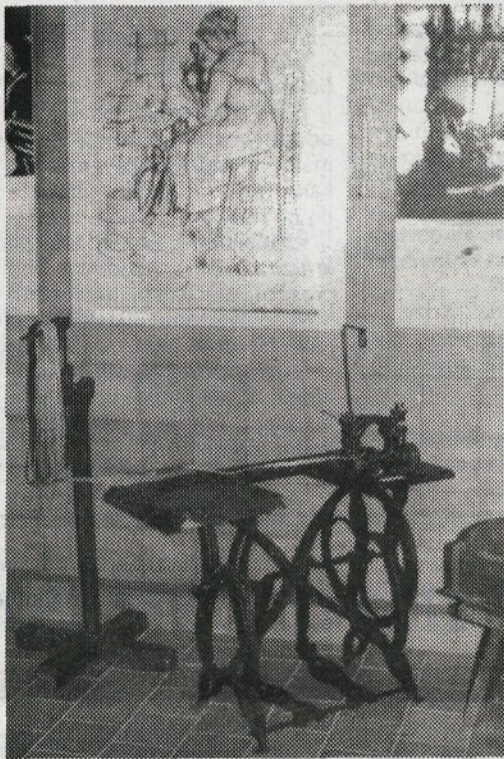
Od tod je zapuščina rajžala v zaklonišče. Ko je bilo v junjski vojni treba zaklonišče hitro izprazniti, so morali celo nekateri občinski uradniki prijeti za delo. Zbirko so na hitro prepeljali v Godbeni dom v Domžale. Da pri premeščanju zbirke z eksponati delavci niso ravnali prav pazljivo, kažejo tudi nekateri razbiti stroji za šivanje slamnikov.

V Jamskem domu na Gorjuši je bila poleg razstavnih prostorov z arheološkimi in geološkimi eksponati, Jamske in Robičeve zbirke velika v glavnem slabo izkoriščena ropotarnica. Jamarji so prostor lansko

jesen prezidali in ga začeli urejati.

V februarju so v dva lepo urejena prostora iz Godbenega doma pripeljali ostanek eksponatov tako imenovane Ravnikarjeve slamnikarske zbirke.

V Jamskem domu na Gorjuši so razstavljeni vsi eksponati, ki so še ostali. Zbirka je pregledno postavljena. V prvem manjšem prostoru je prikazano pletenje kit, v drugem večjem pa proizvodnja slamnikov od šivanja do končnega oblikovanja. Zbirko dopolnjujejo številne fotografije izdelkov iz pšenične slame in številnih delavnic v Domžalah, Mengšu in Ihanu. Poseben kotiček je namenjen tudi modelarni in livarni, kjer so prikazani različni modeli pokrival iz mavca ter modeli iz cina za industrijsko proizvodnjo. Tu ima svoj prostor tudi livarna modelov in peč za segrevanje modelov.

Del na novo postavljene slamnikarske zbirke v Jamskem domu

Modeli in livarna v slamnikarski zbirki na Gorjuši

MATERINSKI DOM

PRISPEVAJTE ZA MATERINSKI DOM!

Prispevke lahko nakažete na žiro račun ZPMS, Miklošičeva 16, Ljubljana, št. 50101-678-45223 s pripisom "za materinski dom".

Hvala!
Odbor za materinski dom pri reviji Otok in družina, Miklošičeva 16, Ljubljana, Tel.: (061) 311-658

Pokrovitelji: Janez Hacin, Državna založba Slovenije d.d., Cankarjev dom, Simotisk-Papirus in vsi, ki se nam boste še pridružili!

Na slovesni otvoritvi zbirke se je v pritličju Jamskega doma zbralo kar precej gostov, med njimi je bil tudi domžalski župan magister Anton Ervin Schwarzbartl z ženo. Svoj obisk sta na Gorjuši napovedala tudi ministra za kulturo in turizem Andrej Capuder in Ingo Paš, a sta bila v tem času oba na službenem potovanju.

Vse občane, posebej pa vodstva šol, obveščamo, da si odslej poleg Železne jame in drugih zbir v Jamskem domu lahko ogledajo tudi slamnikarsko zbirko. Vodstva šol naj obisk šolarjev prej sporočijo po telefonu (711832). Za druge obiskovalce bo tako Železna jama kot muzejska zbirka v Jamskem domu odprta vsako nedeljo od 14. do 17. ure.

S. S.

POSTAJA DEATH

Literarni večer
v Knjižnici Domžale

Marinka Fritz – Kunc

Ob izidu njene nove knjige POSTAJA DEATH – Treba je govoriti o drogah, seznanjati, informirati, je pisateljica prispevek k demistifikaciji droge.

Marinka Fritz-Kunc je bila v lanskem letu med slovenskimi knjižnicami izbrana za najbolj brano in priljubljeno pisateljico. S svojimi deli, kot so: Janov krik, Ne verjemi vetru, Pusti čakati jutri in Grand fouette, je med bralci in bralkami priljubljena zaradi tega, ker se loteva problemov, s katerimi se srečuje posameznik. Teme njenih del so starševski problemi, mladostno prestopništvo, vprašanja medsebojnih odnosov, družine... Zato ni presenetljivo, da se je v zadnjem času z vso čustveno zavestjo lotila problema droge med mladimi. Živi na Obali, tam je droge na pretek in kot mati vsak dan trepetala za usodo svojih dveh sinov. Opozoriti hoče na to, da se starši niti prav ne zavedajo, kako hitro lahko njihov otrok postane žrtev droge, še posebej heroina. Zato je več-

krat poudarila, da že po nekaj fiksih, tako rekoč v 14 dneh, lahko človek postane odvisen od heroina. Nevednost med mladimi, starši, pa tudi strokovnjaki je velika, saj se ne poudarja dovolj razlika in nevarnosti posameznih vrst drog – na primer od tako rekoč nevarne trave do katastrofalnih učinkov heroina.

V sredo, 12. marca, zvečer se je v Knjižnici Domžale na pogovoru s pisateljico Marinko Fritz Kunc ob izidu njene nove knjige Postaja Death zbralo veliko poslušalcev, kar priča o izjemno pereči problematiki, s katero smo vse bolj soočeni v naši družbi, pa tudi v naši občini. Smo blizu Ljubljane, preprodajalci pa imajo, kot kaže, eno glavnih stičišč prav pri nas. Razveseljivo pa je, da so se na pogovoru zbrali tako strokovnjaki, starši, pa tudi veliko številni mladih.

»Na zahodu je igla izven trenda... Sedaj se to seli na vzhod. Kar so Italijani preživljali leta 1975, preživljamo

mi... Mladostna meja narkomanov se niža. Vse več je srednješolcev, tudi petnajstletniki so na igli...«

Takšna je ena izmed izjav narkomana, ki so zbrane v drobni knjižici POSTAJA DEATH. Z njo je Marinka Fritz-Kunc pred meseci pričela akcijo, s katero želi, da začnemo vsi skupaj razmišljati o prisotnosti droge pri nas – predvsem

pa opozoriti na ogroženost otrok, ki so največkrat prve in najbolj tragične žrtve tega zla. Kajti v ozadju tega zla je organizirana mreža preprodajalcev, so ljudje, ki lahko od tega zelo dobro živijo in veliko zaslužijo. In ki jim naši organi pregona še zdaleč ne znajo (ali celo ne želijo) onemogočiti. Pri tem ne mislimo drobnih dilerjev z nekaj grami, pač pa tistih, ki prekupčujejo s kilogrami, vrednimi več sto tisoč mark. In Slovenija je po podatkih Interpola v Evropi na 4 mestu po pretoku droge na njenem ozemlju, je pravo križišče in baje tudi kar solidno tržišče. Zaskrbljujoča pa je tudi kazenska zakonodaja, ki je smešno prizanesljiva. Tako najprej izenači tiste, pri katerih zasežejo gram in tiste s kilogramom, kazen pa se vrti okoli leta, leta in pol. V Italiji za isti prekršek sledi kazen prek 10-ih let zapore.

Pisateljica Marinka Fritz Kunc v okviru akcije, ki jo je začela, hodi po slovenskih šo-

lah in knjižnicah in se pogovarja o drogah in zasvojenosti. Pri tem poudarja, da ni strokovnjaka, da ne ve odgovorov, da nima čarobne paličice, ampak zgolj namen, da se začne o tem razmišljati in zavedati. Pogovor je pospremljen z dokumentarnim filmom režiserja Mitje Novljana MISISIPI o mladnici, ki je padel v oklep heroina. Na poti in pogovorih pa jo spremlja tudi Aljoša, ozdravljeni narkoman, ki najbolj avtentično lahko pove mladim, s kakšnimi bolečinami in trpljenjem je povezana zasvojenost z drogo.

»Dokler si svoboden, lahko izbiraš sam. Potem zate izbirajo drugi. Preprodajalci mamil, miličniki, psihiatr... Na koncu zopet izbiraš sam... Počasno umiranje, skozi lažna upanja, do konca...«

Celotno akcijo je pisateljica razdelila na več nivojev. Tako naj bi knjiga Postaja Death, v kateri so zbrane pretresljive izjave narkomanov in staršev,

našla mesto v vseh slovenskih osnovnih in srednjih šolah. Na pogovoru v domžalski knjižnici je povedala, da se na njen poziv še vedno ni odzvalo več kot 200 šol, kar kaže na svojevrstno nojevsko držo prvih, ki so poklicani, da otroke seznanijo z nevarnostmi droge. Poleg tega bo v kratkem izdala tudi roman Borboleta, resnično zgodbo o mladem narkomanu. Slikar Zvest Apolonio pa naj bi oblikoval tudi plakat o tej temi. Vse pa z enim samim ciljem: razširiti vedenje o nevarnosti droge, pripraviti stroko, da se končno poenoti in skupno nastopi v boju proti drogi in razgibati starše in mladino, da se o tem pogovarjajo in se pripravijo na spopad z drogo.

»Nekaj je na tem. Če bi ta nekaj zaštel, potem bi vedeli kako naprej...«

Tako kot je pokazal pogovor, recepta za spopad z drogo ni. Pomembno je stalno in načrtno preventivno delovanje. Pogovarjati se, seznanjati mlade s pastmi, informirati starše, pomagati tistim, ki so v tem. Edina rešitev pa je bogatejša notranje življenje, predvsem pa krepitev samozavesti vsakega posameznika, občutek, da je vsakdo pomemben, dragocen, enkraten. Naučiti se moramo ceniti sebe in svoje sposobnosti. In pri tem pomagati tudi svojim otrokom. Rešitve so namreč v nas samih, saj

»Raja pa ni, nebes sploh nobenih, sploh pa ne potem, ko si nekaj časa noter. Potem je samo še pekel!«

CVETA ZALOKAR-ORAZEM

Lutke v Knjižnici Domžale

V okviru lutkovnega abonmaja vas vabimo na novo predstavo. Obiskala nas bo lutkovna skupina TRI iz Kranja. Sami pravijo, da si želijo približati čarobnost lutk, delček otroštva vsem, ki jih ni sram priznati, da je še kaj otroškega v njih, otroke pa vedno znova vračati tja, kjer so najraje – v svet domišljije.

Skupina nas bo razveselila s svojo najnovejšo avtorsko predstavo »OJOJ, BOLI!« Glavni lik v predstavi je deklica Čenča, ki so jo avtorice prevzele po znanem stripu Čenči Nedeljki, ki že več let izhaja v Nedeljskem dnevniku.

Predstava OJOJ, BOLI! je grajena izključno na animaciji in je brez teksta. V bistvu sta to dve kratki predstavi, ki ju povezuje ista tema – bolečina. V prvi gre za fizično, v drugi za duševno bolečino, vendar se vse srečno konča.

Na srečanje s Čenčo vas vabimo v torek, 31. 3. 1992 ob 17. uri.

Ob razstavi v Likovnem razstavišču Domžale

Različnost, ki ji je skupno delovno okolje

V četrtek, 5. marca, je bila v Likovnem razstavišču Domžale otvoritev razstave učiteljev oddelka za likovno pedagogiko Pedagoške fakultete v Ljubljani. Tako so se predstavili: kiparja Dragica Čadež in Aladar Zahariaš ter slikarji Zdenko Huzjan, Črtomir Frelj, Ivo Mršnik, Boris Jesih, Herman Gvardjančič, Bojan Kovačič in Sergej Kapus. Avtorje je ob otvoritvi predstavila umetnostna zgodovinarica in direktorica Galerije ZDSLU Judita Krivec-Dolgan, ki je v njem poudarila, da so skupne predstavitve določenih šol, ki jih zaznamujejo prav imena posameznih avtorjev, v svetu nekaj povsem običajnega. Pri nas pa doslej tovrstnih nastopov nismo

bili vajeni in je to razstavo zato označila kot eno reprezentančnejših. Z njo namreč spoznavamo šolo in poskušamo vrednotiti njen duhovni potencial ter identificirati njene učitelje kot znane slovenske likovnike. Na razstavi so se namreč zbrali likovni umetniki, ki s svojim delom pomembno posegajo v naš prostor in so v kontinuiteti slovenske umetnosti nepogrešljivi. Vanjo vnašajo svoje osebne svetove, intimna videnja, likovne rešitve, ki so si med seboj tako različne, da bi jih v skupni portret ne mogli povezati.

Kiparka DRAGICA ČADEŽ je znana po skulpturah, ki tradicionalizem povezujejo z izkušnjami modernizma, ob tem pa

oživljajo davne magične kulturne prostore. Slikar ZDENKO HUZJAN se ukvarja zlasti z bližino smrti, v slike žalobnih barv pa kot jasno konturo postavlja stilizirane figure. IVO MRŠNIK upodablja človeške like, človekovo glavo, ki je zrcalo duše, polne strahov in traum in se na njej slikovito igrata svetloba in senca. Tudi kipar ALADAR ZAHARIAŠ se ukvarja s človeško figuro, vendar relativno klasično s poudarjanjem materije. Slikarski svet HERMANA GWARDJANČIČA pa je nasprotno človeško pojavo popolnoma izločil. A le na videz, saj jo je transformiral v abstraktne pejsaže, ki imajo svojo daljno izhodišče v gorenjski pokrajini. Z veliko teoretskega znanja in

Črtomir Frelj: GRMEČICA, 1991 akril, oglje na papirju

intelektualizma se ponajajo slike in grafike ČRTOMIRA FRELJA, sicer domžalskega rojaka in pobudnika omenjene razstave. V njegovih nekako ekspresionističnih slikah je zaznati tako otroško igrivost, filozofski cinizem kot tudi elemente mitologije in senzualnosti. Nekoliko več vedrine in svetlobe je na razstavi prisotnih v grafikah v Italiji šolanega BOJANA KOVAČIČA. Po filigranski natančnosti risbe, ki se večinoma ukvarja s krajino, osamljenimi drevesi, obrisi gozda in stiliziranimi liki človeka v njej, pa je znan BORIS JESIH, ki se je na razstavi predstavil z dvema deloma.

V uvodnem nagovoru je številne obiskovalce tega nadvse zanimivega in kvalitetnega likovnega dogodka pozdravila predstavnica Knjižnice Domžale, v okviru katere Likovno razstavišče Domžale deluje. Povedala je, da se srečujejo s številnimi, predvsem finančnimi problemi, da pa jim je kljub temu uspelo pritegniti nekatere sponzorje. Tako so pričeli izdajati ob razstavah kvalitetnejše kataloge, pomoč za to pa našli pri Papirnici Količevo in Tiskarni Slovenija. Upajo, da bodo naleteli na odmev tudi pri drugih in s tem skušali uresničiti načrt, da postane Likovno razstavišče v Domžalah pomemben kulturni hram.

CVETA ZALOKAR-ORAŽEM

OŽIVLJENA SVOBODA

Vdova Rošlinka toplo sprejeta

Večstrankarstvo prinaša tudi dobre stvari. V Mengšu imamo od letošnjega leta naprej kar dve kulturni društvi, pa tudi dve igralski skupini. Pohitela je tista, ki je zadnja leta preživljala precejšnjo krizo – igralska skupina DKD Svoboda. Z uprizoritvijo veseloigre Cvetka Golarja Vdova Rošlinka je dokazala, da je pod odličnim režiserskim vodstvom Zvoneta Urbiča sposobna pripraviti na odru poldrugo urico prijetnega razpoloženja, v katerem so uživali vsi od igralcev, ki so bili dobro vodeni in hkrati primerno sproščeni v svoji igri do gledalcev, ki so skoraj do zadnjega kotička napolnili veliko mengeško dvorano kulturnega doma, kar je zagotovo največji uspeh.

Celotna Golarjeva zamisel sloni na preprosti ljudski šegavosti, da vse vdove niso take, kot je videti na prvi pogled.

Namesto da bi mati možila svojo, za možitev godno hčer, bi se rada v drugo poročila sama, njena starost in odnos do mladega ženina pa zbujajo kopic zabavnih domislic in šaljih nerodnosti. Vdovo je odlično odigrala Bojana Burgar, menda prvič na odskih deskah, s še posebno dobro uprizorjenim snubljenjem na postelji. Franc Jerič kot ženin je bil izrezan navih mladenci, ki je dvojno igro brezhibno pripeljal do konca. Hčerko je z veliko mero nedolžnosti in zvitosti hkrati odigrala Barbara Rodica, prav tako pa je prijetno delo-

vala kot vezni člen med prizori njena prijateljica Vesna Burnik. Posebno pozornost je treba nameniti drugi glavni osebi – svetemu možu oz. romarju Balantaču, ki ga je z veliko mero okusa in ljudske zvijačnosti odlično upodobil Jože Gogala. Vi-

izvrstno interpretiral Niko Robavs. Že zaradi vdove, svetega romarja in pastirčka je bilo vredno videti to igro. V celoti vzeto, gre za zadetek v polno, tako po izbiri igralcev kot po izbiri dela, kar je bilo občutiti tudi ves čas v dvorani in ob koncu predstave, ko so gledalci bogato nagradili oživljeni del Svobode z dolgotrajnim aplavzom, gospod Pišek pa je režiserju, ki je odlično držal niti v svojih rokah, in glavni igralci, ki je bila kot izrezana nerodna in hkrati pretirano živahna vdova, podaril simbolična darila ter se v imenu vseh številnih gledalcev zahvalil za lepo odsko doživetje. Pričakujemo dramsko delo Jelovškovega

Mengeška Vdova Rošlinka, mati in hči

deti je bilo, kot da mu je vloga napisana na kožo. Tudi svata – Zvone Urbič (sicer režiser veseloigre) in Janež Burnik sta bila odlično kos svoji vlogi. Nepozaben pa bo ostal tudi stranski lik, pastirček Tinče, ki ga je

društva, ki bo, upajmo, prav tako uspešno, saj je bil Mengeš od nekaj močno središče igralskih talentov. Svobodaši so z mladim režiserjem Zvonetom Urbičem zagotovo veliko pridobili. IVAN SIVEC

Ko bi znala biti srečna

Kaj je sreča? Je to življenje v toplem in mirnem domu? Je to spoznanje, da te imajo prijatelji radi? Ali morda občutek, ko dobiš lepo oceno?

Veliko je stvari, ki nam prinašajo in dajejo občutek sreče, zadovoljstva. Vsak človek hrepeni po sreči in za vsakega je sreča nekaj drugega.

Tudi sama si želim, da bi bila v življenju srečna. Ne vem pa, če mi bo to vedno uspelo. Kajti ni sreča samo v velikih stvareh. Tudi tisti majhni, tolikokrat na videz nepomembni trenutki in dogodki lahko človeku prinesejo srečo.

Samo ustaviti se moramo ob njih in prisluhniti življenju okrog nas in svoji notranjosti.

A v teh nemirnih časih, ko vsi samo hitimo in lovimo čas, da ne bi česa izpustili, je to včasih skoraj nemogoče. Zato upam, da tudi sama ne bom vedno samo hrepenela po veliki sreči, ki jo bom videla v nedosegljivih stvareh. Ampak, da bom znala biti srečna tudi ob drobnih dogodkih vsakdana. Saj ti tudi občutek, da si komu pomagal, da si komu potreben, da ti ljudje lahko zaupajo, nosi srečo. In ta sreča je najlepša.

P. L.

Osmič pod mengeško marelo

Mengeška godba, kdo pa drug, je spet spravila na noge, že osmič po vrsti, vse, ki imajo radi »govejo« glasbo.

Po zaslugi višje sile in pa sreče sem imel priložnost gledati in poslušati premierno predstavo »Pod mengeško marelo«, v Mengšu seveda.

Do zadnjega sedeža polna dvorana v petek zvečer in dvakrat v soboto pomeni, da je ljudem narodna glasba všeč in se je ne naveličajo, čeprav jo nekateri poslušajo deset ur na dan.

Pa ne mislite, da je organizacija tako spektakularne prireditve, kot je mengeška »Marela«, preprosta. Ni. Če ne bi starejši člani Mengeške godbe izkoristili vseh svojih izkušenj, požrtvovalnosti in sposobnosti, pa tudi pomoči mladih članov in končno vsega Mengša, bi Marela ostala zaprta.

Tako pa je bila spet prejemajna. Bil sem v dvorani. Z užitkom sem gledal in poslušal izvajalce vseh sort. Še bolj pa ob opazovanju občinstva, ki je dobesedno žarelo od navdušenja. V mislih pa sem bil daleč, v Korpah, pod Limbarsko goro, pri gospe Makarovičevi, ki se ji od žalosti para srce, brž ko sliši besedi »narodna glasba«.

Če ima ona, umetnica, tak odpor do te vrsti glasbe, da ji reče »volovska« ali »goveja«, ji gre zameriti to, da se ne zaveda, da ima vsak pravico misliti in uživati po svoje: tisti, ki so mu vse Slaki, in tisti, ki obožujejo njene šansone,

sapramiške in maksi mačke. Osebo Svetlano rad poslušam.

Poleg znanih ansamblov mengeški godbeniki vsako leto poskrbijo za nova presečenja. Prijetno je poživil rock ansambel Evforija. Fantje so dali duška svojim glasbilom in sebi, pa nabijali v brk vsem narodnjakom.

Tudi brhke in žlahtne harmonikarce so v svoj redni program brez predsodkov uvedle tudi mini seks-shop program. Radovedni voditelj Boris nikakor ni doumel, kako deluje kakšen poseben inštrument. Ena izmed pogumnih mu je morala v živo pokazati, da palico pomoči ali posliniš in jo porivaš med kožo, noter pa ven, toliko časa, da ji pride, mislim, da pride prava glasba. Hec, a ne?

Povsem nov inštrument, »škařbas« so jim v dar prinesli prijatelji iz Borovelj. Zato lahko pričakujemo, da bodo prihodnje leto prinesli vsaki puško. V Borovljah izdelujejo najboljše.

To je tisto, kar polni mengeške dvorane. Poleg Alpskega kvinteta, Marele Internacional, Nageljna in še in še. Mengeškemu Zvonu dajem visoko ceno. Pravi cukrček, poln miline, romantike in tistega melosa, ki spominja na lepo, vaško življenje. Odlično in poživljajoče. Šov program od Oberkorošcev je bil boljši od otvoritvene predstave v Albertwillu, ko so se neki angelci guncali na velikanskem ringšpilu in človeški, stonogi pajki kobacali po vrveh.

Korošci so dobrodušno prepevali, muzicirali, jodlali in na vso moč zabavali ljudi.

Prvič smo videli slovitega trobentača Mengšana Franceta Kompareta v »civilu«, ko je pokazal, kako težka je pot trgovskega potnika ali glasbenega managerja. Res hudo.

Iz neuradnih krogov smo zvedeli, da nameravajo Mengšani z godbeniki na čelu zgraditi za prihodnjo »deveto« Marelo novo, velikansko dvorano. To bi jim človek kar verjel, seveda, če ne bo prišlo kaj vmes. To se pa lahko zgodi, če Slovenijo razdelijo seveda na tristo in več občin, kar bi sledilo, da bo Mengeš razdeljen vsaj na pet občin. Nato pet županov in jasno pet novih kulturnih domov. Vprašanje bo, če bodo Mengšani še tako skupaj držali in v kateri dom bodo spravili Marelo.

Ker to ne bo jutri, bo iz mengeške godbe zrasel gotovo še kak nov ansambel, »goveji« ali pa tudi ne.

V vsakem primeru bodo simpatične harmonikarce razvijale svoj seks-schop naprej, pa, če je prvemu možu naše barke to všeč ali ne. Demokracija je na strani pogumnih in norme morale včasih čudno zmeša.

Vse izvajalce in organizatorje osme mengeške Marele imam iskreno rad in jih vse spoštujem. Ob izvedbi osme Marele sem na moč užival. Rahlo senco so mi delale skrbi, kdaj se bo udril sneg s kozolca na oder, na kovača, župana, Janeza in njegov kontrabas. Kot da ni bilo drugega prostora, razen pod kappom. ANDREJ ZAJC

DANICA VOLČINI
Vir, Bukovčeva 30
61230 Domžale
Tel.: 061/711-890

KAJ VAM NUDI TAČEK?

● program Chiccho ● otroško konfekcijo (kompleti, perilo, trenirke, igralske hlače, majice...) ● plenice Pampers ● otroško opremo, previjalne mize po naročilu ● igrače, knjige

Vse to in še več v trgovini TAČEK vsak dan od 9. do 13. in od 15. do 19. ure, ob sobotah pa od 8. do 12. ure.

Se priporočamo!

MI AMIGO d.o.o.
mengeš (061) 739-353

vabi k vpisu

v tečaje priprave na sprejemne izpite za srednje šole za visoke šole »malo maturo« maturo

*
slovenski jezik angleški jezik matematika

po potrebi bomo izvajali tudi tečaje za snov iz drugih predmetov

možnost plačila s čeki

pri vpisu v dva tečaja popust

Hitrostni motociklizem

Obdobje novih časov

Vse življenje sedemintrideset-letnega elektro mehanika Petra Verbiča, ki ima v Srednjih Jaršah pri Domžalah svojo obrtno delavnico, je tesno povezano z motorji. Bivši večkratni državni prvak in dobitnik zlate čelade je sedaj predsednik AMD Domžale in hkrati tudi predsednik komisije za hitrostni motociklizem pri AMZ Slovenije. Za ta atraktiven motošport mu je v domačem okolju uspelo pritegniti celo vrsto novih tekmovalcev. Mnogi so postali šampioni. Poln načrtov in ustvarjalnosti si v novih razmerah, ki narekujejo profesionalen odnos do dirkanja in organizacije dirk (po razpadu Jugoslavije), prizadeva vse to dvigniti na čim višji nivo. Seveda je največja težava glede primerne tekmovalne proge. Edina alternativa dirkališča v Sloveniji je na letališčih v Portorožu in Mariboru. AMD Domžale, ki je za zdaj edini organizator teh dirk pri nas, je lani že uspešno organiziral dirko v Portorožu, prvo po dolgih letih v Sloveniji. Letos pa ima v načrtu štiri mednarodne dirke, ki bodo hkrati štejele tudi za državno prvenstvo. Dve dirki bosta na podaljšani 2 km

dolgi stezi (lani 1 km) na letališču v Portorožu. Prva bo 25. in 26. aprila in druga ob koncu sezone, 17. in 18. oktobra. Prvič po tridesetih letih, ko so bile dirke na Ljubelju, bomo spet videli dve gorski dirki 17. maja in 16. avgusta v Dolskem na progi Kamnica - Klopce, na 2 km dolgi progi z 200 m višinske razlike. AMD Domžale bo sodelovalo z klubom ADAM Racing Team tudi pri organizaciji dirke v Mariboru. V novi sezoni bo torej pet dirk v prvem Slovenskem državnem prvenstvu, ki bo potekalo v petih razredih: do 125 ccm - serijski (od 14 let); do 125 ccm - tekmovalni; do 250 (od 16 let);

superbike in prikolice. Poleg tega si prizadevajo, da bi naši tekmovalci vozili v sklopu avstrijskega državnega prvenstva. V novih razmerah, ki terjajo profesionalen pristop, je AMD Domžale formiralo A tekmovalno ekipo, v kateri bo en tekmovalci, in B ekipo z vsemi preostalimi 12 tekmovalci, s svojimi sponzorji ali s sponzorji prek društva. V A tekmovalni ekipi bo naš najboljši motorist šestnajstletni Igor Jerman, ki mu bodo skušali zagotoviti optimalno (vse je seveda odvisno od finančne podpore sponzorjev), od tekmovalnih motorjev in tehnične priprave do treningov in tekmovalni.

Peter Verbič

Glavni sponzor ekipe bo HB internationale, sponzorja: Helios Domžale in Zavarovalnica Triglav. V ekipi bodo vodja ekipe, tehnični vodja priprave motorjev in dva mehanika. Vse to domžalske motocikliste vodi k cilju, da bi ob koncu domačih in tujih velikih mednarodnih tekmovalnih zmagala slovenska himna.

MIRAN KOKALJ

Občinsko prvenstvo ŠSD v namiznem tenisu

V organizaciji ZTKO Domžale je bilo v telovadnici TVD Partizan Mengeš občinsko prvenstvo v namiznem tenisu za učence in učenke osnovnih šol v domžalski občini. Izvajalec je bil TVD Partizan Mengeš pod vodstvom Toneta Gostiše in Jožeta Mlakarja.

Tekmovanje se je v ekipnem delu, ki je bil v ponedeljek, 9. marca, udeležilo 15 ekip iz petih osnovnih šol, v kategoriji posameznice, ta del tekmovalja je bil v sredo, 11. marca, pa je sodelovalo kar 78 mladih igralcev in igrajk iz šestih osnovnih šol. Kot je že v navadi, so imeli največ uspeha pred-

Občinska prvaka v namiznem tenisu za leto 1991/92, Tanja RIBNIKAR in Gregor JAMŠEK (oba OŠ Mengeš) Foto: Janez Stibrič

stavniki iz OŠ Mengeš in OŠ Janko Kersnik-Brdo. Prvenstvo je potekalo v v čudovitem, tekmovalnem razpoloženju, nekaj medsebojnih dvobojev pa je bilo kar na vrhunski ravni. V kategoriji učenci 5.-8. razred so v finale prišli samo predstavniki OŠ Mengeš, kar je bilo dokaj presenetljivo glede na kvaliteto njihovih največjih nasprotnikov z OŠ Janko Kersnik-Brdo. Najuspešnejši tekmovalci so se uvrstili na regijsko tekmovalje.

Rezultati:

Učenci - ekipno

1. OŠ Mengeš I
2. OŠ Janko Kersnik, Brdo I
3. OŠ Mengeš II
4. OŠ Janko Kersnik, Brdo II

Učenke - ekipno

1. OŠ Janko Kersnik, Brdo I
2. OŠ Mengeš I
3. OŠ Janko Kersnik, Brdo II
4. OŠ Mengeš II

Učenci 1.-4. razred posamezno

1. Štefan Prvinšek OŠ Janko Kersnik, Brdo
2. Jan Verber OŠ Mengeš
- 3.-4. Gašper Srebačič OŠ Mengeš
- 3.-4. Borut Majdič OŠ Mengeš

Učenke 1.-4. razred posamezno

1. Katja Frol OŠ Mengeš
2. Alenka Knuplež OŠ Mengeš
- 3.-4. Nataša Sajk OŠ Janko Kersnik, Brdo
- 3.-4. Metka Pustotnik OŠ Janko Kersnik, Brdo

Učenci 5.-8. razred posamezno

1. Gregor Jamšek OŠ Mengeš
2. Gašper Gostiša OŠ Mengeš
- 3.-4. Miha Javh OŠ Mengeš
- 3.-4. Klemen Jamšek OŠ Mengeš

Učenke 5.-8. razred posamezno

1. Tanja Ribnikar OŠ Mengeš
2. Tanja Pervinšek OŠ Janko Kersnik, Brdo
- 3.-4. Petra Strukelj OŠ Janko Kersnik, Brdo
- 3.-4. Franja Močnik OŠ Janko Kersnik, Brdo

JANEZ STIBRIČ

NAPREDEK - GLAVNI POKROVITELJ ZIMSKEGA KROSA

Na novi progi

Domžalski atleti ne počivajo, bi bil kratek raport o delu Atletskega kluba Domžale, katerega tekmovalci redno trenirajo in tudi sodelujejo na različnih tekmovalnih, znani pa so tudi kot dobri organizatorji.

Pred kratkim so se tako domžalski atleti udeležili že tradicionalnega mitinga kluba IBL Olimpija v dvorani v Šiški. Tu jih je kar precej izkoristilo priložnost in izboljšalo svoje osebne rekorde na najkrajših progah. Lepo vreme pa letos atletom omogoča, da se s treningom, ki je za najboljše kar štirikrat v tednu, selijo na zunanja športna igrišča, precej moči pa so si pridobili tudi na enotedenskem treningu v Strunjano.

Sredi februarja je Atletski klub Domžale na svoji progi (za TEN TENOM) pripravil II. zimski kros, na njem se je pomerilo več kot sto tekmovalcev, med njimi tudi iz Maribora, Celja, Slovenske Bistrice, Velenja, Ljubljane in od drugod. Proge so bile dolge od 1000 do 8000 metrov, v posameznih kategorijah pa so zmagali: pri pionirskih Jasna Hajšek, AK Obrtnik Slovenska Bistrica, tretja je bila domačinka Darja Kokalj, pri pionirskih je bil najboljši

Mitja Kranjčič, prav tako iz Slovenske Bistrice, med zmagovalce pa so se vpisali še: Jolanda Steblovnik iz Velenja (Vesna Sovinc je bila sedma), Robert Prelog s Ptuja, Barbara Železnik iz ŽAK Ljubljana, Izudin Hrapič iz Velenja in Marjan Krempelj iz Slovenske Bistrice. Med veterani je bil Anton Vidovič iz Lukovice tretji. II. zimski kros je tudi zaradi pokroviteljev (generalni pokrovitelj je bil NAPREDEK Domžale, sponzorji pa Razvojni zavod ter Komunalno stanovanjsko podjetje iz Domžal, Kočna iz Kamnika in Varnost iz Mengša) lepo uspel in je bil dobra priložnost za »trening« organizatorjev pred osrednjo atletsko prireditvijo SPOMLADANSKIM KROSOM v aprilu. V.

SIMOK

STANE GRM
VIR, Zrinjskega 20,
telefon: 724-368

IZVAJAM
elektroinštalacijska
dela

Republika Slovenija MINISTRSTVO ZA DELO REPUBLIŠKI ZAVOD ZA ZAPOSLOVANJE Ljubljana, Glinška 12

Razpisuje

JAVNI NATEČAJ

»1000 NOVIH DELOVNIH MEST«

Republiški zavod za zaposlovanje razpisuje NATEČAJ za sofinanciranje odpiranja novih delovnih mest. Za vsako novo delovno mesto, na katerem bo delodajalec zaposlil brezposelno osebo, bo zagotovljeno 150.000,00 SLT kot nepovratna sredstva.

POGOJI NATEČAJA:

1. Na natečaju lahko sodelujejo fizične in pravne osebe, ki bodo na območju Republike Slovenije zagotovile zaposlitev brezposelnim iskalcem zaposlitve, prijavljenim pri Republiškem zavodu za zaposlovanje in še zaposlenim delavcem, ki imajo status trajnega presežnega delavca.
2. Obravnavani bodo le novi programi ali širitve obstoječe dejavnosti, ki zagotavljajo nova delovna mesta.
3. Nova delovna mesta morajo zagotavljati zaposlitev za nedoločen čas.

NAVODILA ZA SODELOVANJE NA NATEČAJU:

1. Prijavo na natečaj pošljite pristojni Enoti Republiškega Zavoda za zaposlovanje.
2. Prijava mora vsebovati:
 - predstavitev obstoječe dejavnosti
 - dokumentacijo za novi program (poslovni načrt s tržno in ekonomsko utemeljitvijo novega programa ali programske preusmeritve)
 - opis delovnih mest, ki jih zagotavlja novi program (zahtevana stopnja izobrazbe in poklic, posebna znanja in zahteve...)
 - izpolnjen obrazec RZZ - 06/92
3. O dodelitvi sredstev bo v skladu z določili natečaja in sprejetim poslovnikom odločal odbor pri Republiškem Zavodu za zaposlovanje.
4. Sredstva, odobrena z natečajem, izključujejo možnost izkoriščati druga sredstva za izvajanje programov pri aktivni politiki zaposlovanja.
5. Dodatne informacije dobijo vsi zainteresirani pri Enoti Republiškega Zavoda za zaposlovanje v Domžalah.

Novice s Srednje šole

V skladu z novo zakonodajo se je Srednja kovinarska in us-

njarska šola preimenovala v SREDNJO ŠOLO DOMŽALE.

Paviljon Srednje šole Domžale na sejmu Alpe-Adria

Šola se je v hali A Gospodarskega razstavišča (fotografija) vidno predstavila na mednarodnem sejmu Alpe-Adria. Pokazala je program za računalniško krojenje, modeliranje in oblikovanje predmetov. Program je plod sodelovanja inženirjev-učiteljev na šoli in novogoriškega Primexa. Šola organizira tečaje za uporabo tega programa tudi za zunanje interesente.

6. in 7. marca je bil informativni dan za osmošolce. Šola še vedno vpisuje učence v široko paleto dve-tri- in štiritletnih strojnih, kovinsko-predelovalnih (strugar, frezalec, orodjar; varilec, klepar, avtoklepar; monter hladilnih, vodovodnih, ogrevalnih, klimatskih in plinskih naprav; finomehanik, strojni meha-

nik, ključavničar) in usnjarskih poklicev (usnjarski, konfekcijski in galanterijski tehnik; usnjarsko-krznarski konfekcionar; usnjarski galanterist). Starši in mladi so si šolo tudi ogledali in bili najbolj zadovoljni z novimi in preurejenimi prostori, dopoldanskim poukom, odlično prometno povezanostjo Domžal in širokim znanjem, ki v teh časih rastoče nezaposlenosti še vedno omogoča relativno ugodne možnosti za zaposlitev ali samozaposlitev v obrti in podjetništvu. Največ zanimanja je bilo za šolanje finomehanika.

Za prvošolce v okviru obveznih izbirnih vsebin poteka program EKOLOGIJA. Do sedaj so na godni učni poti opazovali spremembe, ki jih na rastju povzroča človekova ekološka nesposobnost, ogledali so si čistilno napravo v Študi, farmo v Ihanu in imeli predavanje o ekoloških problemih domžalske občine. Tekst in foto: I. L. L.

KRISTINA BRODNIK

Mini krilo kot protest

Kristino smo ujeli sredi dela na sedežu SDP, ko je hitela pripravljati predavanje Boštjana M. Zupanciča o javni morali. Dogovarjala se je za plakativno, vabilo, voditelja, ozvočenje, dekoracijo,...

Na Stranki demokratične preнове bi pričakovali starejše člane, tiste, ki še verjamejo v moč ideje, ne pa simpatično dekle. Kaj te je privedlo v SDP, te drugje niso marali?

Ne bodi smotan! Jaz jih nisem marala! Nekateri stranke se mi zdijo preveč »popeglane«, druge premalo revolucionarne. Pomagal pa je razgovor o programu in ciljih stranke z njenimi starimi člani. Svoje je naredil tudi študij na filozofski fakulteti, ki mi je dal ustrezno injekcijo levičarstva.

Levičarstvo. Ali to še sploh obstaja? Kako gledaš na revolucijo?

Lahko odgovorim posredno? Mislim, da se je v življenju za svoje ideale potrebno boriti. Zavračam fizično nasilje, verjamem pa v dobro. Oblast, kar vidimo tudi danes pri Peterletu, ni nekaj, kar se rade volje prepušča.

Torej je ta stranka že od nekdaj »tvoja«?

Sploh ne. Moje simpatije do nje izvirajo šele iz poznih osemdesetih let, ko je Jugoslaviji predstavila jasen načrt prehoda v drugačen politični sistem, ko se je borila za narodnostne pravice, samostojnost republik, človekove pravice in svobodo,...

Kot bi dejal dramatik Drago Jančar v Velikem briljantnem valčku, si zdaj »V«. Kaj delaš v SDP?

Pomagam izdajati Levi čar, naše glasilo, ki je ob šankih že postalo obvezno čtivo. Organiziram okroglice mize in razprave, na noge postavljam Demokratični forum,...

Kaj je to Demokratični forum?

Gibanje! Levičarsko gibanje, blizu sindikalnemu boju delavcev, študentom - mladim nasploh, obrobni družbenim skupinam. Ukvarjamo se z ekološkimi problemi, narkomanijo, brezposelnostjo, človekovimi demokratičnimi svobodinami. Delamo tudi na združevanju mladih popotnikov, mirovnikov in zabavi mladih...

In kakšne zabave so tebi všeč?

Da se vsi razumemo, se imamo radi, ob kitari pojemo o ljubezni, bratstvu, prijatelju in svetu brez meja... (Recimo John Lennon in podobne fore)... ter sem ter tja vzklknemo: »Lastnina je tavnina«...

Zraven pa zrolate marihuano!

Droge pa ne!

Ponavadi si dobre volje. Katero pesem si zjutraj zapoješ, da se te drži optimizem ves dan?

California dreamin' is where i wanna be.

Sanjaš o Kaliforniji. Torej se je leto 1969, v katerem si bila rojena, s hipijevstvom in študentskimi nemiri, krepko vtisnilo v tvoje gene!

Mogoče sem reinkarnacija študentskega upornika, ki je umrl v nemirih. Verjetno se je v demonstracijah proti vojni v Vietnamu boril za svobodo mišljenja, govora, oblačenja, ugovora vesti, pravico do izbire svojega življenja, a mu ni uspelo.

Bo tebi?

Mislim, da bo, ker imam dovolj energije (pa ne jedrske) in borbenega duha.

Kristina Brodnik

Videti te je tudi na Rdečem križu.

Pomagam socialno ogroženim in beguncem, s pisarniškim delom pa prek študentskega servisa zaslužim tudi kakšen tolar. Imaš mogoče uro?

Mogoče jo imam!

Težiš! Povej, koliko je!

Dvajset do osmih.

Že! Moram leteti!

A na košarko?

Ne! Te že dolgo ne treniram več. Zdaj s kolegicami hodim na aerobiko, moram skrbeti za svoje telo. Sploh zdaj, če si bom iz protesta proti odloku o javni morali kdaj nataknila mini krilo.

A ti, ki si zmeraj v hlačah?

Pa ravno v tem je štos! Besede in Kristino lovil ter zapisal: IGOR LIPOVŠEK LENASI

Umetnostno kotalkanje Alpe Adria v Domžalah

V nedeljo, 15. marca, popoldne je bilo v Hali komunalnega centra v Domžalah mednarodno umetnostno kotalkarsko tekmovanje v okviru sodelovanja ALPE ADRIA. Izvedbo tekmovanja je Zveza kotalkarskih športov Slovenije zaupala Kotalkarsko, drsalnemu klubu Domžale, ki je svojo nalogo tudi odlično opravil.

V kotalkanju so se pomerile štiri skupine, dve iz Italije, iz Furlanije-Juljske krajine in Veneto ter dve iz Slovenije. Na otvoritveni slovesnosti je tako tekmovalce kot gledalce poleg drugih pozdravil tudi domžalski župan magister Ervin Anton Schwarzbatl.

Tekmovalci in gledalci v Hali komunalnega centra v Domžalah

Prvo mesto si je priborila kotalkarska ekipa Veneto, zbrala je 43 točk, drugo mesto je prav tako pripadlo gostov iz Furlanije-Juljske krajine, dosegli so 20 točk. Tretja je bila ekipa Slo-

venija I z 19,5 točke in četrta ekipa Slovenije II. Prireditev si je ogledalo veliko ljubiteljev kotalkarskega športa in staršev nastopajočih otrok.

Domžalski organizatorji in člani kluba so med drugim povedali, da bi radi še bolj razširili ta šport. Upajo tudi, da se jim bo posrečilo priti do kotalkarskega igrišča – ploščadi na prostem.

Že sedaj pa vas vabijo na prihodnje tekmovanje, ki bo prav tako v Domžalah 16. in 17. maja letos. Hkrati se organizatorji zahvaljujejo vsem, ki so jih pri tem delu podprli in se jim seveda še vnaprej priporočajo.

S. S.

Narodne noše na kotalkah ob zaključku tekmovanja

VRHUNSKI REZULTATI OLIMPIJCA

Biatlonec iz Ihana

Biatlonec Boštjan Lekan, poleg alpske smučarke Barbare Brlec prvi domžalski olimpijec – udeleženec zimskih olimpijskih iger v Albertvillu. Prvič pod slovensko zastavo, prvič za samostojno Slovenijo.

Skoraj dve desetletji truda

S šestindvajsetimi leti je bil Boštjan med najstarejšimi v mladi slovenski olimpijski odpravi. Pa se tudi počuti starega?

Nikakor, saj sem vendar v tistih letih, v katerih imam še zelo veliko možnosti napredka. Prenekateri biatlonci dosegajo svoje najboljše rezultate, ko so stari že krepko čez trideset let.

Pred dvema desetletjema, ko je Boštjan v smučarskem klubu Ihan začel s smučarskim tekom, prav gotovo ni slutil, da bo zdržal toliko časa; postal članski državni prvak v biatlonu (v nekdanji Jugoslaviji) in nekaj let kasneje olimpijec... In to z najboljšo uvrstitvijo v biatlonu doslej.

ZOI Albertville 92

Bil si 21. na 20 km. Se ti je to posrečilo ali...?

Že dalj časa sem pričakoval dober rezultat, saj sem na trenirnih in preglednih tekmah dosegel zelo dobre uspehe. Tako sem bil na zadnji pregledni tekmi v Italiji med številnimi sovjetskimi biatlonci četrty, niti minuto ne za prvim Sovjetom (sedaj EUN). Na olimpijadi sem vendarle uspel združiti odlično streljanje (1 zgrešen strel) in soliden tek.

Na prvem olimpijskem nastopu se biatlonska ekipa ni proslavila. Kako to?

Vse nas je mučila velika trema, saj dan pred tekmovanjem skoraj nisem spravil grizljaja vase, in to se je tudi poznalo na tekmi, kjer smo sicer dobro zadevali, le tekli izredno slabo.

Kaj pa olimpijada sicer?

Nekaj izrednega, nepozabnega, skratka, treba jo je doživeti. Upam pa, da ni bila zadnja, je hudomušno dodal.

Služba in njene obveznosti

Od 1. 7. 1991 smo biatlonci, smučar tekač Kavalari in strelec Raymond Debevc zaposleni na Ministrstvu za obrambo Repu-

blike Slovenije. Status imamo sedaj urejen podobno kot v drugih evropskih državah.

Zaposleni ste kot inštruktorji za biatlon in kakšne so vaše obveznosti?

Od aprila do maja bomo na voljo Ministrstvu za obrambo Republike Slovenije, najverjetneje bomo v učnih centrih na Igu in v Pekrah.

Se da od biatlona živeti?

Ha, od biatlona ne, kvečjemu za biatlon, mnogo je odrekanj. Imam tudi pokrovitelja VIVA moda Dušana Peterka usnjarska galanterija.

Pa družina?

Je še majhna, sva samo dva. Moram priznati, da mi je življenska družica pri športu v veliko oporo.

Prihodnost

Vem, da še ne nameravaš prenehati z biatlonom, torej je organiziranost v SZS dobra?

Spadamo pod SLZ, za nas že nekaj let, od 1. 7. 1992 tudi poklicno skrbi dokaj uspešno Janez Vodičar. Zadnja leta smo veliko napredovali, smo zelo homogena ekipa petih tekmovalcev pod neprestano budnim očesom beloruskega trenerja Volodje Kavalkijeviča, ki je res izjemen strokovnjak.

Leko, kot mu sicer pravijo, je še dodal:

Za veselo razpoloženje v naši ekipi skrbe Štajerci (Sašo Grajf), Ožbolt, ki je najmlajši, pa nam vpliva mladostni optimizem. Oba sta obenem izvrstna športnika.

Nekaj dni po najinem pogovoru je Sašo Grajf dosegel največji uspeh slovenskega biatlona s četrtem mestom na tekmi za svetovni pokal (10 km) v Skandinaviji.

Da pa je tudi moj sogovornik Boštjan v izredni formi, je potrdil 10. aprila na 20 km preizkušnji za svetovni pokal na Norveškem. Bil je odličen 5. Za dobro minuto in pol za olimpijskim zmagovalcem Nemcem Markom Kirchnerjem, in le 13 sekund za bronasto kolajno. Torej je že čisto blizu medalje, snu vsakega vrhunškega športnika.

Skromnemu Boštjanu in njegovi ekipi želimo kar najmanj zgrešenih strel in hiter tek, saj bomo o njih še veliko slišali.

JANEZ GREGORIČ

Še zadnji nasmeh pred startom

Veselo na snegu v Žejah

Foto IVO KRANJČ

TAIDA d.o.o. KAMNIK

Titov trg 22, 61240 Kamnik, tel. 061 831-641

Uradni zastopnik za avdio in video program s konkurenčnimi cenami

Ob 40-letnici PD Janez Trdina Mengeš 2. del

Tudi lani nadvse uspešni

Na mladih svet stoji. Da to res drži tudi v mengeškem primeru, potrjuje novi predsednik PD Janez Trdina Janez Slokan, ki je lani s pomočjo zagnanih pomočnikov izpeljal nadvse bogat program. Enako ambicioznega so si zastavili tudi za letos. Na nedavnem občnem zboru so ugotovili, da vsi odseki delujejo brezhibno, da je osrednji objekt Mengeška koča v pravih rokah, da tudi Jurček dobiva dokončno podobo ter da – to pa je najpomembnejše – vse več Mengšanov in okoli-

čanov hodi v hribe po svoje zdravje.

Vojno planinsko leto

Kljub vojni, ki je prekrizala prenekatero planinske poti, so mengeški planinci v preteklem letu izpeljali po vseh odsekih večino programa. Tako propagandni, vodniški, gospodarski, mladinski in sekcija Lek so delovali po načrtu.

S skupnimi močmi so še pred junijsko vojno izpeljali več pomembnih akcij, od tradicionalnega sankškega Mulejevega memoriala v februarju do tradicionalnega trimskega pohoda na Rašico v aprilu. Velik zalogaj je bila organizacija 21. planinskega tabora MDO Ljubljana; izpeljali so ga ponovno na mengeški Gobavici. Pri brezhibni izvedni ima veliko zaslug tudi KS Mengeš in veliko zasebnikov, saj so tabor tudi denarno podprli.

Vsakoletni mladinski tabor, predviden za konec junija v Trenti, je zaradi vojne odpadel, organiziran pa je bil mesec dni kasneje v Tamarju. Primož Kržan, načelnik MO, je s svojimi sodelavci poskrbel, da je bil njihov odsek med najbolj aktivnimi, saj so izvedli tudi organizirano smučanje na Kravcu, sankanje, pohod na Nanos, Krumperk, Porezen, Šmarno goro, na Rašico, Kamniško sedlo, Dobrčo, v Repov kot, po Pohorju od Maribora do Slovenj Gradca, Grintovec in Triglav. Mladinski odsek je pomagal tudi pri vodenju učencev na športnih dnevih na Blegoš. Kriško planino in Veliki Draški vrh. V okviru poletnega tabora pa so izvedli pohode na Ciprnik, Vrščič, Peč. Malo Mojstrovko, Jasno in Jalovec.

Planinska sekcija Lek, ki spada tudi pod PD Janez Trdina, je opravila sedem zelo

dobro obiskanih pohodov oz. izletov, in sicer od Istre do Koroske, vedno pa je bilo toliko interesentov, da je bil avtobus nabit poln.

Zelo dejaven je bil tudi vodniški odsek, ki vključuje deset mladinskih in deset mladinskih vodnikov ter štiri vodnike za zimske razmere, gorskega vodnika in gorskega vodnika pripravnika. Prav tako pa imajo v društvu gorskega reševalca inštruktorja in devet gorskih reševalcev ter pripravnika Gorske reševalne službe (ki spada pod Kamnik), alpinistični odsek pa ima enajst alpinističnih inštruktorjev. Vsi so se šolali na PZS, tako da za kvaliteten kader ni skrbi.

Propagandni odsek je pripravil več predavanj in razstav, med katerimi je treba še posebej omeniti predavanje Toma Česna. Načelnik Marjan Vrhovnik pravi, da v prihodnje pričakuje na tem področju še večjo udeležbo in zanimanje.

Alpinistični odsek je bil prav tako zelo aktiven. Člani so plezali tako v Kamniških kot Juljskih alpah, dva člana pa tudi v Franciji in Italiji. Janez Kešnar ocenjuje, da je bilo opravljeno nekaj izredno zahtevnih plezanj, ocenjenih z VIII in VIII+.

Gospodarski odsek z Matijo Slokanom na čelu pa ugotavlja, da je Mengeška koča dobro vzdrževana in da je sodelovanje z zakupnikom Zdravkom Slaparjem dobro.

Kako naprej

PD Janez Trdina ima jasno zastavljen program tudi za letos, ko bodo praznovali svoj okrogli jubilej. Sankaško tekmovanje je bilo že izvedeno, pred vrati je slavnostna akademija, zatem pa bodo sledili tradicionalni pohod na Rašico, pred prvim majem bodo slovesno odprli Jurčka, med letom bodo taborili, šest članov alpinističnega odseka pa bo skušalo preplezati Baghirati IV v Indiji. Novembra naj bi bila v Oranžeriji tudi planinska razstava ob 40-letnici društva.

Seveda ne bo manjkalo tudi planinskih izletov oz. pohodov. Peter Rojc bo popeljal izletnike že ob koncu februarja v neznanu. Peter Suhač na Obolno, Lojze Popelar na Posavko hribovje. Miloš Pertovt na Hleviško planino. Jože Hribnik na Polovnik, Franci Košenina na Dobrač, Janez Zupan na Vogel in Komno, Božo Breznik na Debeli vrh, Marička Benda na Košenjak, Tone Kolonin na Debelo peč, Milena Murn od Litije do Čateža in seveda še kam.

Ob tem bo imel mladinski odsek pohod na Šmarno goro, Porezen, Presedlaj, Dobrčo, Storžič, Nanos, Vremščico, Pečel pri Borovnici, Kočno, Ojstrico, Mokrico. Veliko planino in Kamniški vrh, tradicionalni planinski tabor pa bo letos v Vratih.

Če še niste planinci, potem se jim brž priključite, kajti v hribih je najcenejše nabiranje zdravja in psihofizične kondicije, to pa potrebujemo vsi za premagovanje vsakdanjih težav.

Mengeški planinci so veseli in dobro organizirani pohodniki. Po vseh gospodinjskih so raznosili tudi program izletov s koledarčkom, ob svojem programu pa so zapisali tudi tale verz, ki jim je očitno moto za pot v hribe:

»Pojdite z nami na goro, saj žal bo tistemu, ki spodaj bo!«
IVAN SIVEC

ANKETA PODJETNIŠKIH NAČRTOV OBRTRNIKOV IN PODJETNIKOV ZA UGOTAVLJANJE ZAHTEV ZA OBRTRNO IN PODJETNIŠKO PROIZVODNO IN POSLOVNO CONO MENGEŠ

Krajevna skupnost Mengeš organizira anonimno anketo s pomočjo katere želi pridobiti nekatere podatke na osnovi katerih se bo izdelal idejni projekt za določitev velikosti, namembnosti in lokacije obrtno podjetniške in/ali proizvodno poslovne cone Mengeš. Trenutno stanje in tudi uradni podatki ne prikazujejo vseh načrtov in podjetnosti krajanov ožje in širše okolice. Za dolgoročno planiranje potreb po proizvodni in poslovni coni pa potrebujemo ocene podjetniških in osebnih načrtov s pomočjo katerih bomo lažje postavili osnovna izhodišča za izgradnjo in lociranje cone.

Prosimo vse zainteresirane občane, ki imajo ambicije in načrte delovanja v taki coni, da izpolnijo podatke v anketi, ki jo dobijo na KS Mengeš. Lahko jo zahtevate tudi po telefonu številki 737-081 da vam jo pošljemo po pošti.

Za vse tiste, ki jim ni vseeno kakšen vpliv imajo obrtniki in mali podjetniki, ter ostali zasebniki na gospodarsko in podjetniško politiko krajevne skupnosti in občine pa ustanovljamo GOSPODARSKO PODJETNIŠKI KLUB v Mengšu. V primeru vašega interesa, da bi aktivno sodelovali v tem klubu ali bili njegov sponzor, vas vabimo, da se javite na KS Mengeš in povabili vas bomo na ustanovitveni sestanek.

KS Mengeš

Rdeči križ občine Domžale

Naša skrb za begunce

Občinska organizacija Rdečega križa Domžale je začela v začetku meseca septembra sprejemati prve prijave beguncem iz Hrvaške, ki so se nastanili pri sorodnikih in znancih v naši občini. Takoj smo začeli voditi evidenco o beguncih in vse podatke smo na predpisanih obrazcih pošiljali poizvedovalni službi RK Slovenije in prijavnemu odjavni službi občine Domžale. Sprva je bilo veliko težav pri dodelitvi statusa begunca, ki pa ga je Republika Slovenija pozneje ustrezno opredelila z določenim seznamom ogroženih območij v Republiki Hrvaški in terminom vojni begunec z območja Hrvaške. Vse begunske osebe, ki so izpolnjevale pogoje, so dobile status begunca po ženevskih konvencijah, ki jim je služil tudi kot osnova za zdravstveno zaščito ter kot osebni dokument. V začetku, ko še niso bili strogo opredeljeni statusni po-

goji, smo v naši občini šteli že prek 400 begunskih oseb.

Izvršni svet občine Domžale je imenoval delovno skupino pri občinskem štabu CZ, kjer smo sprejeli načrt za nastanitev beguncev iz Hrvaške. Veliko občanov se je tudi javilo, da bi sprejeli begunce na svoje domove. Tako smo imeli v občini Domžale kar nekaj družin, ki so sprejemale mamice z otroki v svoje domove. Vse več problemov pa se je pojavljalo pri šoloobveznih otrocih, ki so jih sprejeli v naših šolah. Begunske osebe so bile nastanjene pri nekaterih občanovih že tri ali več mesecev in pojavile so se večje finančne težave pri vzdrževanju osnovnega življenjskega standarda teh družin in pri njih nastanjenih beguncih.

Pomoč, ki jo prejema begunske osebe, je predvsem osnovna zdravstvena zaščita. Izdajamo prehrabene pakete, ki jih prejemo od RK Slovenije, če teh ni dovolj, pa izdamo naročilnice za nabavo prehrabnih artiklov. Iz skladišča izdajamo tudi rabljena oblačila in obutev, ki so jih darovali naši občani. V mesecu februarju so se ne-

kateri begunci začeli vračati na svoje domove, tako da imamo trenutno prijavljenih še 93 begunskih oseb v občini Domžale.

Pomoč, ki je bila nudena s strani Občinske organizacije Rdečega križa, je bila naslednja:

– izdali smo 272 prehrabnih paketov

– izdali smo naročilnice v vrednosti 282.545,00 SLT za prehrabeno blago

– povrnili stroške šolske prehrane begunskih otrok v vrednosti 14.186,00 SLT

– oskrbnina za begunske otroke v vzgojno varstveni organizaciji v vrednosti 26.016,00 SLT

– izdane naročilnice za stroške prevoza ob vrnitvi beguncev v vrednosti 19.598,00 SLT

Obveščamo vse begunce in občane, ki so potrebni pomoči, da je skladišče rabljenih oblačil odprto vsak četrtek od 15. do 17. ure. Pomoč v prehrabnih paketih pa izdajamo vsak delovni dan od 8. do 15. ure.

Organizacija Rdečega križa se zahvaljuje vsem, ki so sprejeli prebegle družine na svoje domove, posebej še družinam Viktorja SKALE iz Vira pri Domžalah, Dana JUTERSKA iz Doba in Lucije ZUPAN iz Trzina. Omenjamo samo nekatere, ki niso imele sorodstvenih vezi in so sprejele več veččlanskih družin beguncev iz Hrvaške.

Zahvaljujemo se za nakazano denarno pomoč naslednjim podjetjem: Papirnica Količevo, Mlinostroj Domžale, Tosama Domžale, centralna čistilna naprava Domžale – Kamnik, Mengo d.o.o., gostišče Konjšek Trojane, Zdravstveni dom Domžale, RK Ihan, Izvršni svet ob-

čine Domžale, KPC Jable, ki je dal na razpolago dva stanovanja, gostišče Keber Domžale, gostišče Repovž – Minuta, sindikat ZSSS – občinski svet Domžale, Gala Ljubljana za organizacijo humanitarne koncerta, smučarsko društvo Domžale za posojanje kombija. Posebna zahvala pa gre delavcem, sindikatu in vodstvu podjetja Helios za nakazano denarno pomoč.

Zahvaljujemo se tudi posameznim občanom, ki so darovali denar na naš žiro račun.

Za pomoč in sodelovanje se zahvaljujemo aktivistom Rdečega križa v KS, Sekretariatu za občo upravo in družbene dejavnosti občine Domžale ter Centru za socialno delo in patronažni službi ZD Domžale.

Občinska organizacija Rdečega križa Domžale

KRAJEVNA SKUPNOST MENGEŠ

OBVEŠČA

VSE KRAJANE, DA BO AKCIJA OČISTIMO MENGEŠ OD 6. DO 11. APRILA 1992, KOMUNALNO STANOVANJSKO PODJETJE DOMŽALE PA BO KOSOVNE ODPADKE POBIRALO 8. IN 9. APRILA 1992.

KRAJANI, PRIDRUŽITE SE NAM V SKRBI ZA LEPŠO IN PRIJETNEJŠO KRAJEVNO SKUPNOST MENGEŠ!

ŠTIRI DESETLETJA USPEŠNEGA DELA

NAPREDEK praznuje

»Praznovanje štiridesetletnice našega podjetja bo za vse nas predvsem priložnost za kratek pogled na prehojeno pot. Bo priložnost, da se še bolj zavemo svojega poslanstva, ki je v tem, da našim kupcem zagotovimo kvaliteten osebni in nepredrag nakup blaga. Bo tudi priložnost, da se z urejenimi trgovinami in dobro ponudbo oddaljimo vsem našim strankam, sodelavcem in prijateljem, s katerimi smo štiri dolga desetletja postavljali temelje današnjega modernega trgovskega podjetja«, na kratko označi sedanjí trenutek direktor Stane Skok.

Začel je Potrošnik

Drugi april 1952 je rojstni dan današnjega slavljence. Tedaj je bila namreč ustanovljena majhna trgovska organizacija Potrošnik, v kateri je 30 zaposlenih začelo skoraj iz nič postavljati temelje preskrbe na območju sedanje občine. V letu 1956 se prvič pojavi ime Napredek, ki označuje trgovsko organizacijo za prodajo živilskega in neživilskega blaga na drobno in debelo. Od tega časa dalje ostaja Napredek sinonim za preskrbovalno organizacijo, ki se hitro širi tako v mestu Domžale kot na podeželju. Vsak zaslužen dinar, ki ostane po pokritju stroškov, gre za razvoj.

To je nujno, saj se razvijajo tudi kraji in občina kot celota. Napredek prodaja, kupuje in gradi. Zrastejo samopostrežne trgovine v Radomljah, Preserjah, Količevem, Domžalah in v letu 1968 Veleblagovnici. S tem nakupnim centrom so bili postavljeni trdni temelji za bodoči razvoj. Ta dobi ponovni zamah z dograditvijo drugega dela v letu 1976. Že naslednje leto gradi Napredek veliko samopostrežno trgovino »Kidričeva« v novem naselju Domžal. V letu 1978 ukine vrsto manjših trgovin v Mengšu in zgradi veliko samopostrežno Rašico. V letu 1980 je na vrsti Lukovica, ki dobi lepo trgovino, v letu 1981 pa je zgrajena nova samopostrežna trgovina v Dobu. V istem letu je popolnoma obnovljena poslovalnica z gradbenim materialom Kurivo v Domžalah. Ko ne gradijo nove trgovine, obnavljajo stare trgovine v Blagovnici, Krašnji, Trojanah, samopostrežnico v Veleblagovnici itd. V letu 1983 zgradijo skupaj z občino, za potrebe podjetja in občinskih blagovnih rezerv, 4.000 m² veliko visokoregajno skladišče v Jaršah. Od tam uspešno oskrbujejo lastno trgovsko mrežo, v zadnjem času pa tudi nekaj sto zasebnih trgovcev in gostincev. V letu 1985 je obnovljena trgovina v Moravčah in v 1987. letu zgrajena nova samopostrežna trgovina na Rodici. V letu 1987 preselijo poslovalnico Kovinar v prostore nekdanje re-

Direktor Stane Skok

stavracije Pošta, podrejo dotrajano stavbo in tam zraste nova trgovina Sport Napredek s 600 m² površine, ki je med najlepšimi v Sloveniji. Tega leta obnovijo še poslovalnico Barve laki in v Mengšu mini blagovnico Zarjo. Vse to kaže, da je Napredek raste in se razvijal v skladu z razvojem kraja in potrebami potrošnikov.

Redna preskrba seveda ne bi bila mogoča, če ne bi imel Napredek obsežnega voznega parka in drugih sredstev, ki so potrebna za nemoten prevoz blaga od skladišča do lastnih in tujih poslovnih enot. Ima dokaj razvit računalniški podprt informativni sistem, saj vse pomembnejše poslovne dogodke spremljajo z računalniki. V zadnjem času se pripravljajo tudi na uvajanje črtne kode v skladišču in v maloprodajnih enotah.

Lahko rečemo, da v Napredku ni nikoli miru. Vedno se kaj dogaja, vedno je kaj novega. To velja za vsako dnevno poslovanje, kakor tudi za organiziranost firme. Nič jim ni sveto in trajno, vse se lahko spremeni. Nekaj pa mora ostati nespremenjeno. Med trgovci je Napredek prvi, želi ostati prvi in hoče biti najboljši.

V zadnjem času vrsta novosti

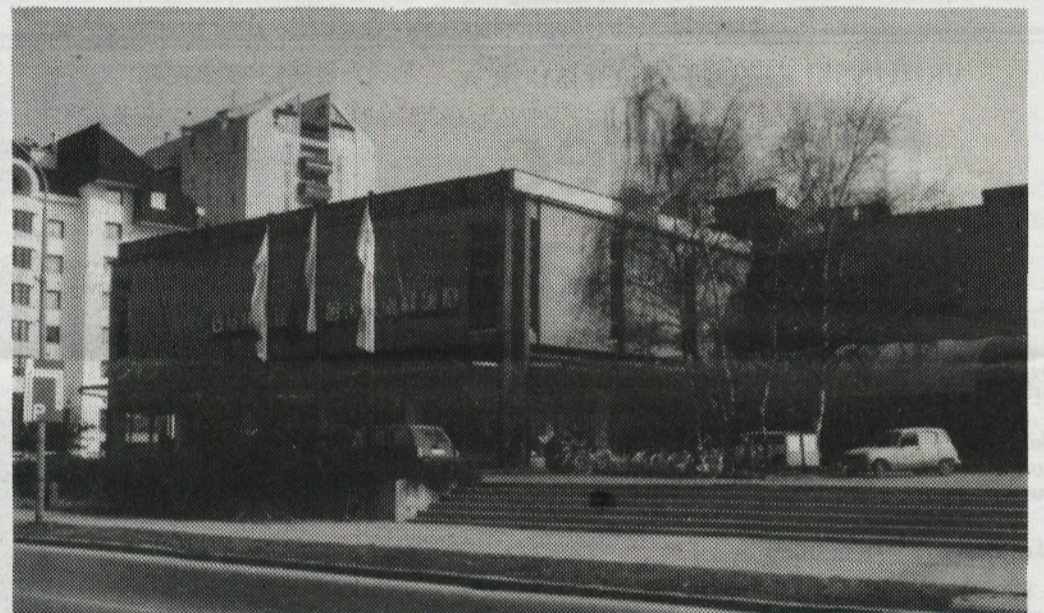
Obrat družbene prehrane, ki je bil zgrajen v drugem delu Veleblagovnice v letu 1976, je bil načrtovan, času primerno, kot prispevek Napredka, da se vsem zainteresiranim omogoči prehrana med delom. V najboljših časih so pripravljali kar 6.500 toplih obrokov na dan in jih razvažali v podjetja v občini in zunaj nje. Poslabšane gospodarske razmere so prisilile odjemalce, da so odpovedovali družbeno prehrano. Količina se je zmanjšala do take mere, da ekonomsko ni bilo več utemeljeno nadaljevati s tako dejavnostjo. Odlučili so se za temeljito rekonstrukcijo in spremembo namembnosti.

V letu 1991 smo Domžalčani pridobili tudi sodobno DELIKATESO in prodajalno za mlade po srcu SUPER N.

V letu 1991 so odstranili vse gostinske naprave in temeljito preuredili prostore. V njih so zgradili sodobno pekarno, obnovili slaščičarno, odprli novo prodajalno kruha in slaščic ter prijeten bistro. Pridobili so tudi 1.400 m² prodajnega prostora tako, da so v kletni etaži že odprli sodobno urejeno prodajalno talnih oblog, 1.000 m² pa je namenjeno za razširitev sedanjih in uvedbo novih programov. V pekarni že pečejo v eni izmeni dober domač kruh in pecivo, ki ga razvažajo v svoje poslovne enote.

V kratkem bodo uvedli še drugo izmenno in takrat bodo lahko oskrbovali tudi vrtce, šole in druge odjemalce. Napredkova slaščičarna pa je Domžalčanom že dobro poznana po svojih kvalitetnih tortah in slaščicah. Odpirajo tudi oddelek domače lekarnice, kjer bo lahko vsak pod strokovnim nasvetom farmacevtov zanesljivo našel zdravilo za boljše zdravje in počutje.

V okviru NAPREDKA deluje tudi enota KOOPERACIJA z več kot 200 obrtniki in podjetniki iz Domžal in okolice. Lahko rečemo, da se NAPREDEK uspešno povezuje z močno razvitim

Blagovnica VELE

obrtništvo in podjetništvo v občini Domžale.

V letošnjem jubilejnem letu bodo končali s preureditvijo in oplešavo vseh enot tako, da bodo te za kupca privlačne. Poskrbeli bodo tudi, da bo v njih blago po primernih cenah in dobro.

Njihovo vodilo je, da morajo biti tudi brez popustov cenejši od konkurence. Želijo, naj bi potrošniki rekli, da je v Napredku stalna kvaliteta balga, dobra izbira, ne previsoke cene, čiste in pospravljene trgovine in da znajo njihove prodajalke in prodajalci stranki svetovati ter jih pomagati tako, da je njen nakup čimboljši.

Kadrovska problematika, osebni dohodki, konkurenca ...

Število zaposlenih je bilo pred tremi leti v Napredku 660, sedaj pa so prišli do številke 550, vendar nihče iz Napredka ni bil »vržen na cesto«. V zadnjih letih niso veliko sprejemali, dokupovali so delavcem delovno dobo, izplačevali odpravnine, organizirali prekvilifikacije, nekaj delavcev pa je začelo z lastno obrtno dejavnostjo. Še vnaprej se bodo zavzemali za povečanje produktivnosti dela, vendar bodo pri tem skušali morebitne presežke reševati čimbolj humano in brez odpovedi.

Opisanega razvoja firme prav gotovo ne bi bilo, če se delavci vsa leta ne bi bili odrekli na račun razvoja svojim osebnim prejemkom. Vsa leta so bili ti za 10 in več odstotkov slabši od pov-

Napredek šport – najlepša športna trgovina

prečja v občini, želijo pa, da se stanje tudi na tem področju izboljša, saj je eden od namenov podjetja tudi zadovoljstvo zaposlenih. Napredku ni bilo ničesar podarjeno in ni ničesar podedoval, vse so zgradili delavci sami; zato tudi ob sedanjem lastninjenju hočejo, da je Napredek njihov in da vsi postanejo njegovi delničarji.

V zadnjih letih se privatne trgovine in gostilne množijo kot gobe po dežju. Vsa ta konkurenca ima brez dvoma močan vpliv na Napredek, saj mora vlagati vse svoje znanje in napore, da izboljša svoje poslovanje. V Napredku konkurenco spoštujejo, vendar se je ne bojijo.

Želijo le, da delajo v enakih pogojih, potem pa naj preživi tisti, ki je uspešnejši in boljši.

Napredkov jutri

Tako kot vse gospodarstvo, tudi trgovina preživlja težke čase. Kupna moč je padla, denarja ni, kupci se le poredko odločajo za večje nakupe. V Napredku želijo, da se stanje čimprej popravi in želijo vsem podjetjem v občini in drugod uspešno poslovanje, saj bo le tako povečana kupna moč in bo potrošnik našel pot v njihove trgovine.

Kljub težkim razmeram se v Napredku zavedajo, da bo šel kupec tja, kjer bodo izpolnili njegova pričakovanja. Zato je leto 1992 v Napredku leto kakovosti. To pa ni samo v urejanju objektov in v izboljšanju prodajnih postopkov, ampak in predvsem v spremembi miselnosti prodajalcev. V trgovini ni več distribucije, ampak prava prodaja, ki zahteva kvalitetnega in visoko sposobnega prodajalca. Ta se mora v vsakem trenutku zavedati, da je stranka najpomembnejša in prva ter da ni odvisna ona od njega, ampak prodajalec od nje. Stranka mora postati njihov partner.

Napredek stopa v peto desetletje in se s ponosom ozira na prehojeno pot. Toda prihodnost je pomembnejša. Ta pripada pogumnim in prodornim. Torej, Napredkovci, naprej in srečno v novem desetletju!

Otvoritev samopostrežne trgovine v Preserjah v letu 1963

Zadovoljna kupec in prodajalec v marketu Radomlje

Nova prodajalna kruha v blagovnici VELE

Ljubljanska banka

Ljubljanska banka
Banka Domžale d.d.
Domžale

novosti za varčevalce

LB – BANKE DOMŽALE D.D., DOMŽALE

1. Varčevalna knjižica – trdna vrednost v vaših rokah

Poleg ostalih nenamenskih tolarških depozitov (nad 1, 3 in 6 mesecev) je LB – Banka Domžale d.d., Domžale pričela z novo obliko varčevanja t.j. varčevalno knjižico (modre barve).

Varčevalna knjižica nudi naslednje ugodnosti:

- pregled sredstev
- prihranki niso vezani, obrestujejo pa se po obrestni meri, ki velja za enomesečne depozite
- obresti se pripisujejo med letom.

Komu je namenjena varčevalna knjižica?

Vsem, ki želijo varno in gospodarno naložiti svoj denar, ne da bi že vnaprej razmišljali, kdaj ga bodo potrebovali. Namenjena je varčevanju.

Kje in kako lahko odprete varčevalno knjižico?

Varčevalno knjižico lahko odprete v vseh enotah LB – Banke Domžale d.d., Domžale (v Domžalah, na Viru, v Trzinu, Mengšu in Jaršah).

Ob začetku varčevanja je potrebno na knjižico položiti začetni polog v tolarški protivrednosti 200 nemških mark, ki ostaja na knjižici ves čas varčevanja. Kasnejši pologi so lahko večji ali manjši.

In kolikšno je obrestovanje?

Sredstva s knjižice dvigate v enoti banke, ki vodi vašo vlogo, posamezen polog mora na knjižici ležati 15 dni, da se obrestuje po mesečni stopnji revalorizacije (R).

2. Devizne vloge – dobre rešitve so lahko enostavne, če si zaupamo

Stare devizne vloge

»Stari« devizni varčevalci LB – Banke Domžale d.d., Domžale so lahko od 06. 01. 1992 razpolagali s 500 DEM (tudi v drugih ustreznih valutah), ki jih imajo na svojih deviznih računih in deviznih knjižicah. Na podlagi ponujenih možnosti (prenos na novo varčevanje, dvig v tuji efektivni, dvig v tolarški protivrednosti po menjalniškem tečaju in prenos na tolarške depozite, nakup blagajniških zapisov in drugo), se je lahko varčevalec odločil za njemu najugodnejšo varianto.

Vse vloge bo banka še nadalje vodila kot »staro« devizno varčevanje s tem, da je varčevalcem ponudila ugodnejše obrestne mere, ki so enake kot na novem varčevanju.

Nove devizne vloge

V Ljubljanski banki d.d. in v LB – Banki Domžale d.d., Domžale smo na novo uredili vodenje deviznih vlog. Tujo valuto lahko položite na devizni tekoči račun, devizno varčevalno knjižico ali devizni depozit.

Devizni tekoči račun, ki ga vodimo v vseh konvertibilnih valutah, je namenjen ljudem, ki pogosteje potrebujejo gotovino, plačujejo račune po tujih plačilnih karticah (Eurocard, Diners, Visa), skratka, vsem, ki veliko poslujejo z devizami.

Devizna varčevalna knjižica je namenjena za varčevanje v DEM, ATS, USD, CHF in ITL. Pri vlogi v drugi valuti bomo na zahtevo varčevalca opravili brezplačno konverzijo. Minimalno stanje na knjižici je 200 DEM oziroma protivrednost v eni izmed naštetih valut.

Obrestna mera je nekoliko višja, kot je na deviznem tekočem računu, ker je knjižica namenjena varčevanju.

Varčevanje je možno tudi na deviznem depozitu (nad 3, 6 in 12 mesecev), kjer nudimo možnost vezave v petih valutah v DEM, ATS, CHF, USD in ITL.

Najmanjši znesek vezave je 2.000 DEM oziroma ustrežna vsota v drugi valuti.

Obrestne mere so visoke in v valuti, v kateri je vloga. Višina obrestne mere se povečuje glede na čas in znesek vezave. Najmanjši znesek vezave za depozit nad 12 mesecev je 10.000 DEM oziroma enakovreden znesek v ATS, CHF, USD in ITL.

3. Menjalnica v Mengšu

Prva menjalnica v privatnih rokah, ki ima sklenjeno pogodbo o opravljanju menjalnih poslov z LB – Banko Domžale d.d., Domžale.

Od 02. 03. 1992 lahko menjajo tujo efektivno valuto tudi v prvi menjalnici, ki jo vodi obrtnica – zasebnica in ima z našo banko sklenjeno pogodbo o opravljanju menjalnih poslov. To je menjalnica v Mengšu – Hram »Rožice«, na Blejčevi 30.

4. Novo, novo, novo

Še ena nova ponudba varčevalcem LB – Banke Domžale d.d., Domžale. V kratkem bo imetnikom tekočih računov in žiro računov na razpolago dnevno stanje njihovih sredstev tudi po telefonu. S posebnim načinom klicanja bodo varčevalci s katerega koli kraja ali telefona lahko zvedeli za svoje stanje. Kaj več o tem v naslednji številki tega časopisa.

5. Uveljavitev olajšav pri dohodnini

Vse občane, ki odplačujejo stanovanjska posojila pri LB – Banki Domžale d.d., Domžale obveščamo, da lahko v banki dobijo izpis plačanih anuitet v letu 1991, kar po Zakonu o dohodnini – 7. člen – točka 4, uveljavljajo kot olajšavo pri prijavi dohodnine.

6. Nakup in prodaja vrednostnih papirjev

Se morda zanimate za naložbe v vrednostne papirje ali jih želite vnovčiti? Tudi to dejavnost nudi banka občanom in podjetjem. Banka posreduje tudi informacije v zvezi z vrednostnimi papirji, prav tako pa nakupe in prodaje vrednostnih papirjev v Ljubljanski borzi oz. trgu vrednostnih papirjev.

7. Posojila občanom

LB – Banka Domžale d.d. nudi občanom stanovanjska in potrošniška posojila na podlagi prodaje deviznih sredstev, vezave tolarških sredstev in tudi brez lastne udeležbe, glede na namen posojila.

Tako lahko občan dobi:

- gotovinsko posojilo ali pa
- posojilo za plačilo
- kurjave, ozimnice, turističnih storitev, študij in študijske literature, zdravstvene in pogrebne storitve
- za nakup avtomobilov in druge osebne porabe, plačila carin in dajatev, dednih deležev
- stanovanjsko posojilo za nakup, gradnjo ali adaptacijo stanovanjskih enot.

Posojila so kratkoročna in dolgoročna s spremenljivimi obrestnimi merami, ki so sestavljene iz letne realne stopnje od 5% do 20% in mesečne revalorizacijske stopnje.

Vabimo vas, da se oglasite v najbližji enoti naše banke in se pogovorite z delavci za bančnimi okenci za obliko tolarškega in deviznega varčevanja, ki ustreza vašim potrebam in željam.

Vse informacije o stanovanjskih in potrošniških posojilih dobite na oddelku za stanovanjsko in potrošniško kreditiranje LB – Banke Domžale d.d.

Informacije o nakupu – prodaji vrednostnih papirjev pa pri našem borznem posredniku. Naša telefonska številka je 715-422.

Zahvaljujemo se vam za zaupanje in pričakujemo vaš obisk v banki.

LB – Banka Domžale d.d.

Dnevnikov

kros

v Domžalah

V soboto, 25. aprila 1992 se bo ob 11. uri v Športnem parku v Domžalah pričelo 10 prvenstvo osnovnih in srednjih šol v krosu, obenem pa bo tudi tekmovanje ALPE-JADRAN v članskih kategorijah.

Prijavljeni tekmovalci iz Italije, Avstrije, Madžarske, Hrvaške in Slovenije se bodo pomerili za naslove v krosu.

Glavni pokrovitelj tekmovanja je DNEVNIK.

ATLETSKI KLUB DOMŽALE VAS VABI, DA SI TEKMOVANJE OGLEDATE IN SKUPAJ Z MLADIMI TEKMOVALCI PREŽIVITE PRIJETNO ŠPORTNO DOPODNE!

ALTRONIC

Podjetje za proizvodnjo in trgovino d.o.o.

SERVIS RTV - SAT
PRODAJA IN MONTAŽA

- SATELITSKE ANTENE
- RAČUNALNIKI

UGODNO!!!

2 OBROKA

- KLASICNE TV ANTENE
- TELEFONI IN TELEFONSKA OPREMA

Taborska ul. 9, 61230 DOMŽALE
Tel.: 061 / 721 - 422

Prisrčna hvala

Dobrim sosedom Korinškovim in Matijevim s Selc pri Moravčah se iskreno zahvaljujemo za pomoč pri reševanju hiše in sestre Angele.

Prisrčna hvala

Franc in Marija Berk

HIPeC B2 HIPeC B2 HIPeC B2 HIPeC B2 HIPeC B2 HIPeC B2

RAČUNALNIŠKO IZOBRAŽEVANJE

HI PC

Računalniški inženiring, proizvodnja & trgovina, d.o.o.
61230 Domžale, Ljubljanska 80, Tel.: 061/714-809, Fax: 061/713-399

RAČUNALNIŠKO
IZOBRAŽEVANJE
PROGRAMSKA
OPREMA
SVETOVANJE

IZBIRATE LAHKO MED NASLEDNJIMI TEČAJI

WORDSTAR	30. 3.–3. 4.
dBASE IV	6. 4.–10. 4.
WORDSTAR	13. 4.–17. 4.
QUATTRO Pro	(ob 16 ^h) 21. 4.–24. 4.
WINDOWS	28. 4.–30. 4.

Tečaji potekajo v naših poslovnih prostorih na Ljubljanski 80 v Domžalah (SPB), na naših računalnikih, in sicer največ dva udeleženca na enem računalniku. Tečaj poteka 5 dni po 4 šolske ure.

Če s tečajem v prvih dveh dneh ne boste zadovoljni, ga lahko zapustite brez plačila.

Ob samem tečaju vam nudimo demonstracijo in dodatne informacije o:

– računalniški opremi HIPEC

– (po želji) programski opremi s posebno ponudbo za obrtnike in mala podjetja, narejeno v podjetju PROBIT

KRAJ

LJUBLJANSKA 80, Domžale (SPB)

ČAS

17–20.15

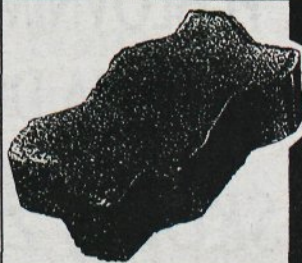
INFORMACIJE IN PRIJAVE

061/714-809

PUČKO

CEMENTNI IZDELKI

Vir, Šaranovičeva 10 tel: 713-327
DELAVNICA – VRBA – LUKOVICA

za plačilo v gotovini
NUDIMO
5% POPUSTA

– TLAKOVICA H in S
– VRTNI ROBNIKI in PLOŠČE
– KOMPOSTNIKI TOPLE GREDE
– CVETLIČNA KORITA
– OGRAJE

Mali oglasi

PRODAM večjo količino hlevskega gnoja. Naslov: US Maks, Mali Jelnik 2, 61223 Blagovica

V najem nudimo naj sodobnejši stroj za globinsko čiščenje ali pa vam po konkurenčnih cenah očistimo mi. Naročila na telefon: (061) 816-245

ZA LEPE NOGE brez kurjih očes in otiščancev hitro poskrbim. Cena 300 SLT. Pridem tudi na dom. Aleksandra tel. 713-165.

OBRTNIKI

– vodenje knjig, obračuni prometnih davkov, osebnih dohodkov; davčne napovedi.

Telefon: (061) 733-034

MLADA DRUŽINA najame stanovanje v Domžalah – z rednim plačilom (zaželeno neopremljeno). Telefon: 266-829

VESTNO in zanesljivo žensko za pomoč v gospodinjstvu iščemo. Telefon: 722-653

INŠTRUIRAM MATEMATIKO, fiziko in kemijo za osnovne in srednje šole. Telefon: 722-467

DVE BREJI ZAJKLI kupim, lahko tudi z mladiči, navadne pasme. Naslov: Jože Rode, Vaška pot 31, Homec, 61235 Radomlje

INŠTRUIRAM matematiko, fiziko in osnove elektrotehnike. Telefon: 738-662

FASADNI cevni oder s plohi za gradnjo hiše ali fasade posodim. Telefon: 723-229

SERVIS ŠIVALNIH STROJEV KLANČAR Preserje, Kajuhova n.h. (v bližini KEMISA) telefon: 723-324, 727-897 odprto od 10.-12. in od 15.-17. ure

NOVO – prodaja vseh vrst šivalnih strojev – novih in rabljenih

OBRTNIKI! Knjigovodske storitve za vas opravlja knjigovodski servis v prostorih Obrtnega združenja Domžale, Vir, Šaranovičeva 21, vsak dan od 16. do 18. ure.

Vabimo vas na predavanje

JUDOVSKA MISTIKA

ki bo v četrtek, 16. 4. 1992 ob 19. uri v prostorih Knjižnice Domžale. O Kabali, sveti knjigi Zohar, Hasidih, mistični povezanosti judovskega občestva z bogom, Sekini in drugih zanimivostih s področja judovske religiozne misli bo govoril eden od ustanoviteljev Društva za primerjalno religiozologijo in urednik njegove knjižne zbirke Hieron, Vid Snoj. Pogovor bo vodil mag. Tomo Virk.

Pričakujemo vas!

Društvo za boj proti sladkorni bolezni Domžale VABI na predavanje dr. Brede Kokalj-Limbek z naslovom

»Znižajmo visok krvni pritisk!«

Predavanje bo v torek, 14. aprila 1992 ob 16. uri v predavalnici Zdravstvenega doma Domžale

Likovno Razstavišče Domžale

SPOMINSKA RAZSTAVA OB 10. OBLETNICI SMRTI AKADEMSKEGA SLIKARJA NIKOLAJA OMERSE

Otvoritev bo v četrtek, 6. aprila 1992, ob 20. uri. Ob otvoritvi bo nastopil Godalni kvartet pod vodstvom Tomaža Habeta. Solist bo Matjaž Robavs, bariton.

Razstava bo na ogled do 23. aprila 1992.

Likovno razstavišče Domžale je odprto od ponedeljka do petka od 10. do 12. ure in od 15. do 19. ure ter ob sobotah od 10. do 12. ure.

OBVESTILO

Kinološko društvo Domžale prireja po programu prirediteljev Kinološke zveze Slovenije v soboto, dne 11. aprila 1992 telesno ocenjevanje psov vseh pasem, razen lovskih pasem (labrador, zlati prinašalec, španjeli, setri idr.)

Prireditev bo na društvenem vadbišču za Šumberkom (ob cesti Ihan – Vir) z pričetkom ob 8. uri.

OPOZORILO

Vsi udeleženci prireditve morajo ob prihodu na prireditev predložiti za svoje pse:

1. Potrdilo o veterinarskem pregledu psa ali imeti potrjeno zdravstveno knjižico o zdravstvenem stanju psa.
2. Potrdilo o cepljenju psa proti steklini.
3. Člansko izkaznico, ki jo člani društva na podlagi potrdila o plačilu članarine za leto 1992 lahko dvignejo ob sredah od 17.30 do 18.30, v društvenem domu za Šumberkom.

Prosimo vse udeležence prireditve, da si pravočasno priskrbijo navedeni potrdili.

Organizacijski odbor

OBVESTILO

SEKRETARIAT ZA NOTRANJE ZADEVE OBČINE DOMŽALE

OBVEŠČA

VSE OBČANE občine Domžale, da smo pričeli z zamenjavo dosedanjih voznških dovoljenj in registrskih tablic z novimi slovenskimi obrazci in tablicami.

1. Za zamenjavo voznškega dovoljenja mora voznik predložiti:

- eno novejšo fotografijo, velikosti vsaj 35 × 45 mm
- dosedanji obrazec voznškega dovoljenja in voznško dovoljenje za traktor (če je bilo le-to izdano)

2. Pri zamenjavi registrskih tablic je potrebno vrniti stare tablice.

Zaradi zamenjave dokumentov in tablic ter izredno velikega zanimanja občanov za zamenjavo (od skupno registriranih 17.000 vozil je bilo v mesecu februarju zamenjanih 3000 registrskih tablic).

Sekretariat za notranje zadeve občine Domžale je povečal število referentskih mest in zagotovil zadostno število vseh vrst tablic, tako da bi zamenjava tekla čim bolj nemoteno.

Menjava voznških dovoljenj in registrskih tablic se lahko opravi vsak uradni dan, in sicer:

PONEDELJEK: od 8.–14. ure
TOREK: od 8.–14. ure
SREDA: od 8.–13 in 14.–18. ure
PETEK: od 8.–13. ure

SEKRETAR:
BOGDAN ZUPAN l.r.

OB NAŠEM JUBILEJU SE VSEM NAŠIM STRANKAM,
POSLOVNIM PRIJATELJEM IN OBČANOM ZAHVALJUJEMO
ZA DOLGOLETNO USPEŠNO SODELOVANJE.

SKUPAJ Z VAMI Z VELIKIMI UPI STOPAMO
V PETO DESETLETJE!

Ljubila si življenje, ljubila si svoj dom, a tiho in brez slovesa si odšla v večni dom. V grobu mirno spiš, v domu našem je praznina, le kdo bo ljubil polje tvoje.

ZAHVALA

V oseminpetdesetem letu starosti nas je zapustila draga žena, mama, stara mama, sestra in teta

Vera Vidic

roj. Jeler, iz Mengša

Toliko vas je bilo, ki ste jo imeli resnično radi, zato se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, prijateljem, vsem, ki ste darovali cvetje, sveče ali drugače pomagali. Posebno se zahvaljujemo g. Imperlu za ganljive poslovilne besede, številnim godbenikom, pevcem, upokojujencem in g. župniku za lepo opravljeni pogrebni obred. Hvala vsem, ki ste jo v tako velikem številu pospremili na njeni zadnji poti.

VSI NJENI

ZAHVALA

Mnogo prežgodaj nas je zapustil naš oče, dedek, brat in stric

Jakob Korant

s Prevoj

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za izrečena sožalja, darovano cvetje in številno spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala Gasilskemu društvu Prevoje in praporščakom iz drugih gasilskih društev, oktetu TOSAMA ter gospodu župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njegovi

29. januarja 1992 nas je v 72. letu starosti zapustil

Ivan Cerar

p. d. Jekopčev Johan
iz Moravč, Detelova 5

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste nam izrekli sožalje, podarili cvetje in ga pospremili na njegovi zadnji poti. Hvala pevcem za zapete žalostinke, gospodu župniku za pogrebni obred in gospodu Cerarju za poslovilne besede.

Žaluojača žena Marija in hčerke

Ljubil si življenje, ljubil si svoj dom, a tiho si odšel v večni dom. V grobu mirno spiš, v domu našem je praznina in v srcu našem bolečina.

ZAHVALA

Ob smrti našega očeta, starega očeta in brata

Jožeta Vidergarja, st.

iz Zg. Kosez pri Moravčah

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem, za darovano cvetje, za svete maše ali za druge namene, nam izrekli pisno ali ustno sožalje. Hvala Gasilskemu društvu Peče, praporščakom, govornikom g. Mrčunu, g. Veselu, g. Fortuni in g. Levičniku, duhovnikom g. Primožiču, g. Zupanciču, g. Šlibarju za lepo opravljen pogrebni obred. Zahvaljujemo se Moškemu pevskemu zboru iz Moravč za lepo zapete žalostinke in vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Se enkrat vsem iskrena hvala.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi našega dragega moža, ata in starega ata

Franca Budnarja

iz Vrbe

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, sosedom in znancem za pomoč, cvetje, izraze sožalja ter spremstvo na njegovi zadnji poti. Hvala gospodu dr. Pippu za zdravniško pomoč, gospodu župniku za pogrebni obred in gospodu Martinu Andrejka za poslovilni govor.

Vsi njegovi

ZAHVALA

Ob boleči izgubi naše drage mame, babice, prababice, tete in tašče

Jerice Bolhar

rojene Močnik iz Domžal

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za ustna in pisna sožalja, podarjeno cvetje, sveče, za svete maše in denarno pomoč ter za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala osebju Doma upokojujencev in dr. Zajčevi za vso nego in skrb. Hvala ihanskim pevcem za zapete žalostinke in g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred.

Sin Stane v imenu sorodstva

ZAHVALA

V petinosemdesetem letu starosti nas je zapustila draga mami, babica, prababica in teta

Marija Marinček

Tončeva z Vrbe

Iskreno se zahvaljujemo za izraze sožalja, darovano cvetje, sveče za svete maše ter za številno spremstvo na njeni zadnji poti. Hvala govorniku Martinu za poslovilne besede, pevcem iz Lukovice za zapete žalostinke in g. župniku za lepo opravljen pogrebni obred. Vsem še enkrat iskrena hvala.

Vsi njeni

ZAHVALA

Umrli je naša draga mama, stara mama, prababica, sestra, teta in tašča

Leopoldina Trdin

rojena Orehek z Limbarske gore

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo sorodnikom, sosedom, prijateljem in znancem za ustna in pisna sožalja, za podarjeno cvetje, sveče in darove za svete maše. Iskrena hvala gospodu župniku za opravljen pogrebni obred in pevcem za zapete žalostinke.

Žaluojači sinovi z družinami

ZAHVALA

V sedeminosemdesetem letu starosti nas je za vedno zapustila naša draga in nadvse dobra mama

Marija Urankar

Koroščeva mama iz Obrš

Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, sosedom, znancem in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in številno spremstvo na njeni zadnji poti. Posebej se zahvaljujemo g. župniku Andreju Svetetu za opravljen pogrebni obred, g. Vinku Jerasu za poslovilne besede in pevcem za pesem. Vsem iskrena hvala!

Vsem iskrena hvala!

Vsi njeni

ZAHVALA

V triindevdesetem letu starosti nas je zapustila naša draga mama, babica, prababica in praprababica

Ivana Grojdek

rojena Mihelčič iz Ihana

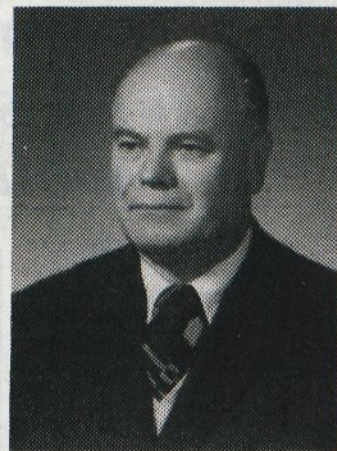
Iskreno se zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem, sosedom in prijateljem za izrečena sožalja, darovano cvetje in sveče ter številno spremstvo na njeni zadnji poti. Iskrena hvala gospodu župniku iz Ihana za lepo opravljen pogrebni obred ter poslovilne besede. Hvala tudi pevcem iz Ihana za zapete žalostinke.

Vsem iskrena hvala!

Vsi njeni

IN MEMORIAM

Dne 9. marca letos je minilo eno leto, ko je v 71. letu svojo življenjsko pot sklenil Tonček Ravnikar. Po končanem šolanju je najprej delal v očetovi slamnikarni, pozneje ga je pot vodila v Domžalsko lesno industrijo in nato v Glasbeno šolo domžale, kjer je marljivo opravljal tajniške dolžnosti vse do upokojitve.

Tončku Ravnikarju v spomin

Še pomembnejše kot tajništvo glasbene šole je bilo njegovo delovanje na kulturnem področju. Tako najdemo Tončka v kulturnem društvu, bil je pobudnik za ustanovitev Turističnega društva Domžale, kjer je bil dolga leta tajnik. Zelo prizadevno je kot tajnik vodil Zvezo kulturnih organizacij Domžale, Kulturno skupnost Domžale, Izseljeniško matico Domžale-Kamnik in Likovno društvo Petra Lobode Domžale. Deloval pa je tudi v številnih drugih društvih. Kot recitator je sodeloval na mnogih kulturnih prireditvah v domžalski občini in tudi drugod. Ves prosti čas je posvečal raziskovanju zgodovine Domžal in okolice. Dolga leta je zbiral dokumentarno gradivo in eksponate sedaj že skoraj povsem opuščene slamnikarske obrti. Iz bogatega gradiva so leta 1973 v gradu Kruperk postavili slamnikarsko zbirko. Ker že nekaj let zbirka obiskovalcem v gradu ni bila več na ogled, so jo jamarji prav za obletnico njegove smrti nanovo postavili v Jamarskem domu na Gorjuši.

Vsak dan pa so bolj dragocene njegove slike, ki jih je ustvaril s svojim svinčnikom, peresom in čopičem. Slikal in upodabljal je stare Domžale, ki jih ni več in so se morale umakniti novim, monotonim železobetonskim zgradbam, ki so večinoma brez topline in duše.

Ravnikar je raziskoval mnoge arhive in napisal rodovnike za več starih rodovin. Pripravil je več društvenih publikacij, objavljaj je v domžalskem in mengeškem

zborniku, največ njegovih prispevkov pa je prinesel Občinski poročevalec, katerega naslednik je naš Slamnik. Veselil se je nastanka krajevnega časopisa in nato pri njem deloval kot član uredniškega odbora. Pisal je o turističnih krajih v občini, o delovanju društev in organizacij. Tako kot v številnih umetniških slikah je podoba Domžal odlikoval tudi v svojih najrazličnejših etnografskih in drugih pisnih prispevkih.

Za svoje kulturno poslanstvo, za katero v življenju navadno ni bil nagrajen, je prejel samo nekaj odličij, kot je zlata Kersnikova plaketa, zlato odličje Zveze kulturnih organizacij Slovenije, Robičevo plaketo idr. Za njegovo prizadevno delovanje sta ga Godba Domžale in Jamarsko društvo Domžale imenovala za častnega člana.

Tončka Ravnikarja bomo še dolgo pogrešali v naših društvih in pri prireditvah. Še posebej pa smo ga pogrešali pri letošnji postavitvi slamnikarske zbirke, pri kateri bi gotovo z veseljem sodeloval ter marsikaj koristnega postoril in svetoval.

Njegov IN MEMORIAM pred letom dni je dr. Stiplošek takole zaključil: »S svojim bogatim delom si je zaslužil našo veliko zahvalo in trajen zapis v kulturno zgodovino domžalske občine, njegov človeški lik pa nam bo vselej ostal v spoštljivem spominu.«

Prav pa bi bilo, da bi Ravnikar v Domžalah, za katere se je prizadeval in jih ovekovečeval vse svoje življenje, dobil tudi svojo ulico.

STANE STRAŽAR

OPTIK
Martina Škofic
Ljubljanska 87, Domžale

☎ 714-006

KRAJEVNA SKUPNOST TOMA BREJCA VIR
in
ŠPORTNO DRUŠTVO VIR
VABITA

VSE DELAZMOŽNE IN DELAVOLJNE KRAJANE NA
PROSTOVOLJNO DELO K DOGRADITVI
ŠPORTNEGA PARKA VIR

Urejali bomo sprehajalne poti in otroško igrišče. S seboj pripeljite samokolnico, kramp, lopato in grablje. Delali bomo vsako soboto od 8. do 12. ure. Akcija bo trajala, dokler ne bo končano.

V slabem vremenu akcija odpade.
Pričetek akcije je v soboto, dne 4. aprila 1992.

Dajte tudi vi svoj delček volje in moči, da bo naš kraj
lepsi.
Pričakujemo vas!

MALO ZA ŠALO, MALO ZARES

Ustanovitev nove stranke v Domžalah

Glede na to, da se velika večina volilcev pred novimi volitvami ne more odločiti, za katero stranko bi volili, smo se na iniciativnem odboru odločili, da ustanovimo stranko, katere programska izhodišča so po željah večine volilcev. Stranka se bo imenovala Nacionalna delavska napredna stranka s kratico NDNS. Programska izhodišča so nastala v ozkem krogu strokovnjakov iz vseh področij in v duhu priznane kvalitete in želja volilcev, smo prepričani, da se ne bo težko odločiti za našo stranko. Izhodišča in temeljne usmeritve pa so naslednje:

- delo je napor
- rodili smo se utrjeni in živimo zato, da počivamo
- ljubi svojo posteljo bolj kot sam sebe

- počivaj čez dan, da boš lahko ponoči spal
- če je delo zdravje, naj živi bolezen
- ne delaj danes, kar lahko storiš jutri
- od prevelikega počivanja še nikdar ni nihče umrl
- delaj manj kot zmores in tisto, kar zmores, prepusti drugemu
- če vidiš koga, ki počiva, mu pomagaj

- če te prime, da bi delal, sedi in počakaj, da napad mine
- bolje je biti pijan kot utrujen

Prvi predsednik NDNS je postal g. Toni Bleknastl, Domžalčan, podpredsednik pa g. Jurij von Merlot, v izvršnem odboru pa sedijo sama eminentna imena iz Domžal iz okolice.

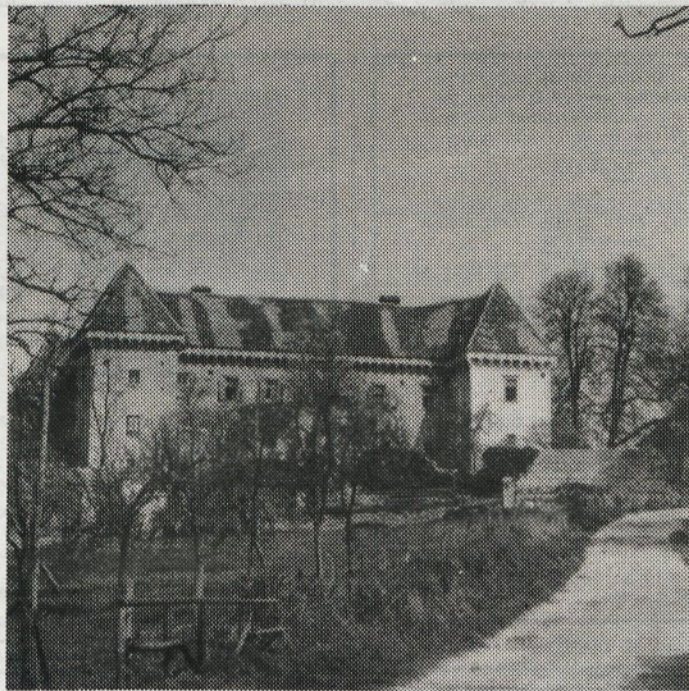
Strankarski prostori so za zdaj še v dobri volji Komisije za oddajo poslovnih prostorov in se zato lahko vpišete v stranko oziroma dobite podrobna pojasnila o delovanju samo prek telefona in sicer 0 619-862.

Vsem prijateljem, simpatizerjem in članom priporočamo, da na volitvah obkrožite pravo stranko. Dobro preberite programska izhodišča in odgovorite sami sebi, ali NDNS ni prava stranka za vas.

Tone DELAVEC-RABOTNIK

SLAMICA

Ta se pa izmed vseh spozna, iz Kamnika je doma!
Kamničani so namreč na svoje tablice dobili kamniški grb. Domžalčani po avtomobilskih tablicah nismo razpoznavni in se moramo voziti naokrog kot ljubljanske srajce. Je to prva lastovka, ki bo prihodnje pokrajinsko središče odnesla Domžalam in ga dala Kamniku?

Pogovor za okroglo mizo na Krumberku

V soboto, 21. marca dopoldne, so v prostoru konjeniškega kluba na Krumberku pripravili pogovor. Seveda ni težko uganiti, da je beseda tekla o usodi gradu in posestva Krumberk. Dr. Feri Habe je najprej z diapozitivi prikazal razvoj konjeniškega kluba na Krumberku. Inženir Anton Preskar je orisal dosedanja prizadevanja za ureditev gradu Krumberk in okolice, ki na to čaka že pol stoletja. Iz Preskarjevega poročila smo zvedeli, da je bilo že več poskusov, da bi grad obnovili in bi s svojo

idilično lokacijo med gozdovi in pašniki spet zaživel, a se je zmeraj ustavilo pri denarju. Ko pa je že kazalo, da bo kljub težavam obnova vendarle stekla, je prišla še vojna za Slovenijo, tako smo spet na začetku.

Za Preskarjem, ki je med drugim nekako povedal, da ni nobenega pravnega naslednika kar dvakrat nacionaliziranega Krumberka, prvič so ga leta 1942 nacionalizirali Nemci, po vojni pa naša nova oblast, se je oglašil zastopnik Hinka Pogačnika sina Stanke Pogačnika iz Ruš,

ki je bila lastnica Krumberka pred vojno. Njenega moža in očeta dveh otrok, Hinka in Vojka, so Nemci 11. aprila 1942 v Mariboru ustrelili kot talca. Ženo Stanko je okupator interniral, fanta pa sta pred tem ušla na Češko. Krumberško posest so nacionalizirali in jo prodali nekemu Wurtzbachu.

Zastopnik Hinka Pogačnika, ki je po denacionalizacijskem zakonu pravni naslednik Krumberka, je še dodal, da že ima urejeno vso potrebno dokumentacijo, in da jo bo Občini Domžale izročil v torek, 24. marca. O tem, kako bo Pogačnik, če bo grad in posest dobil nazaj, z njim ravnal, zastopnik ni povedal.

Predstavnica Spomeniškega varstva iz Kranja gospa Lebanova je povedala, da je krumberški grad kulturni spomenik. Dodala je, da so dosedanje študije pokazale, da gradu ni mogoče spremeniti v hotelsko poslopje z velikimi zmogljivostmi, ampak kažejo na to, da bi ga bilo smiselno uporabiti za kulturne in gospodarske, razstavne in prodajne namene. Samo v pritličju pa bi bilo možno urediti manjši gostinski obrat. Na podstrešju ni mogoče izdelati prenočitvenih sob. Tu je treba ohraniti nekdanjo obrambno funkcijo gradu.

Organizatorji, med njimi je bil tudi Jure Berlot, so pri krumberškem gradu organiziral kolesarsko tekmovanje, za udeležence posvetovanja pa so za vožnjo pripravili tri vozove s konjsko vprego.

Kdaj se Krumberku obe-tajo boljši časi? S. S.

Tradicionalna maškarada v Domu upokojencev v Domžalah

NOVO V DOMŽALAH!

DELAVSKA UNIVERZA DOMŽALE, d.o.o.
Kolodvorska 6, 61230 DOMŽALE,
tel.: (061) 711-082, tel.-fax.: 712-278

razpisuje seminar z naslovom:

RAČUNOVODSTVO MALIH PODJETIJ

Program obsega:

- osnove dvostavnega knjigovodstva
- spremljanje premoženja, uspešnost podjetja ter bilanca stanja in uspeha.

Predviden termin seminarja bo v aprilu 1992, trajal bo 30 ur. V kolikor bo interes, bomo organizirali tudi nadaljevalni tečaj.

Na seminarju boste dobili tudi ustrezno gradivo.

OBRTNIKI DOMŽALSKE OBČINE - POZOR!

TEČAJ VODENJA POSLOVNIH KNJIG ZA OBRTNIKE

Tečaj je namenjen usposabljanju obrtnikov oz. njihovih delavcev, ki želijo osvojiti strokovno znanje za vodenje poslovnih knjig po sistemu enostavnega knjigovodstva z računalnikom.

Predviden termin tečaja bo takoj, ko bo oblikovana skupina, trajal pa bo 15 ur.

Dodatne informacije lahko dobite osebno ali po telefonu.

URADNE URE:

ponedeljek, torek, sreda od 8.-16. ure in četrtek, petek od 8.-15. ure.

Tradicionalni pohod »RAŠICA 92«

Planinsko društvo Janez Trdina iz Mengša tudi letos organizira Trimski pohod na Rašico. Pohod bo v **soboto 11. aprila** s pričetkom od 7.-9. ure z dveh startnih mest:

1. Mengeš OŠ Mengeš
2. Črnuče Savski most

in ciljem pri Mengeški koči na Gobavici.

Pohodniki, ki bodo krenili na pot v Domžalah ali Trzinu, pa bodo prejeli kontrolni kartonček na Dobenu poleg gostilne Ručigaj.

Kontrolne točke bodo na Dobenu poleg gostilne Ručigaj, na vrhu Rašice poleg stolpa in na grebenu nad Dobenom.

Pohodniki prejmejo za prvo udeležbo izkaznico, za trikratno bronasto, za šestkratno srebrno in za desetkratno zlato značko.

Pot je dolga približno 10 km, višinska razlika je 350 m. Z zmernim tempom jo prehodite v treh urah.

Prisrčno vabljeni!

DOLMEN STUDIO ZA ARHITEKTURO IN OBLIKOVANJE, ☎ 061/59-362

- projektiranje stanovanjskih objektov
- adaptacije
- notranja oprema stanovanj in lokalov
- grafično oblikovanje

NOVO NOVO NOVO V DOMŽALAH

cedam

MARKET DOMŽALE, Ulica talcev 11

VABI

v NOVO DELIKATESO,
kjer vam nudimo:

- mleko, vse mlečne izdelke (siri, jogurti, smetana)
- mesnine (salame vseh vrst)
- zmrznjeni program

OBVEŠČA

da je Market odprt tudi ob NEDELJAH
od 8. do 12. ure.

SVEŽ KRUH!

MESEC APRIL JE MESEC CEDAMA

DEGUSTACIJE, DEGUSTACIJE,
DEGUSTACIJE ...

Pričakujemo vas!

slamnik

Slamnik je glasilo občine Domžale in je nadaljevalec tradicij časopisa Domžalec, ki je izhajal v letih 1925 (5 številki), 1929 (2 številki), 1934 (1 številka), 1935 (1 številka). Domžalec je izšel še v letu 1958 (1 številka), nato pa je 5. 11. 1962 pričel izhajati Občinski poročevalec in je redno izhajal vse do 21. marca 1991, ko se je preimenoval v Slamnik.

Glasilo izhaja mesečno, vsa gospodinjstva v občini ga dobivajo brezplačno.

Glasilo ureja uredniški odbor v sestavi:

Stane STRAŽAR, glavni in odgovorni urednik ● Jurij BERLOT, Slovenska ljudska stranka ● Franc CERAR, neodvisni ● Martin GROŠELJ, Liberalno demokratska stranka ● Janez HRIBAR, Slovenska ljudska stranka ● Igor LIPOVŠEK, SDP - Socialdemokratska prenova ● Ada LOVŠE, Socialistična stranka ● Cveta ORAŽEM-ZALOKAR, Socialdemokratska prenova ● Bogdan OSOLIN, Slovenski krščanski demokrati ● Milan PIRMAN, Liberalno demokratska stranka ● Janez STIBRIČ, Slovenska demokratična zveza - Narodna

demokratska stranka ● Matjaž VOVK, Slovenska demokratična zveza - Narodna demokratska stranka.

Glavni in odgovorni urednik Stane STRAŽAR, tel. 711-832. Glasilo izhaja v nakladi 16.000 izvodov in ga tiska Tiskarna Ljudske pravice Ljubljana.

Rokopise (osmrtnice, zahvale, oglase, razpise in objave) oddajte v tajništvo predsedstva Skupščine občine Domžale, Ljubljanska ul. 69/1. Rokopisov in fotografij uredništvo ne vrača.

Glasilo je na podlagi sklepa Izvršnega sveta Republike Slovenije oproščeno plačila temeljnega davka od prometa proizvodov.